

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

sextiofemte årgången

19 september 2022

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2022/C 359/01 Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning* 1

Tribunalen

2022/C 359/02 Nya ledamöter i tribunalen har avlagt ed 2

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDE

Domstolen

2022/C 359/03 Mål C-567/20: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Općinski građanski sud u Zagrebu – Kroatien) – A.H. mot Zagrebačka banka d.d. (Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäligen villkor – Direktiv 93/13/EEG – Tillämplighet i tiden (ratione temporis) – Artikel 10.1 – Låneavtal som ingåtts före en medlemsstats anslutning till Europeiska unionen men som ändrats efter detta datum – Artikel 6 – Återbetalning av de fördelar som näringsidkaren dragit – Nationell lagstiftning som föreskriver att oskäligen villkor ska bytas ut och att det överskjutande belopp som är en följd av dessa villkor ska återbetalas – Materiell tillämplighet (ratione materiae) – Artikel 1.2 – Avtalsvillkor som avspeglar bindande författningsföreskrifter ska uteslutas) 3

2022/C 359/04	Förenade målen C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P och C-139/21 P: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot VW, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd (Överklagande – Personalmål – Pension – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 20 i bilaga VIII – Beviljande av efterlevandepension – Efterlevande maken till en tidigare tjänsteman som uppbar avgångspension – Äktenskap som ingåtts efter det att tjänstemannen lämnat sin tjänst – Villkor att äktenskapet ska ha varat i minst fem år vid tjänstemannens bortgång – Artikel 18 i bilaga VIII – Äktenskap som ingåtts innan tjänstemannen lämnade sin tjänst – Villkor som innebär att äktenskapet endast måste ha varat i minst ett år – Invändning om rättstridighet avseende artikel 20 i bilaga VIII – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 20 – Principen om likabehandling – Artikel 21.1 – Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder – Artikel 52.1 – Det föreligger inte någon godtycklig eller uppenbart olämplig uppdelning med hänsyn till det syfte som unionslagstiftaren eftersträvar)	4
2022/C 359/05	Mål C-168/21: Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot KL (Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 2.4 – Kravet på dubbel straffbarhet för gärningen – Artikel 4.1 – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Kontroll genom den verkställande rättsliga myndighetens försorg – Vissa gärningar utgör ett brott enligt lagen i den verkställande medlemsstaten – Artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om proportionalitet mellan brott och straff)	5
2022/C 359/06	Mål C-207/21 P: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen m.fl. (Överklagande – Ogiltigförklaring av genomförandebeslut (EU) 2017/1442 – Artikel 16.4 och 16.5 FEU – Artikel 3.2 och 3.3 i protokoll (nr 36) om övergångsbestämmelser – Tillämpning i tiden (ratione temporis) – Rådets omröstningsregler – Kvalificerad majoritet)	6
2022/C 359/07	Förenade målen C-274/21 och C-275/21: Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Österrike) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. mot Republiken Österrike, Bundesbeschaffung GmbH (Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Förordningen är inte tillämplig på förfaranden om interimistiska åtgärder och överprövningsförfaranden enligt artikel 2 i direktiv 89/665/EEG om det inte finns någon utlandsanknytning – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 33 – Ingående av ett ramavtal motsvarar ingående av ett kontrakt, i den mening som avses i artikel 2a.2 i direktiv 89/665 – En upphandlande myndighet får inte tilldela ett nytt kontrakt om de aktuella byggtreprenadernas, varornas och tjänsternas högsta kvantitet och/eller högsta värde enligt ramavtalet redan har nåtts – Nationell lagstiftning som innehåller bestämmelser om betalning av ansökningsavgifter i förvaltningsdomstol på upphandlingsområdet – Ansökningsavgifterna måste fastställas och betalas innan domstolen prövar en ansökan om interimistiska åtgärder eller en ansökan om överprövning – Upphandlingsförfarande som inte genomförts på ett öppet sätt – Principerna om effektivitet och likvärdighet – Ändamålsenlig verkan – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Direktiv 89/665 – Artiklarna 1, 2 och 2a – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Nationell lagstiftning enligt vilken en ansökan om överprövning ska avvisas om ansökningsavgifterna inte har betalats – Beräkning av en upphandlings uppskattade värde)	7
2022/C 359/08	Mål C-310/21 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike (Överklagande – Energi – Förordning (EU) nr 347/2013 – Transeuropeiska energinfrastrukturer – Projekt av gemensamt intresse för Europeiska unionen – Artiklarna 3.4 och 16 – Delegering av befogenheter till Europeiska kommissionen – Artikel 290 FEUF – Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2020/389 – Ändring av förteckningen över projekt av gemensamt intresse för unionen – Rättsakt som antogs av kommissionen – Rätt att göra invändningar för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd – Frist – Rättsaktens art före fristens utgång)	8
2022/C 359/09	Mål C-371/21 P: Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 14 juli 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Prorogationsklausul – Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007 – 2013) (2007-2013) – Bidragsavtal – Marsol-projektet – Bidragsberättigade kostnader – Utredningsrapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) i vilken det konstateras att vissa uppkomna kostnader inte är bidragsberättigade – Återbetalning av utbetalda belopp – Tillgång till akten i Olafs ärende – Rätten att yttra sig – Bevisbörda – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Bevisvärde – Proportionalitetsprincipen – Oberättigad vinst)	9

2022/C 359/10	Mål C-401/21 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 14 juli 2022 – Rumänien mot kommissionen (Överklagande – Sammanhållningsfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Förordning (EU) nr 1303/2013 – Tillämplig medfinansieringsgrad – Ändring av medfinansieringsgraden mellan ingivandet av ansökan om mellanliggande betalning och godkännandet av räkenskaperna – Ettårsprincipen för räkenskaper och principen om icke-retroaktivitet)	9
2022/C 359/11	Mål C-447/21 P: Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 1 augusti 2022 – Petrus Kerstens mot Europeiska kommissionen (Överklagande – Personalmål – Disciplinförfarande – Begäran om bistånd – Avslag – Elektronisk delgivning av beslut – Talan om ogiltigförklaring – Tidsfrist för väckande av talan – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Talan har väckts för sent)	10
2022/C 359/12	Målen C-572/21: Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – CC mot VO (Begäran om förhandsavgörande – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldrans ansvar – Föräldrans ansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artikel 8.1 och artikel 61 a – Allmän behörighet – Principen om perpetuatio fori – Ett barn byter, under domstolförfarandet, hemvist från en medlemsstat i Europeiska unionen till ett tredjeland som är anslutet till 1996 års Haagkonvention)	10
2022/C 359/13	Mål C-242/22: Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – brottmål mot TL (Begäran om förhandsavgörande – Brådskande mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv 2010/64/EU – Rätten till tolkning och översättning – Artikel 2.1 och artikel 3.1 – Begreppet ”väsentlig handling” – Direktiv 2012/13/EU – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Artikel 3.1 d – Tillämpningsområde – Har ej införlivats med nationell rätt – Direkt effekt – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 och artikel 48.2 – Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – Artikel 6 – Dom om fängelsestraff, villkorligt med prøvotid – Underlåtenhet att iaktta de förhållningsregler som gäller under prøvotiden – En väsentlig handling översattes inte och ingen tolk närvarade när handlingen upprättades – Beslut att undanröja den villkorliga domen – Processhandlingar avseende detta undanröjande har inte översatts – Konsekvenser för undanröjandets giltighet – Förfarandefel som medför relativ ogiltighet)	11
2022/C 359/14	Mål C-288/20: Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judiciaire – Bobigny – Frankrike) – BNP Paribas Personal Finance SA mot ZD (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäliga villkor i konsumentavtal – Låneavtal i en utländsk valuta (schweiziska franc) – Villkor som låter låntagaren stå valutarisken – Artikel 4.2 – Krav att villkoren ska vara klart och begripligt formulerade – Bevisbörda – Artikel 3.1 – Betydande obalans – Artikel 5 – Avfattning av ett avtalsvillkor på ett klart och begripligt sätt)	12
2022/C 359/15	Mål C-454/20: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 23 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rayonens ad Lukovit – Bulgarien) – brottmål mot AZ (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Transport – Direktiv 1999/37/EG – Registreringsbevis för fordon – Direktiv 2014/45/EU – Periodisk provning av motorfordons trafiksäkerhet – Artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff – Framförande av ett motorfordon som inte är registrerat enligt gällande bestämmelser – Påföljder – Situation där unionsrätten tillämpas föreligger inte – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)	13
2022/C 359/16	Mål C-521/20: Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Österrike) – J.P. mot B.d.S.L. (Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 1999/62/EG – Avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer – Vägavgifter – Underlåtenhet att betala – Sanktionsåtgärder – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 50 – Principen ne bis in idem – Artikel 94 c i rättegångsreglerna – Avsaknad av tillräckliga uppgifter – Den begärda tolkningen av unionsrätten har inte något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)	13

2022/C 359/17	Mål C-133/21: Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Efeteio Athinon – Grekland) – VP, CX, RG, TR, m.fl. mot Elliniko Dimosio (Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – På varandra följande avtal om visstidsanställning inom offentlig sektor – Nationell lagstiftning som inför en skillnad i behandling vad gäller lön mellan arbetstagare som är anställda enligt avtal om visstidsanställning och arbetstagare med avtal om tillsvidareanställning – Kan inte motiveras – Begreppet ”objektiv grund”) .	14
2022/C 359/18	Mål C-59/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 27 januari 2022 – MP mot Consejería de Presidencia	14
2022/C 359/19	Mål C-110/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 17 februari 2022 – IP mot Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED) . .	16
2022/C 359/20	Mål C-159/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 3 mars 2022– IK mot Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid	19
2022/C 359/21	Mål C-308/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare: Dow AgroScience BV (Dow)	20
2022/C 359/22	Mål C-309/22: egäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare: Adama Registrations BV (Adama)	21
2022/C 359/23	Mål C-310/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare: BASF Nederland BV (BASF)	22
2022/C 359/24	Mål C-322/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 12 maj 2022 – E. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu	23
2022/C 359/25	Mål C-331/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spanien) den 17 maj 2022 – KT mot Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya	23
2022/C 359/26	Mål C-340/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 24 maj 2022 – Cofidis mot Autoridade Tributária e Aduaneira	24
2022/C 359/27	Mål C-349/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 31 maj 2022 – NM mot Autoridade Tributária e Aduaneira	25
2022/C 359/28	Mål C-352/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Hamm (Tyskland) den 1 juni 2022 – Brottmål mot A	26
2022/C 359/29	Mål C-356/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 juni 2022 – Pro Rauchfrei e.V. mot JS e.K.	26
2022/C 359/30	Mål C-371/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 8 juni 2022 – G sp. z o.o. mot W S.A.	27

2022/C 359/31	Mål C-372/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) den 9 juni 2022 – CM mot DN	28
2022/C 359/32	Mål C-373/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 9 juni 2022 – Brottmål mot NE	28
2022/C 359/33	Mål C-376/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 10 juni 2022 – Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited och Meta Platforms Ireland Limited mot Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)	29
2022/C 359/34	Mål C-377/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio (Italien) den 10 juni 2022 – LR mot Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia	30
2022/C 359/35	Mål C-392/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 15 juni 2022 – X mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	31
2022/C 359/36	Mål C-393/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Tjeckien) den 15 juni 2022 — EXTÉRIA, s. r. o. mot Správní, s. r. o.	32
2022/C 359/37	Mål C-394/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 15 juni 2022 – Oilchart International NV mot O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV . .	32
2022/C 359/38	Mål C-395/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14 juni 2022 – "Trade Express-L" OOD mot Zamestnik predsedatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"	33
2022/C 359/39	Mål C-396/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	34
2022/C 359/40	Mål C-397/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	35
2022/C 359/41	Mål C-398/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 – Generalstaatsanwaltschaft Berlin	36
2022/C 359/42	Mål C-399/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 15 juni 2022 – Confédération paysanne mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique	37
2022/C 359/43	Mål C-404/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grekland) den 16 juni 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Prosonton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) mot Elliniko Dimosio	38
2022/C 359/44	Mål C-406/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Brně (Republiken Tjeckien) den 20 juni 2022 – CV mot Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky	39
2022/C 359/45	Mål C-409/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Apelativen sad Sofia (Bulgarien) den 21 juni 2022 – UA mot EUROBANK BULGARIA AD	40
2022/C 359/46	Mål C-411/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 21 juni 2022 – Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.	40
2022/C 359/47	Mål C-412/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 21 juni 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot NT	41

2022/C 359/48	Mål C-414/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 21 juni 2022 – DocLX Travel Events GmbH mot Verein für Konsumenteninformation	42
2022/C 359/49	Mål C-415/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien) den 20 juni 2022 – JD mot Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge	42
2022/C 359/50	Mål C-418/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgien) den 21 juni 2022 – SA Cezam mot État belge	43
2022/C 359/51	Mål C-423/22 P: Överklagande ingett den 27 juni 2022 av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2022 i mål T-750/20, Correia mot EESK	43
2022/C 359/52	Mål C-431/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2022 – Scuola europea di Varese mot PD och LC, i egenskap av personer med föräldransvar för den minderårige NG	44
2022/C 359/53	Mål C-434/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Lettland) den 30 juni 2022 – AS Latvijas valsts meži mot Dabas aizsardzības pārvalde och Vides pārraudzības valsts birojs, med den ytterligare deltagaren Valsts meža dienests	44
2022/C 359/54	Mål C-436/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 1 juli 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) mot Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León	45
2022/C 359/55	Mål C-447/22 P: Överklagande ingett den 6 juli 2022 av Republiken Slovenien av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2022 i mål T-392/20, Petra Flašker mot Europeiska kommissionen	47
2022/C 359/56	Mål C-448/22 P: Överklagande ingett den 6 juli 2022 av Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno och SFL mot SRB	48
2022/C 359/57	Mål C-456/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 8 juli 2022 – VX och AT mot Gemeinde Ummendorf	49
2022/C 359/58	Mål C-459/22: Talan väckt den 8 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna	49
2022/C 359/59	Mål C-462/22: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 juli 2022 – BM mot LO	50
2022/C 359/60	Mål C-512/22 P: Överklagande ingett den 26 juli 2022 av Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 maj 2022 i mål T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi mot Europeiska centralbanken (ECB)	51
2022/C 359/61	Mål C-512/22 P: Överklagande ingett den 27 juli 2022 av Silvio Berlusconi av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 maj 2022 i mål T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi mot Europeiska centralbanken (ECB)	53
2022/C 359/62	Mål C-514/22 P: Överklagande ingett den 29 juli 2022 av Tirrenia di navigazione SpA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 maj 2022 i mål T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA mot Europeiska kommissionen	55
2022/C 359/63	Mål C-515/22 P: Överklagande ingett den 29 juli 2022 av Tirrenia di navigazione SpA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 maj 2022 i mål T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA mot Europeiska kommissionen	57

2022/C 359/64	Mål C-330/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – IP mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)	59
2022/C 359/65	Mål C-366/20: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – CZ mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)	59
2022/C 359/66	Mål C-445/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sofijski gradski sad – Bulgarian) – EUROBANK BULGARIA mot NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS	59
2022/C 359/67	Mål C-517/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 31 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Laudamotion GmbH mot TG, QN, AirHelp Germany GmbH	59
2022/C 359/68	Mål C-614/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nederländerna) – G mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid	60
2022/C 359/69	Mål C-685/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – YV mot Stadtverkehr Lindau (B) GmbH	60
2022/C 359/70	Mål C-709/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Pitești – Rumänien) – Förfarande inlett av MK	60
2022/C 359/71	Mål C-717/21: Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polen) – Provident Polska S.A. mot VF	60

Tribunalen

2022/C 359/72	Mål T-864/19: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – AI m.fl. mot ECDC (Personalmål – Personal vid ECDC – Mobbning – Begäran om bistånd – Förvarningar – Artikel 31 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Omfattningen av biståndsskyldigheten – Aktsamhetsplikt – Inledning av en utredning – Skälig tidsfrist – Ansvar – Rättsstridighet)	61
2022/C 359/73	Mål T-165/20: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – JC mot EUCAP Somalia (Skiljedomsklausul – Internationell kontraktsanställd vid EUCAP Somalia – Uppdrag som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Uppsägning av ett avtal om visstidsanställning under provanställningstiden – Delgivning av uppsägningen av avtalet genom rekommenderat brev med mottagningsbevis – Försändelse till en ofullständig adress – Den tidpunkt då fristen för det interna överklagandet, vilket föregår domstolsförfarandet, börjar löpa – Fastställande av tillämplig rätt – Tvingande bestämmelser i den nationella arbetsrätten – Provanställningsklausulens ogiltighet – Rättsstridig delgivning av uppsägningstiden – Ersättning för uppsägningen – Retroaktiv utbetalning av lön – Genkäromål)	61
2022/C 359/74	Mål T-194/20: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – JF mot CAP Somalia (Skiljedomsklausul – Internationell kontraktsanställd vid EUCAP Somalia – Uppdrag som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Beslut att inte förnya anställningsavtalet till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen – Rätten att yttra sig – Likabehandling – Förbud mot diskriminering på grund av nationalitet – Övergångsperiod som fastställs i avtalet om Förenade kungarikets utträde ur unionen – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan – Rättsakter som inte kan skiljas från avtalet – Avvisning)	62
2022/C 359/75	Mål T-457/20: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – VeriGraft mot Eisma (Skiljedomsklausul – ”Horisont 2020” – ramprogrammet för forskning och innovation (2014 – 2020) – Bidragsavtalet ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Icke-planerade kostnader för underentreprenad – Förenklat förfarande för godkännande – Underentreprenad som nämns i de periodiska tekniska rapporterna – Godkända periodiska tekniska rapporter – Bidragsberättigande kostnader)	63
2022/C 359/76	Mål T-629/20: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Delifruit mot kommissionen (Växtskyddsmedel – Det verksamma ämnet klorpyrifos – Fastställande av gränsvärden för klorpyrifos i eller på bananer – Förordning (EG) nr 396/2005 – Tillgängliga vetenskapliga och tekniska rön – Andra legitima faktorer)	64

2022/C 359/77	Mål T-768/20: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Standard International Management mot EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard) (EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärke ”The Standard” – Förklaring om upphävande – Plats för användningen av varumärket – Reklam och säljerbjudanden riktade till konsumenten i unionen – Artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001)	64
2022/C 359/78	Mål T-147/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Gugler France mot EUIPO – Gugler (GUGLER) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket GUGLER – Absolut ogiltighetsgrund – Ond tro föreligger ej – Artikel 51.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001))	65
2022/C 359/79	Mål T-176/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – CCTY Bearing Company mot EUIPO – CCVI International (CCTY) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket CCTY – Det äldre EU-figurmärket CCVI – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Rättighetsmissbruk – Artikel 71 i förordning 2017/1001)	66
2022/C 359/80	Mål T-227/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Illumina mot kommissionen (Konkurrens – Koncentrationer – Läkemedelsindustrin – Artikel 22 i förordning (EG) nr 139/2004 – Begäran om hänskjutande från en konkurrensmyndighet som enligt den nationella lagstiftningen saknar behörighet att pröva koncentrationen – Kommissionens beslut att pröva koncentrationen – Kommissionens beslut genom vilka andra nationella konkurrensmyndigheters ansökan om att få ansluta sig till begäran om förhandsavgörande medges – Kommissionens befogenhet – Frist inom vilken begäran om hänskjutande ska inges – Begreppet ”kom till kännedom” – Skälig tid – Berättigade förväntningar – Offentligt uttalande från kommissionens vice ordförande – Rättssäkerhet)	66
2022/C 359/81	Mål T-369/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Unimax Stationery mot EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket uni – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Tecken eller upplysningar som har kommit att bli en sedvanlig beteckning – Artikel 7.1 d i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.1 d i förordning 2017/1001))	67
2022/C 359/82	Mål T-438/22: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – TL mot kommissionen (Personalmål – Tillfälligt anställda – Visstidsanställning – Beslut att inte förnya anställningen – Meddelande om ledig tjänst – Uppenbart oriktig bedömning – Omsorgsplikt – Mobbing – Ansvar)	68
2022/C 359/83	Mål T-543/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Purasac mot EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Rejeunesse – Det äldre EU-ordmärket REVANESSE – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	68
2022/C 359/84	Mål T-573/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Brand Energy Holdings mot EUIPO (RAPIDGUARD) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket RAPIDGUARD – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001 – Rätten att yttra sig)	69
2022/C 359/85	Mål T-634/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Rimini Street mot EUIPO (WE DO SUPPORT) (EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket WE DO SUPPORT – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)	70
2022/C 359/86	Mål T-641/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – dennree mot EUIPO (BioMarkt) (EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BioMarkt – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/100)	70

2022/C 359/87	Mål T-677/21: Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – TL mot kommissionen (Personalmål – Tillfälligt anställda – Utvärderingsrapport för år 2019 – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Fastställande av mål – Maktmissbruk – Ansvar)	71
2022/C 359/88	Mål T-200/18: Tribunalens beslut av den 21 juli 2022 – Fersher Developments och Lisin mot kommissionen och ECB (Skadeståndstalan – Ekonomisk och monetär politik – Program för stabilitetsstöd till Cypern – Samförståndsavtalet av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken, som ingåtts mellan Republiken Cypern och Europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Likabehandling – Proportionalitetsprincipen – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)	71
2022/C 359/89	Mål T-254/21: Tribunalens beslut av den 25 juli 2022 – Armadora Parleros mot kommissionen (Utomobligatoriskt ansvar – Gemensam fiskeripolitik – Kommissionen har inte utövat sina tillsynsbefogenheter enligt den tillämpliga lagstiftningen – Fartygs maskinstyrka – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Skada – Orsakssamband – Preskriptionsfrist – Uppenbart att talan ska avvisas)	72
2022/C 359/90	Mål T-317/21: Tribunalens beslut av den 15 juli 2022 – El Corte Inglés mot EUIPO – Brito & Pereira (TINTAS BRICOR) (”EU-varumärke – Återkallelse av det överklagade beslutet – Tvisten har inte längre något föremål – Anledning saknas att döma i saken”)	73
2022/C 359/91	Mål T-439/21: Tribunalens beslut av den 19 juli 2022 – Anglofranchise mot EUIPO – Bugrey (BOY LONDON) (EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i målet)	73
2022/C 359/92	Mål T-30/22: Tribunalens beslut av den 20 juli 2022 – Sanoptis mot EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS) (EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallelse av ansökan om registrering – Det saknas anledning att döma i saken)	74
2022/C 359/93	Mål T-266/22: Talan väckt den 7 maj 2022 – Aziz mot kommissionen	74
2022/C 359/94	Mål T-286/22: Talan väckt den 18 maj 2022 – Aziz mot kommissionen	75
2022/C 359/95	Mål T-388/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea	76
2022/C 359/96	Mål T-405/22: Talan väckt den 29 juni 2022 – UniCredit Bank mot Gemensamma resolutionsnämnden	77
2022/C 359/97	Mål T-407/22: Talan väckt den 1 juli 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale mot Gemensamma resolutionsnämnden	78
2022/C 359/98	Mål T-423/22: Talan väckt den 6 juli 2022 – Max Heinr. Sutor mot gemensamma resolutionsnämnden	80
2022/C 359/99	Mål T-431/22: Talan väckt den 6 juli 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki mot Gemensamma resolutionsnämnden	81
2022/C 359/100	Mål T-432/22: Talan väckt den 7 juli 2022 – Nordea Rahoitus Suomi mot Gemensamma resolutionsnämnden	82
2022/C 359/101	Mål T-440/22: Talan väckt den 12 juli 2022 – UIV Servizi mot REA	83
2022/C 359/102	Mål T-444/22: Talan väckt den 18 juli 2022 – HB mot kommissionen	84
2022/C 359/103	Mål T-447/22: Talan väckt den 18 juli 2022 – NV mot EIB	85
2022/C 359/104	Mål T-455/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	85
2022/C 359/105	Mål T-456/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	86
2022/C 359/106	Mål T-457/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	87

2022/C 359/107	Mål T-465/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	88
2022/C 359/108	Mål T-466/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	89
2022/C 359/109	Mål T-467/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	89
2022/C 359/110	Mål T-468/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	90
2022/C 359/111	Mål T-469/22: Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien	91
2022/C 359/112	Mål T-471/22: Talan väckt den 29 juli 2022 – QM mot rådet	92
2022/C 359/113	Mål T-472/22: Överklagande ingett den 29 juli 2022 – Mocom Compounds mot EUIPO – Centemia Conseils (Near-to-Prime)	93
2022/C 359/114	Mål T-473/22: Överklagande ingett den 31 juli 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik mot EUIPO – Darvas and Pap (LAAVA)	93
2022/C 359/115	Mål T-480/22: Överklagande ingett den 3 augusti 2022 – Panicongelados-Massas Congeladas mot EUIPO – Seder (panidor)	94
2022/C 359/116	Mål T-482/22: Överklagande ingett den 5 augusti 2022 – Thomas Henry mot EUIPO (MATE MATE)	95
2022/C 359/117	Mål T-488/22: Överklagande ingett den 8 augusti 2022 – Kaufdas.online mot EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)	96
2022/C 359/118	Mål T-489/22: Talan väckt den 8 augusti 2022 – Cathay Pacific Airways mot kommissionen	96
2022/C 359/119	Mål T-220/22: Tribunalens beslut av den 22 juli 2022 – CiviBank mot BCE	97
2022/C 359/120	Mål T-358/22: Tribunalens beslut av den 20 juli 2022 – PQ mot SEAE	97

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2022/C 359/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 340, 5.9.2022

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 326, 29.8.2022

EUT C 318, 22.8.2022

EUT C 311, 16.8.2022

EUT C 303 8.8.2022

EUT C 294, 1.8.2022

EUT C 284, 25.7.2022

Dessa texter är tillgängliga på EUR-Lex:

<http://eur-lex.europa.eu>

TRIBUNALEN

Nya ledamöter i tribunalen har avlagt ed

(2022/C 359/02)

Genom beslut av företrädare för regeringarna i Europeiska unionens medlemsstater av den 29 juni 2022 ⁽¹⁾, utnämndes Beatrix Ricziová och Tihamér Tóth till domare i Europeiska unionens tribunal för perioden från den 30 juni 2022 till den 31 augusti 2022. Beatrix Ricziová och Tihamér Tóth avlade ed inför domstolen den 6 juli 2022.

⁽¹⁾ EUT L 173, 30.6.2022, s. 77.

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 5 maj 2022 (begäran om förhandsavgörande från Općinski građanski sud u Zagrebu – Kroatien) – A.H. mot Zagrebačka banka d.d.

(Mål C-567/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Konsumentskydd – Oskäligen villkor – Direktiv 93/13/EEG – Tillämplighet i tiden (ratione temporis) – Artikel 10.1 – Låneavtal som ingåtts före en medlemsstats anslutning till Europeiska unionen men som ändrats efter detta datum – Artikel 6 – Återbetalning av de fördelar som näringsidkaren dragit – Nationell lagstiftning som föreskriver att oskäligen villkor ska bytas ut och att det överskjutande belopp som är en följd av dessa villkor ska återbetalas – Materiell tillämplighet (ratione materiae) – Artikel 1.2 – Avtalsvillkor som avspeglar bindande författningsföreskrifter ska uteslutas)

(2022/C 359/03)

Rättegångsspråk: kroatiska

Hänskjutande domstol

Općinski građanski sud u Zagrebu

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: A.H.

Motpart: Zagrebačka banka d.d.

Domslut

Artikel 1.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäligen villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att direktivets materiella tillämpningsområde inte omfattar avtalsvillkor som avspeglar bestämmelser i nationell rätt enligt vilka näringsidkaren har varit skyldig att erbjuda konsumenten en ändring av det ursprungliga avtalet genom ett avtal vars innehåll fastställs i dessa bestämmelser och denna konsument har haft möjlighet att samtycka till en sådan ändring.

⁽¹⁾ EUT C 19, 18.1.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot VW, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd

(Förenade målen C-116/21 P–C-118/21 P, C-138/21 P och C-139/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Pension – Tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen – Artikel 20 i bilaga VIII – Beviljande av efterlevandepension – Efterlevande maken till en tidigare tjänsteman som uppbar avgångspension – Äktenskap som ingåtts efter det att tjänstemannen lämnat sin tjänst – Villkor att äktenskapet ska ha varat i minst fem år vid tjänstemannens bortgång – Artikel 18 i bilaga VIII – Äktenskap som ingåtts innan tjänstemannen lämnade sin tjänst – Villkor som innebär att äktenskapet endast måste ha varat i minst ett år – Invändning om rättstridighet avseende artikel 20 i bilaga VIII – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 20 – Principen om likabehandling – Artikel 21.1 – Principen om förbud mot diskriminering på grund av ålder – Artikel 52.1 – Det föreligger inte någon godtycklig eller uppenbart olämplig uppdelning med hänsyn till det syfte som unionslagstiftaren eftersträvar)

(2022/C 359/04)

Rättegångsspråk: franska

Parter

(Mål C-116/21 P)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: Gattinara, B. Mongin och B. Schima)

Övriga parter i målet: VW (ombud: N. de Montigny, avocate), Europaparlamentet (ombud: D. Boytha, J. Steele och J. Van Pottelberge), Europeiska unionens råd (ombud: M. Alver, M. Bauer och R. Meyer)

(Mål C-117/21 P)

Klagande: (ombud: Gattinara, B. Mongin och B. Schima)

Övriga parter i målet: BT (ombud: J.-N. Louis, avocat), Europaparlamentet (ombud: D. Boytha, J. Steele och J. Van Pottelberge), Europeiska unionens råd (ombud: M. Alver och M. Bauer), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (ombud: N. Maes, advocaat, och J. Van Rossum, avocat)

(Mål C-118/21 P)

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, B. Mongin och B. Schima)

Övriga parter i målet: RN (ombud: F. Moyse, avocat), Europaparlamentet (ombud: D. Boytha, J. Steele och J. Van Pottelberge)

(Mål C-138/21 P)

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Alver och M. Bauer)

Övriga parter i målet: BT (ombud: J.-N. Louis, avocat), Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, B. Mongin och B. Schima), Europaparlamentet (ombud: D. Boytha, J. Steele och J. Van Pottelberge), Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) (ombud: N. Maes, advocaat, och J. Van Rossum, avocat)

(Mål C-139/21 P)

Klagande: Europeiska unionens råd (ombud: M. Alver och M. Bauer),

Övriga parter i målet: VW (ombud: N. de Montigny, avocate), Europeiska kommissionen (ombud: G. Gattinara, B. Mongin och B. Schima), Europaparlamentet (ombud: D. Boytha, J. Steele och J. Van Pottelberge)

Domslut

- 1) De domar som meddelats av Europeiska unionens tribunal den 16 december 2020, VW/kommissionen (T-243/18, ej publicerad, EU:T:2020:619), den 16 december 2020, BT/kommissionen (T-315/19, ej publicerad, EU:T:2020:622), och den 16 december 2020, RN/kommissionen (T-442/17 RENV, EU:T:2020:618) upphävs.
- 2) VW:s överklagande i mål T-243/18, BT:s överklagande i mål T-315/19 och RN:s överklagande i mål T-442/17 RENV ogillas.
- 3) VW ska förutom att bära sina egna rättegångskostnader ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd såväl i mål T-243/18 som i målen C-116/21 P och C-139/21 P.
- 4) BT ska förutom att bära sina egna rättegångskostnader ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen och Europeiska unionens råd såväl i mål T-315/19 som i målen C-117/21 P och C-138/21 P.
- 5) RN ska förutom att bära sina egna rättegångskostnader ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen såväl i målen F-104/15 och T-442/17 RENV som i mål C-118/21 P.
- 6) Europeiska kommissionen och RN ska bära sina egna rättegångskostnader i mål T-695/16 P.
- 7) Europaparlamentet och Association internationale des anciens de l'Union européenne (AIACE Internationale) ska bära sina egna rättegångskostnader i samtliga mål i vilka de har intervenerat, såväl i första instans som i målen om överklagande, inbegripet, vad gäller Europaparlamentet, i målen F-104/15 och T-695/16 P.

(¹) EUT C 182, 10.5.2021.

Domstolens dom (tredje avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Cour de cassation – Frankrike) – Verkställighet av en europeisk arresteringsorder som utfärdats mot KL

(Mål C-168/21) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Rambeslut 2002/584/RIF – Artikel 2.4 – Kravet på dubbel straffbarhet för gärningen – Artikel 4.1 – Skäl till att verkställighet av den europeiska arresteringsordern får vägras – Kontroll genom den verkställande rättsliga myndighetens försorg – Vissa gärningar utgör ett brott enligt lagen i den verkställande medlemsstaten – Artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principen om proportionalitet mellan brott och straff)

(2022/C 359/05)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Cour de cassation

Part i det nationella målet

KL

ytterligare deltagare i rättegången: Procureur général près la cour d'appel d'Angers

Domslut

- 1) Artiklarna 2.4 och 4.1 i rådets rambeslut 2002/584/RIF av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna, i dess lydelse enligt rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009, ska tolkas på så sätt att det i dessa bestämmelser föreskrivna kravet på dubbel straffbarhet för gärningen är uppfyllt i en situation där en europeisk arresteringsorder har utfärdats för att verkställa ett fängelsestraff som utdömts för gärningar som i den utfärdande medlemsstaten omfattas av ett brott som kräver att dessa gärningar skadar ett rättsligt intresse som skyddas i den medlemsstaten, när sådana gärningar även är straffbara enligt lagen i den verkställande medlemsstaten men skada på detta skyddade rättsliga intresse inte är ett brottsrekvisit.
- 2) Artiklarna 2.4 och 4.1 i rambeslut 2002/584, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299, ska mot bakgrund av artikel 49.3 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas på så sätt att den verkställande rättsliga myndigheten inte får vägra att verkställa en europeisk arresteringsorder som utfärdats för verkställighet av ett fängelsestraff, när detta straff har dömts ut i den utfärdande medlemsstaten på grund av att den eftersökta personen har begått ett enda brott som består av flera gärningar, varav endast vissa av dessa gärningar är straffbara i den verkställande medlemsstaten.

(¹) EUT C 228, 14.6.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot Republiken Polen m.fl.

(Mål C-207/21 P) (¹)

(Överklagande – Ogiltigförklaring av genomförandebeslut (EU) 2017/1442 – Artikel 16.4 och 16.5 FEU – Artikel 3.2 och 3.3 i protokoll (nr 36) om övergångsbestämmelser – Tillämpning i tiden (ratione temporis) – Rådets omröstningsregler – Kvalificerad majoritet)

(2022/C 359/06)

Rättegångsspråk: polska

Parter

Klagande: Europeiska kommissionen (ombud: Ł. Habiak, K. Herrmann, R. Tricot och C. Valero)

Övriga parter i målet: Republiken Polen (ombud: B. Majczyna), Konungariket Belgien, Republiken Bulgarien, Republiken Frankrike, Ungern, Konungariket Sverige (ombud: inledningsvis H. Eklinder, J. Lundberg, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev och O. Simonsson, därefter H. Eklinder, C. Meyer-Seitz, A. Runeskjöld, M. Salborn Hodgson, R. Shahsavan Eriksson, H. Shev och O. Simonsson)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Europeiska kommissionen ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Republiken Polens rättegångskostnader.

(¹) EUT C 206, 31.05.2021.

Domstolens dom (åttonde avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Bundesverwaltungsgericht – Österrike) – EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H. mot Republiken Österrike, Bundesbeschaffung GmbH

(Förenade målen C-274/21 och C-275/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Offentlig upphandling – Förordning (EU) nr 1215/2012 – Förordningen är inte tillämplig på förfaranden om interimistiska åtgärder och överprövningsförfaranden enligt artikel 2 i direktiv 89/665/EEG om det inte finns någon utlandsanknytning – Direktiv 2014/24/EU – Artikel 33 – Ingående av ett ramavtal motsvarar ingående av ett kontrakt, i den mening som avses i artikel 2a.2 i direktiv 89/665 – En upphandlande myndighet får inte tilldela ett nytt kontrakt om de aktuella byggtreprenadernas, varornas och tjänsternas högsta kvantitet och/eller högsta värde enligt ramavtalet redan har nåtts – Nationell lagstiftning som innehåller bestämmelser om betalning av ansökningsavgifter i förvaltningsdomstol på upphandlingsområdet – Ansökningsavgifterna måste fastställas och betalas innan domstolen prövar en ansökan om interimistiska åtgärder eller en ansökan om överprövning – Upphandlingsförfarande som inte genomförts på ett öppet sätt – Principerna om effektivitet och likvärdighet – Ändamålsenlig verkan – Rätt till ett effektivt rättsmedel – Direktiv 89/665 – Artiklarna 1, 2 och 2a – Artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Nationell lagstiftning enligt vilken en ansökan om överprövning ska avvisas om ansökningsavgifterna inte har betalats – Beräkning av en upphandlings uppskattade värde)

(2022/C 359/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesverwaltungsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: EPIC Financial Consulting Ges.m.b.H.

Motparter: Republiken Österrike, Bundesbeschaffung GmbH

Domslut

- 1) Artikel 1.1 i rådets direktiv 89/665/EEG av den 21 december 1989 om samordning av lagar och andra författningar för prövning av offentlig upphandling av varor och bygg- och anläggningsarbeten, i dess lydelse enligt Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/23/EU av den 26 februari 2014, ska tolkas på så sätt att ingående av ett ramavtal med en enda ekonomisk aktör, i enlighet med artikel 33.3 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/24/EU av den 26 februari 2014 om offentlig upphandling och om upphävande av direktiv 2004/18/EG, motsvarar ingående av ett kontrakt i den mening som avses i artikel 2a.2 i direktiv 89/665, i dess lydelse enligt direktiv 2014/23.
- 2) Artikel 33.3 i direktiv 2014/24 ska tolkas på så sätt att en upphandlande myndighet som avser att tilldela ett nytt kontrakt inte längre kan grunda sig på ett ramavtal vars fastställda högsta kvantitet och/eller högsta värde för de aktuella byggtreprenaderna, varorna eller tjänsterna redan har uppnåtts, förutom om kontraktstilldelningen inte medför väsentliga ändringar i ramavtalet, såsom föreskrivs i artikel 72.1 e i direktiv 2014/24.
- 3) Likvärdighetsprincipen ska tolkas på så sätt att den inte utgör hinder för en nationell lagstiftning som i fråga om ansökningar om interimistiska åtgärder och om överprövning som avser ett upphandlingsförfarande föreskriver andra processuella bestämmelser än de som gäller bland annat för tvistemål.
- 4) Artikel 1.1 i direktiv 89/665, i dess lydelse enligt direktiv 2014/23, jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den som ansöker om interimistiska åtgärder i sin ansökan och den som överklagar i sitt överklagande ska ange vilket upphandlingsförfarande som avses och vilket särskilt överklagbart beslut som överklagas, i fall där den upphandlande myndigheten har valt ett upphandlingsförfarande utan föregående meddelande om upphandling och där meddelandet om kontraktstilldelning ännu inte har offentliggjorts.

- 5) Artikel 2.1 i direktiv 89/665, i dess lydelse enligt direktiv 2014/23, jämförd med artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, ska tolkas på följande sätt:
- Den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en domstol som har att pröva en ansökan om interimistiska åtgärder som syftar till att tillfälligt stoppa en upphandlande myndighet från att göra inköp är skyldig att, innan den prövar ansökan, enbart för ändamålet att beräkna storleken på de ansökningsavgifter som den som ansöker om interimistiska åtgärder måste betala vid äventyr av avvisning, fastställa vilken typ av upphandlingsförfarande det rör sig om, det (uppskattade) kontraktsvärdet samt det totala antalet särskilt överklagbara beslut och, i förekommande fall, hur många delar det aktuella upphandlingsförfarandet totalt har, i fall där den upphandlande myndigheten har valt ett upphandlingsförfarande utan föregående meddelande om upphandling och där meddelandet om kontraktstilldelning ännu inte har offentliggjorts vid tiden för ansökan.
  - Den utgör inte hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken en domstol som har att pröva en ansökan om överprövning med yrkande om upphävande av ett särskilt överklagbart beslut som fattats av en upphandlande myndighet, är skyldig att, innan den prövar ansökan, enbart för ändamålet att beräkna storleken på de ansökningsavgifter som sökanden måste betala vid äventyr av avvisning, fastställa vilken typ av upphandlingsförfarande det rör sig om, det (uppskattade) kontraktsvärdet samt det totala antalet särskilt överklagbara beslut och, i förekommande fall, hur många delar det aktuella upphandlingsförfarandet totalt har.
- 6) Artikel 47 i stadgan om de grundläggande rättigheterna ska tolkas på så sätt att den utgör hinder för en nationell lagstiftning enligt vilken den som ansöker om interimistiska åtgärder eller om omprövning är skyldig att betala ansökningsavgifter till ett belopp som inte kan förutses i förväg, i fall där den upphandlande myndigheten har valt att genomföra en upphandling utan att först offentliggöra ett meddelande om upphandling eller, i förekommande fall, utan att senare offentliggöra ett meddelande om kontraktstilldelning, vilket innebär att den enskilde kan sakna kännedom om det uppskattade kontraktsvärdet och om det antal särskilt överklagbara beslut från den upphandlande myndigheten som legat till grund för beräkningen av ansökningsavgifterna.

(¹) EUT C 320, 9.8.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 1 augusti 2022 – Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS mot Europeiska kommissionen, Förbundsrepubliken Tyskland, Konungariket Spanien, Republiken Frankrike

(Mål C-310/21 P) (¹)

(Överklagande – Energi – Förordning (EU) nr 347/2013 – Transeuropeiska energiinfrastrukturer – Projekt av gemensamt intresse för Europeiska unionen – Artiklarna 3.4 och 16 – Delegering av befogenheter till Europeiska kommissionen – Artikel 290 FEUF – Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 2020/389 – Ändring av förteckningen över projekt av gemensamt intresse för unionen – Rättsakt som antogs av kommissionen – Rätt att göra invändningar för Europaparlamentet och Europeiska unionens råd – Frist – Rättsaktens art före fristens utgång)

(2022/C 359/08)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl, Aquind SAS (ombud: C. Davis och S. Goldberg, solicitors, samt E. White, avocat)

Övriga parter i målet: Europeiska kommissionen (ombud: O. Beynet och B. De Meester), Konungariket Spanien (ombud: M.J. Ruiz Sánchez,), Förbundsrepubliken Tyskland, Republiken Frankrike

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

- 2) Aquind Ltd, Aquind Energy Sàrl och Aquind SAS ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Spanien ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 320, 9.8.2021.

Domstolens dom (tionde avdelningen) av den 14 juli 2022 – SGI Studio Galli Ingegneria Srl mot Europeiska kommissionen

(Mål C-371/21 P) (¹)

(Överklagande – Prorogationsklausul – Sjunde ramprogrammet för verksamhet inom området forskning, teknisk utveckling och demonstration (2007 – 2013) (2007-2013) – Bidragsavtal – Marsol-projektet – Bidragsberättigade kostnader – Utredningsrapport från Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) i vilken det konstateras att vissa uppkomna kostnader inte är bidragsberättigade – Återbetalning av utbetalda belopp – Tillgång till akten i Olafs ärende – Rätten att yttra sig – Bevisbörd – Missuppfattning av de faktiska omständigheterna – Bevisvärde – Proportionalitetsprincipen – Oberättigad vinst)

(2022/C 359/09)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: SGI Studio Galli Ingegneria Srl (ombud: V. Catenacci, F.S. Marini och R. Viglietta, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: J. Estrada de Solà och S. Romoli)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) SGI Studio Galli Ingegneria Srl ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 310 av den 2.8.2021.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 14 juli 2022 – Rumänien mot kommissionen

(Mål C-401/21 P) (¹)

(Överklagande – Sammanhållningsfonden och Europeiska regionala utvecklingsfonden (Eruf) – Förordning (EU) nr 1303/2013 – Tillämplig medfinansieringsgrad – Ändring av medfinansieringsgraden mellan ingivandet av ansökan om mellanliggande betalning och godkännandet av räkenskaper – Ettårsprincipen för räkenskaper och principen om icke-retroaktivitet)

(2022/C 359/10)

Rättegångsspråk: rumänska

Parter

Klagande: Rumänien (ombud: L.-E. Bațagoi och E. Gane)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: A. Armenia och S. Pardo Quintillán)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) Rumänien ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 329, 16.8.2021.

Domstolens dom (sjunde avdelningen) av den 1 augusti 2022 – Petrus Kerstens mot Europeiska kommissionen

(Mål C-447/21 P) ⁽¹⁾

(Överklagande – Personalmål – Disciplinförfarande – Begäran om bistånd – Avslag – Elektronisk delgivning av beslut – Talan om ogiltigförklaring – Tidsfrist för väckande av talan – Den tidpunkt då fristen börjar löpa – Talan har väckts för sent)

(2022/C 359/11)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Petrus Kerstens (ombud: advokat C. Murato)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen (ombud: T. S. Bohr)

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Petrus Kerstens ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.

⁽¹⁾ EUT C 431, 25.10.2021.

Domstolens dom (fjärde avdelningen) av den 14 juli 2022 (begäran om förhandsavgörande från Högsta domstolen – Sverige) – CC mot VO

(Målen C-572/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Domstols behörighet och erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar – Föräldraansvar – Förordning (EG) nr 2201/2003 – Artikel 8.1 och artikel 61 a – Allmän behörighet – Principen om perpetuatio fori – Ett barn byter, under domstolsförfarandet, hemvist från en medlemsstat i Europeiska unionen till ett tredjeland som är anslutet till 1996 års Haagkonvention)

(2022/C 359/12)

Rättegångsspråk: svenska

Hänskjutande domstol

Högsta domstolen

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: CC

Motpart: VO

Domslut

Artikel 8.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldransvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000, jämförd med artikel 61 a i samma förordning, ska tolkas så, att en domstol i en medlemsstat som handlägger ett mål om föräldransvar inte behåller sin behörighet enligt artikel 8.1 att avgöra målet, när det barn som målet rör under domstolsförfarandet lagligen har bytt hemvist till ett tredjeland som är anslutet till konventionen om behörighet, tillämplig lag, erkännande, verkställighet och samarbete i frågor om föräldransvar och åtgärder till skydd för barn, som ingicks i Haag den 19 oktober 1996.

(¹) EUT C 481, 29.11.2021.

Domstolens dom (första avdelningen) av den 1 augusti 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal da Relação de Évora – Portugal) – brottmål mot TL

(Mål C-242/22) (¹)

(Begäran om förhandsavgörande – Brådskanie mål om förhandsavgörande – Straffrättsligt samarbete – Direktiv 2010/64/EU – Rätten till tolkning och översättning – Artikel 2.1 och artikel 3.1 – Begreppet ”väsentlig handling” – Direktiv 2012/13/EU – Rätt till information vid straffrättsliga förfaranden – Artikel 3.1 d – Tillämpningsområde – Har ej införlivats med nationell rätt – Direkt effekt – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 47 och artikel 48.2 – Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna – Artikel 6 – Dom om fängelsestraff, villkorligt med prøvotid – Underlåtenhet att iaktta de förhållningsregler som gäller under prøvotiden – En väsentlig handling översattes inte och ingen tolk närvarade när handlingen upprättades – Beslut att undanröja den villkorliga domen – Processhandlingar avseende detta undanröjande har inte översatts – Konsekvenser för undanröjandets giltighet – Förfarandefel som medför relativ ogiltighet)

(2022/C 359/13)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal da Relação de Évora

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

TL

Ytterligare deltagare i rättegången: Ministério Público

Domslut

Artikel 2.1 och artikel 3.1 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/64/EU av den 20 oktober 2010 om rätt till tolkning och översättning vid straffrättsliga förfaranden och artikel 3.1 d i Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/13/EU av den 22 maj 2012 om rätten till information vid straffrättsliga förfaranden, jämförda med artikel 47 och artikel 48.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna samt effektivitetsprincipen, ska tolkas så, att de utgör hinder för en nationell lagstiftning, enligt vilken åsidosättandet av de rättigheter som föreskrivs i dessa direktiv måste åberopas av den som åtnjuter dessa rättigheter inom en viss tidsfrist, vid äventyr av preklusion, när denna frist börja löpa redan innan den berörda personen har informerats, på ett språk som han eller hon talar eller förstår, dels om förekomsten och räckvidden av rätten till tolkning och översättning, dels om förekomsten av och innehållet i den väsentliga handlingen i fråga samt om verkningarna av denna.

(¹) EUT C 257, 4.7.2022.

Domstolens beslut (åttonde avdelningen) av den 24 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Judiciaire – Bobigny – Frankrike) – BNP Paribas Personal Finance SA mot ZD

(Mål C-288/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 99 i domstolens rättegångsregler – Konsumentskydd – Direktiv 93/13/EEG – Oskäliga villkor i konsumentavtal – Låneavtal i en utländsk valuta (schweiziska franc) – Villkor som låter låntagaren stå valutarisken – Artikel 4.2 – Krav att villkoren ska vara klart och begripligt formulerade – Bevisbörda – Artikel 3.1 – Betydande obalans – Artikel 5 – Avfattning av ett avtalsvillkor på ett klart och begripligt sätt)

(2022/C 359/14)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal Judiciaire

Parter i målet vid den nationella domstolen

Kärande: BNP Paribas Personal Finance SA

Svarande: ZD

Avgörande

- 1) Artikel 4.2 i rådets direktiv 93/13/EEG av den 5 april 1993 om oskäliga villkor i konsumentavtal ska tolkas så, att begreppet "avtalets huvudföremål", i den mening som avses i den bestämmelsen, omfattar villkor i ett låneavtal enligt vilka det föreskrivs att en utländsk valuta ska vara bokföringsvalutan och euron ska vara betalningsvaluta, vilka får till följd att låntagaren står valutarisken eftersom dessa villkor utgör en huvudsaklig aspekt av avtalet.
- 2) Artikel 4.2 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att avseende ett låneavtal i en utländsk valuta, där det föreskrivs att den utländska valutan ska vara bokföringsvaluta och euron ska vara betalningsvaluta och som får till följd att låntagaren bär valutarisken, ska kravet att avtalsvillkoren ska vara klara och begripliga anses uppfyllt då näringsidkaren lämnat konsumenten tillräckliga och exakta uppgifter som gör det möjligt för en normalt informerad samt skäligen uppmärksam och medveten genomsnittskonsument att förstå hur den aktuella finansieringsmekanismen konkret fungerar samt att bedöma risken för potentiellt betydande negativa ekonomiska konsekvenser av de aktuella avtalsvillkoren på dennes finansiella förpliktelser under avtalets hela giltighetstid.
- 3) Direktiv 93/13 ska tolkas så, att det utgör hinder för att det är konsumenten som har bevisbördan för att ett avtalsvillkor är klart och begripligt, i den mening som avses i artikel 4.2 i det direktivet.
- 4) Artikel 3.1 i direktiv 93/13 ska tolkas så, att villkoren i ett låneavtal i en utländsk valuta, där det föreskrivs att den utländska valutan ska vara bokföringsvaluta och euron ska vara betalningsvaluta och som får till följd att låntagaren utan någon begränsning till ett takbelopp bär valutarisken, är ägnade att skapa en betydande obalans i parternas rättigheter och skyldigheter enligt avtalet till nackdel för konsumenten genom att denna godtar en oproportionerlig valutarisk som följer av sådana villkor.

⁽¹⁾ EUT C 297 7.9.2020.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 23 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rayonens ad Lukovit – Bulgarien) – brottmål mot AZ

(Mål C-454/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Transport – Direktiv 1999/37/EG – Registreringsbevis för fordon – Direktiv 2014/45/EU – Periodisk provning av motorfordons trafiksäkerhet – Artikel 49 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Principerna om laglighet och proportionalitet i fråga om brott och straff – Framförande av ett motorfordon som inte är registrerat enligt gällande bestämmelser – Påföljder – Situation där unionsrätten tillämpas föreligger inte – Uppenbart att domstolen saknar behörighet)

(2022/C 359/15)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Rayonen sad Lukovit

Part det nationella brottmålet

AZ

Avgörande

Europeiska unionens domstol är uppenbart obehörig att besvara de frågor som ställts av Rayonen sad Lukovit (Distriktsdomstolen i Lukovit, Bulgarien) genom beslut av den 23 september 2020.

⁽¹⁾ EUT C 433, 14.12.2020.

Domstolens beslut (sjätte avdelningen) av den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesverwaltungsgericht Oberösterreich – Österrike) – J.P. mot B.d.S.L.

(Mål C-521/20) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Artikel 53.2 i domstolens rättegångsregler – Direktiv 1999/62/EG – Avgifter på tunga godsfordon för användningen av vissa infrastrukturer – Vägavgifter – Underlåtenhet att betala – Sanktionsåtgärder – Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna – Artikel 50 – Principen ne bis in idem – Artikel 94 c i rättegångsreglerna – Avsaknad av tillräckliga uppgifter – Den begärda tolkningen av unionsrätten har inte något samband med de verkliga omständigheterna eller saken i det nationella målet – Uppenbart att begäran om förhandsavgörande ska avvisas)

(2022/C 359/16)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landesverwaltungsgericht Oberösterreich

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: J.P.

Motpart: B.d.S.L.

Avgörande

Det är uppenbart att den begäran om förhandsavgörande som framställts av Landesverwaltungsgericht Oberösterreich (Regionala förvaltningsdomstolen i Oberösterreich, Österrike) genom beslut av den 15 oktober 2020 ska avvisas.

⁽¹⁾ EUT C 35, 1.2.2021.

Domstolens beslut (sjunde avdelningen) av den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Efeteio Athinon – Grekland) – VP, CX, RG, TR, m.fl. mot Elliniko Dimosio

(Mål C-133/21) ⁽¹⁾

(Begäran om förhandsavgörande – Socialpolitik – Direktiv 1999/70/EG – Ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP – Klausul 4 – Icke-diskrimineringsprincipen – På varandra följande avtal om visstidsanställning inom offentlig sektor – Nationell lagstiftning som inför en skillnad i behandling vad gäller lön mellan arbetstagare som är anställda enligt avtal om visstidsanställning och arbetstagare med avtal om tillsvidareanställning – Kan inte motiveras – Begreppet ”objektiv grund”)

(2022/C 359/17)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Efeteio Athinon.

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: VP, CX, RG, TR, m.fl.

Motpart: Elliniko Dimosio

Avgörande

Klausul 4 led 1 i ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat den 18 mars 1999, som återfinns i bilagan till rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP ska tolkas på så sätt att den utgör hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken en arbetstagare med visstidsanställning, vars anställningsavtal betecknas som ett avtal om visstidsanställning, inte har rätt till samma lön som den som utbetalas till en tillsvidareanställd arbetstagare med motiveringen att förstnämnde arbetstagare utfört sitt arbete enligt ett avtal om visstidsanställning med vetskap om att detta avtal syftade till att tillgodose arbetsgivarens permanenta och varaktiga behov.

⁽¹⁾ EUT C 206, 31.5.2021.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 27 januari 2022 – MP mot Consejería de Presidencia

(Mål C-59/22)

(2022/C 359/18)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: MP

Motpart: Consejería de Presidencia

Tolkningsfrågor

A) Ska, i den mening som avses i klausul 2 i det avtal som utgör bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG ⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, en arbetstagare som har en ”icke-fast tillsvidareanställning”, så som det har beskrivits i detta beslut, anses vara en ”visstidsanställd” arbetstagare som omfattas av ramavtalets tillämpningsområde och i synnerhet klausul 5 i detta ramavtal?

- B) Om fråga A besvaras jakande, ska det, i den mening som avses i klausul 5 i ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG, anses ha förelegat ett "användande av på varandra följande" visstidsanställningar eller successiva förnyelser när det rör sig om en arbetstagare som har en icke-fast tillsvidareanställning vid en offentlig myndighet och det i anställningsavtalet inte anges hur länge anställningen ska vara, utan anställningstidens längd är beroende av när tjänsten utlyses och tillsätts, varvid anställningen upphör, när tjänsten inte har utlysts mellan den tidpunkt då anställningsförhållandet började och det första halvåret 2021?
- C) Ska klausul 5 i direktiv 1999/70/EG ... tolkas så, att den utgör hinder för en tolkning av artikel 15.5 i Estatuto de los Trabajadores (lagen om arbetstagare) (som syftar till att genomföra direktivet och därför föreskriver att på varandra följande visstidsanställningar sammanlagt får omfatta högst 24 månader under en referensperiod på 30 månader), enligt vilken perioder med icke-fasta tillsvidareanställningar inte räknas med, eftersom det i det fallet inte finns någon tillämplig begränsning för de anställningarna, varken beträffande deras varaktighet eller antal eller grund för förnyelse eller för på varandra följande anställningar?
- D) Utgör klausul 5 i direktiv 1999/70/EG ... hinder för en nationell lagstiftning som inte föreskriver någon gräns (varken beträffande antal, varaktighet eller grunder) för uttryckliga eller underförstådda förnyelser av ett visst visstidsanställningskontrakt, som en icke-fast tillsvidareanställning i den offentliga sektorn, utan bara föreskriver en gräns för hur länge denna anställning får vara tillsammans med andra på varandra följande visstidsanställningar?
- E) Mot bakgrund av att den spanska lagstiftaren inte har föreskrivit någon begränsning av uttryckliga eller underförstådda förnyelser av icke-fasta tillsvidareanställningar, ska det anses utgöra ett åsidosättande av klausul 5 i bilagan till direktiv 1999/70/EG om en arbetstagare i den offentliga sektorn, som i förevarande mål, har en icke-fast tillsvidareanställning för vilken det aldrig angetts eller preciserats hur länge den ska vara och den har förlängts fram till år 2021 utan att det genomförts något uttagningsprov för att tillsätta tjänsten och få den tidsbegränsade anställningen att upphöra?
- F) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider om klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16 (²), Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17 (³), Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit genom att återställa ett tidigare tillstånd vilket rubbats (*restitutio in integrum*), när den bara föreskriver en bestämd objektiv ersättning (20 dagars lön per tjänsteår, dock högst en årslön), men inte föreskriver någon ytterligare ersättning för att till fullo gottgöra den skada som uppstått, om den överstiger det beloppet?
- G) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider om klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit, när den bara föreskriver att ersättning ska utgå när anställningen upphör på grund av att tjänsten har tillsatts, men inte föreskriver någon ersättning medan anställningen varar som alternativ till att slå fast att det rör sig om en tillsvidareanställning? I ett mål i vilket det bara är arbetstagarens ställning som fast anställd som ifrågasätts, men anställningen inte har upphört, är det då nödvändigt att tillerkänna en ersättning för den skada som uppstått på grund av anställningens tillfälliga karaktär, som alternativ till att fastställa att det rör sig om en fast anställning?
- H) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla tillräckliga åtgärder för att avskräcka offentliga myndigheter från att använda sig av på varandra följande anställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider mot klausul 5 i ramavtalet och som syftar till att förhindra och beivra att arbetsgivaren missbrukar visstidsanställningar med avseende på andra arbetstagare i framtiden, som uppfyller de krav som domstolen har slagit fast i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, när dessa åtgärder utgörs av vissa lagbestämmelser som införts från och med 2017 (tilläggsbestämmelse 34 i Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (lag 3/2017 av den 27 juni 2017 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2017), tilläggsbestämmelse 43 i Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (lag 6/2018 av den 3 juli 2018 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2018) och kungligt lagdekret

14/2021 av den de 6 juli 2021), i vilka det föreskrivs att ansvar ska utkrävas för "rättsstridiga ageranden", utan att det anges något konkret fall där ansvar ska utkrävas på annat sätt än genom en allmän hänvisning till bestämmelser, vilka inte närmare preciseras, och utan att det finns något konkret exempel på ansvarsutkrävande i de tusentals domar i vilka det slagits fast att arbetstagare har icke-fasta tillsvidareanställningar på grund av åsidosättande av bestämmelserna om visstidsanställningar?

- I) För det fall att dessa bestämmelser anses tillräckligt avskräckande, kan de mot bakgrund av att de infördes först år 2017 tillämpas för att förhindra att anställningar omvandlas till tillsvidareanställningar när kraven för en sådan omvandling på grund av åsidosättande av klausul 5 i ramavtalet slogs fast tidigare än så eller skulle det innebära en retroaktiv och exproprierande tillämpning av de bestämmelserna?
- J) För det fall att det inte anses finnas tillräcklig avskräckande åtgärder i den spanska lagstiftningen, ska följden av att en offentlig arbetsgivare åsidosätter klausul 5 i ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG, vara att anställningen anses vara en icke-fast tillsvidareanställning eller ska arbetstagaren anses vara fullständigt fast anställd?
- K) Ska en omvandling av en anställning till en fast anställning i enlighet med ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG och den praxis vid EU-domstolen där det direktivet har tolkats, ske även om den anses strida mot artiklarna 23.2 och 103.3 i Constitución Española (den spanska konstitutionen), om dessa grundlagsbestämmelser tolkas så att ett tillträde till en offentlig anställning, inklusive kontraktsanställning, bara kan ske efter att en sökande har genomgått ett uttagningsprov i konkurrens med andra där principerna om likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iakttas?
- L) Ska en omvandling av anställningen till en fast anställning för en viss arbetstagare inte tillämpas på grund av att det i lag föreskrivs ett förfarande för omvandling av visstidsanställningar och den tjänst som arbetstagaren tjänstgör på utlyses offentligt för att tillsättas, med beaktande av att det vid ett sådant förfarande ska säkerställas att "principerna om likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iakttas" och den arbetstagare som varit föremål för på varandra följande anställningar eller förnyade visstidsanställningar inte kan omvandla sin anställning på grund av att tjänsten tilldelas en annan person, varvid arbetstagarens anställning upphör med en ersättning som beräknas på grundval av 20 dagars lön per tjänsteår upp till gränsen på en årslön?
- M) Har arbetstagaren, även om denne inte blir uppsagd, rätt till en ersättning som uppgår till detta eller ett högre belopp och som ska fastställas av domstol om den inte fastställs i lag, på grund av användning av på varandra följande anställningar eller förnyelser av anställningar i strid med klausul 5?
- N) Påverkas det ovan sagda på något sätt, och i så fall hur, av att det rör sig om en osammanhängande tillsvidareanställning, när denna har tagit sig uttryck i ett stort antal visstidsanställningar, säsong efter säsong, enligt vad som framgår av arbetstagarens överklagande?"

⁽¹⁾ EGT L 175, 1999, s. 43

⁽²⁾ EU:C:2018:166

⁽³⁾ EU:C:2019:387

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den 17 februari 2022 – IP mot Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

(Mål C-110/22)

(2022/C 359/19)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: IP

Motpart: Universidad Nacional de Educación a Distancia (UNED)

Tolkningsfrågor

- A) Ska, i den mening som avses i klausul 2 i det avtal som utgör bilaga till rådets direktiv 1999/70/EG⁽¹⁾ av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, en arbetstagare som har en "icke-fast tillsvidareanställning", så som det har beskrivits i detta beslut, anses vara en "visstidsanställd" arbetstagare som omfattas av ramavtalets tillämpningsområde och i synnerhet klausul 5 i detta ramavtal?
- B) Om fråga A besvaras jakande, ska det, i den mening som avses i klausul 5 i ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG, anses ha förelagat ett "användande av på varandra följande" visstidsanställningar eller successiva förnyelser när det rör sig om en arbetstagare som har en icke-fast tillsvidareanställning vid en offentlig myndighet och det i anställningsavtalet inte konkret anges hur länge anställningen ska vara, utan anställningstidens längd är beroende av när tjänsten utlyses och tillsätts, när tjänsten inte har utlysts mellan år 2002 och det första halvåret 2021?
- C) Ska klausul 5 i direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP tolkas så, att den utgör hinder för en tolkning av artikel 15.5 i Estatuto de los Trabajadores (lagen om arbetstagare) (som syftar till att genomföra direktivet och därför föreskriver att på varandra följande visstidsanställningar sammanlagt får omfatta högst 24 månader under en referensperiod på 30 månader), enligt vilken perioder med icke-fasta tillsvidareanställningar inte räknas med, eftersom det i det fallet inte finns någon tillämplig begränsning för de anställningarna, varken beträffande deras varaktighet eller antal eller grund för förnyelse eller för på varandra följande anställningar?
- D) Utgör klausul 5 i direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP hinder för en nationell lagstiftning som inte föreskriver någon gräns (varken beträffande antal, varaktighet eller grunder) för uttryckliga eller underförstådda förnyelser av ett visst visstidsanställningskontrakt, som en icke-fast tillsvidareanställning i den offentliga sektorn, utan bara föreskriver en gräns för hur länge denna anställning får vara tillsammans med andra på varandra följande visstidsanställningar?
- E) Mot bakgrund av att den spanska lagstiftaren inte har föreskrivit någon begränsning av uttryckliga eller underförstådda förnyelser av icke-fasta tillsvidareanställningar, ska det anses utgöra ett åsidosättande av klausul 5 i bilagan till direktiv 1999/70/EG om en arbetstagare i den offentliga sektorn, som i förevarande mål, har en icke-fast tillsvidareanställning för vilken det aldrig angetts eller preciserats hur länge den ska vara och den har förlängts mellan åtminstone år 2002 (återinsättande i tjänst efter uppsägningen) och år 2021 utan att det genomförts något uttagningsprov för att tillsätta tjänsten och få den tidsbegränsade anställningen att upphöra?
- F) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider om klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16⁽²⁾, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17⁽³⁾, Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit genom att återställa ett tidigare tillstånd vilket rubbats (*restitutio in integrum*), när den bara föreskriver en bestämd objektiv ersättning (20 dagars lön per tjänsteår, dock högst en årslön), men inte föreskriver någon ytterligare ersättning för att till fullo gottgöra den skada som uppstått, om den överstiger det beloppet?
- G) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider om klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit, när den bara föreskriver att ersättning ska utgå när anställningen upphör på grund av att tjänsten har tillsatts, men inte föreskriver någon ersättning medan anställningen varar som alternativ till att slå fast att det rör sig om en tillsvidareanställning? I ett mål i vilket det bara är arbetstagarens ställning som fast anställd som ifrågasätts, men anställningen inte har upphört, är det då nödvändigt att tillerkänna en ersättning för den skada som uppstått på grund av anställningens tillfälliga karaktär, som alternativ till att fastställa att det rör sig om en fast anställning?

- H) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla tillräckliga åtgärder för att avskräcka offentliga myndigheter från att använda sig av på varandra följande anställningar eller förnyelser av visstidsanställningar som strider mot klausul 5 i ramavtalet och som syftar till att förhindra och beivra att arbetsgivaren missbrukar visstidsanställningar med avseende på andra arbetstagare i framtiden, som uppfyller de krav som domstolen har slagit fast i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, när dessa åtgärder utgörs av vissa lagbestämmelser som införts från och med 2017 (tilläggsbestämmelse 34 i Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (lag 3/2017 av den 27 juni 2017 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2017), tilläggsbestämmelse 43 i Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (lag 6/2018 av den 3 juli 2018 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2018) och kungligt lagdekret 14/2021 av den 6 juli 2021), i vilka det föreskrivs att ansvar ska utkrävas för "rättsstridiga ageranden", utan att det anges något konkret fall där ansvar ska utkrävas på annat sätt än genom en allmän hänvisning till bestämmelser, vilka inte närmare preciseras, och utan att det finns något konkret exempel på ansvarsutkrävande i de tusentals domar i vilka det slagits fast att arbetstagare har icke-fasta tillsvidareanställningar på grund av åsidosättande av bestämmelserna om visstidsanställningar?
- I) För det fall att dessa bestämmelser anses tillräckligt avskräckande, kan de mot bakgrund av att de infördes först år 2017 tillämpas för att förhindra att anställningar omvandlas till tillsvidareanställningar när kraven för en sådan omvandling på grund av åsidosättande av klausul 5 i ramavtalet slogs fast tidigare än så eller skulle det innebära en retroaktiv och exproprierande tillämpning av de bestämmelserna?
- J) För det fall att det inte anses finnas tillräcklig avskräckande åtgärder i den spanska lagstiftningen, ska följden av att en offentlig arbetsgivare åsidosätter klausul 5 i ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG, vara att anställningen anses vara en icke-fast tillsvidareanställning eller ska arbetstagaren anses vara fullständigt fast anställd utan preciseringsar?
- K) Ska en omvandling av en anställning till en fast anställning i enlighet med ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG och den praxis vid EU-domstolen där det direktivet har tolkats, ske enligt principen om unionsrättens företräde även om en sådan omvandling anses strida mot artiklarna 23.2 och 103.3 i Constitución Española (den spanska konstitutionen), om dessa grundlagsbestämmelser tolkas så att ett tillträde till en offentlig anställning, inklusive kontraktsanställning, bara kan ske efter att en sökande har genomgått ett uttagningsprov i konkurrens med andra där principerna om likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iaktas? Mot bakgrund av att en annan tolkning är möjlig, nämligen den som Tribunal Constitucional (Författningsdomstolen) har gjort, ska principen om konform tolkning tillämpas på medlemsstatens grundlagsbestämmelser, vilket innebär att det är obligatoriskt att välja den tolkning som gör dessa bestämmelser förenliga med unionsrätten, vilket i förevarande fall innebär att artiklarna 23.2 och 103.3 i konstitutionen inte medför en skyldighet att tillämpa principerna om likabehandling, förtjänst och skicklighet vid rekrytering av kontraktsanställd personal?
- L) Är det möjligt att inte tillämpa en omvandling av en anställning till en fast anställning i enlighet med ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG och den praxis vid EU-domstolen där det direktivet har tolkats, om det innan en domstol fastställer en sådan omvandling i lag föreskrivs ett förfarande för omvandling av visstidsanställningar som ska genomföras under de kommande åren, vilket innebär att den tjänst som arbetstagaren innehar utlyses offentligt för att tillsättas, med beaktande av att det vid ett sådant förfarande ska säkerställas att "principerna om fri konkurrens, likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iaktas" och den arbetstagare som varit föremål för på varandra följande anställningar eller förnyade visstidsanställningar kan få sin tjänst omvandlad, men att det inte är säkert att så sker om den tilldelas en annan person, varvid arbetstagarens anställning upphör med en ersättning som beräknas på grundval av 20 dagars lön per tjänsteår upp till gränsen på en årslön?"

(¹) EGT, L 175, 1999, s. 43.

(²) EU:C:2018:166

(³) EU:C:2019:387

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Madrid (Spanien) den
3 mars 2022– IK mot Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid**

(Mål C-159/22)

(2022/C 359/20)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Madrid

Parter i det nationella målet

Klagande: IK

Motpart: Agencia Madrileña de Atención Social de la Comunidad de Madrid

Tolkningsfrågor

- A) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar i strid med klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16 ⁽¹⁾, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17 ⁽²⁾, Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit genom att återställa ett tidigare tillstånd vilket rubbats (*restitutio in integrum*), när den bara föreskriver en bestämd objektiv ersättning (20 dagars lön per tjänsteår, dock högst en årslön), men inte föreskriver någon ytterligare ersättning för att till fullo gottgöra den skada som uppstått, om den överstiger det beloppet?
- B) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla åtgärder som i tillräcklig mån avskräcker från att använda på varandra följande visstidsanställningar eller förnyelser av visstidsanställningar i strid med klausul 5 i ramavtalet, som uppfyller kraven i EU-domstolens praxis i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, vad beträffar gottgörelse för den skada som arbetstagaren har lidit, när den bara föreskriver att ersättning ska utgå när anställningen upphör på grund av att tjänsten har tillsatts, men inte föreskriver någon ersättning medan anställningen varar som alternativ till att slå fast att det rör sig om en tillsvidareanställning? I ett mål i vilket det bara är arbetstagarens ställning som fast anställd som ifrågasätts, men anställningen inte har upphört, är det då nödvändigt att tillerkänna en ersättning för den skada som uppstått på grund av anställningens tillfälliga karaktär, som alternativ till att fastställa att det rör sig om en fast anställning?
- C) Kan den nationella lagstiftningen anses innehålla tillräckliga åtgärder för att avskräcka offentliga myndigheter från att använda sig av på varandra följande anställningar eller förnyelser av visstidsanställningar i strid med klausul 5 i ramavtalet, som syftar till att förhindra och beivra att arbetsgivaren missbrukar visstidsanställningar med avseende på andra arbetstagare i framtiden, som uppfyller de krav som domstolen har slagit fast i dom av den 7 mars 2018 i mål C-494/16, Santoro, och dom av den 8 maj 2019 i mål C-494/17, Rossato, när dessa åtgärder utgörs av vissa lagbestämmelser som införts från och med 2017 (tilläggsbestämmelse 34 i Ley 3/2017, de 27 de junio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2017 (lag 3/2017 av den 27 juni 2017 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2017), tilläggsbestämmelse 43 i Ley 6/2018, de 3 de julio, de Presupuestos Generales del Estado para el año 2018 (lag 6/2018 av den 3 juli 2018 om den allmänna spanska statsbudgeten avseende år 2018) och kungligt lagdekret 14/2021 av den 6 juli 2021), i vilka det föreskrivs att ansvar ska utkrävas för "rättsstridiga ageranden", utan att det anges något konkret fall där ansvar ska utkrävas, mot bakgrund av de tusentals domar i vilka det slagits fast att arbetstagare har icke-fasta tillsvidareanställningar på grund av åsidosättande av bestämmelserna om visstidsanställningar?
- D) För det fallet att den spanska lagstiftningen inte ska anses innehålla tillräckligt avskräckande åtgärder, ska följden av att en offentlig arbetsgivare åsidosätter klausul 5 i ramavtalet, som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG ⁽³⁾, vara att anställningen anses vara en icke-fast tillsvidareanställning eller ska arbetstagaren anses vara fast anställd utan förbehåll?

- E) Ska en omvandling av en anställning till en fast anställning i enlighet med ramavtalet, som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG, och praxis vid EU-domstolen om tolkningen av detta direktiv, ske även om den anses strida mot artiklarna 23.2 och 103.3 i Constitución Española (den spanska konstitutionen), om dessa grundlagsbestämmelser tolkas så att ett tillträde till en offentlig anställning, inklusive kontraktsanställning, bara kan ske efter att en sökande har genomgått ett selektivt uttagningsförfarande i konkurrens med andra kandidater där principerna om likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iaktas? Mot bakgrund av att en annan tolkning är möjlig, nämligen den som Tribunal Constitucional (Författningsdomstolen) har gjort, ska principen om konform tolkning tillämpas på medlemsstatens grundlagsbestämmelser, vilket innebär att det är obligatoriskt att välja den tolkning som gör dessa bestämmelser förenliga med unionsrätten, vilket i förevarande fall innebär att artiklarna 23.2 och 103.3 i konstitutionen inte medför en skyldighet att tillämpa principerna om likabehandling, förtjänst och skicklighet vid rekrytering av kontraktsanställd personal?
- F) Är det möjligt att inte tillämpa en omvandling av en anställning till en fast anställning i enlighet med ramavtalet som utgör bilaga till direktiv 1999/70/EG och praxis vid EU-domstolen om tolkningen av detta direktiv, om det innan en domstol fastställer en sådan omvandling i lag föreskrivs ett förfarande för omvandling av visstidsanställningar som ska genomföras under de kommande åren, vilket innebär att den tjänst som arbetstagaren innehar utlyses offentligt för att tillsättas, med beaktande av att det vid ett sådant förfarande ska säkerställas att "principerna om fri konkurrens, likabehandling, förtjänst, skicklighet och offentlighet iaktas" och den arbetstagare som varit föremål för på varandra följande anställningar eller förnyade visstidsanställningar kan få sin tjänst omvandlad, men att det inte är säkert att så sker om den tilldelas en annan person, varvid arbetstagarens anställning upphör med en ersättning som beräknas till 20 dagars lön per tjänsteår, dock högst en årslön?

⁽¹⁾ EU:C:2018:166

⁽²⁾ EU:C:2019:387

⁽³⁾ EUT L 175, 1999, s. 43

Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven (Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare: Dow AgroScience BV (Dow)

(Mål C-308/22)

(2022/C 359/21)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Motpart: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Ytterligare deltagare i rättegången: Dow AgroScience BV (Dow)

Tolkningsfrågor

- 1) Har den berörda medlemsstaten, som enligt artikel 36.2 i förordning nr 1107/2009 ska fatta beslut om godkännande av ett växtskyddsmedel, utrymme att avvika från den bedömning som gjorts av den zonrapporterande medlemsstat som med stöd av artikel 36.1 i förordning nr 1107/2009 ⁽¹⁾ har prövat ansökan, och om så är fallet hur stort är detta utrymme?

- 2) För det fall den första frågan ska besvaras så, att den berörda medlemsstaten inte har något sådant utrymme, eller endast ett begränsat sådant utrymme, på vilket sätt konkretiseras i så fall rätten till ett effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i stadgan? Kan den zonrapporterande medlemsstatens bedömning i så fall till fullo bestridas vid den nationella domstolen i den berörda medlemsstaten?
- 3) För det fall den berörda medlemsstaten eller domstolen i denna medlemsstat kommer fram till att den zonrapporterande medlemsstatens bedömning inte är tillräckligt välgrundad, i vilken utsträckning är den berörda medlemsstaten i så fall skyldig att involvera den zonrapporterande medlemsstaten i utarbetandet av en tillräckligt motiverad bedömning?
- 4) Räcker det att den zonrapporterande medlemsstaten grundar sin bedömning på antagna vägledande dokument, även om de vetenskapliga och tekniska rön som togs upp i dessa inte längre är helt aktuella?
- 5) Om den föregående frågan ska besvaras nekande, räcker det i så fall att den prövande medlemsstaten dessutom beaktar vetenskapliga och tekniska rön i vägledande dokument som har utarbetats men ännu inte antagits, eller ska den prövande medlemsstaten beakta alla tillgängliga vetenskapliga och tekniska rön, även sådana som inte anges i vägledande dokument?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).

**egäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College
voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare:
Adama Registrations BV (Adama)**

(Mål C-309/22)

(2022/C 359/22)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Motpart: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Ytterligare deltagare i rättegången: Adama Registrations BV (Adama)

Tolkningsfrågor

1. Innebär artikel 2 i förordning 2018/605 (¹) att den behöriga myndigheten även är skyldig att tillämpa de nya kriterierna för att fastställa hormonstörande egenskaper i bedömnings- och beslutsförfarandet angående ansökningar om produktgodkännande som fortfarande var föremål för behandling den 10 november 2018, även med beaktande av artikel 29.1 e i förordning nr 1107/2009 (²), jämförd med artikel 4.3 i förordning nr 1107/2009?
2. För det fall den första frågan ska besvaras nekande, ankommer det på den behöriga myndigheten att vilandeförklara bedömnings- och beslutsförfarandet angående ansökningar om produktgodkännande i avvaktan på Europeiska kommissionens slutsatser om konsekvenserna av förordning 2018/605 för varje pågående förfarande enligt förordning nr 1107/2009, med beaktande av skäl 8 i förordning 2018/605?

3. För det fall den andra frågan ska besvaras nekande, kan den behöriga myndigheten grunda sin bedömning på enbart sådana uppgifter som var kända vid tidpunkten för ansökan, även om de vetenskapliga och tekniska rön som togs upp i ansökan inte längre är aktuella vid tidpunkten för antagandet av det överklagade beslutet?

(¹) Kommissionens förordning (EU) 2018/605 av den 19 april 2018 om ändring av bilaga II till förordning (EG) nr 1107/2009 genom angivande av vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper (EUT L 101, 2018, s. 33).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av College van Beroep voor het bedrijfsleven
(Nederländerna) den 11 maj 2022 – Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) mot College
voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden, ytterligare rättegångsdeltagare: BASF
Nederland BV (BASF)**

(Mål C-310/22)

(2022/C 359/23)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

College van Beroep voor het bedrijfsleven

Parter i det nationella målet

Klagande: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe)

Motpart: College voor de toelating van gewasbeschermingsmiddelen en biociden

Ytterligare deltagare i rättegången: BASF Nederland BV (BASF)

Tolkningsfrågor

- 1) Följer det av artikel 4.1 andra stycket, jämförd med punkt 3.6.5 i bilaga II, i förordning nr 1107/2009 (¹) att de hormonstörande egenskaper som ett verksamt ämne eventuellt har inte längre ska bedömas vid bedömningen på nationell nivå av en ansökan om produktgodkännande av ett växtskyddsmedel?
- 2) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, innebär detta att de vetenskapliga och tekniska rön om hormonstörande egenskaper som exempelvis ligger till grund för förordningarna nr 283/2013 (²) och 2018/605 (³) inte ska beaktas vid bedömningen av produktgodkännande av ett växtskyddsmedel? Hur förhåller sig detta till kravet i artikel 29.1 e i förordning nr 1107/2009 om att denna bedömning ska göras mot bakgrund av aktuella vetenskapliga och tekniska rön?
- 3) För det fall den första frågan ska besvaras jakande, vilket effektivt rättsmedel i den mening som avses i artikel 47 i stadgan har då en icke-statlig organisation som klaganden tillgång till för att få godkännandet av ett verksamt ämne prövat av domstol?
- 4) För det fall den första frågan ska besvaras nekande, innebär detta att en ansökan om produktgodkännande ska grundas på de vetenskapliga och tekniska rön om hormonstörande egenskaper som föreligger vid den tidpunkten?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 av den 21 oktober 2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden och om upphävande av rådets direktiv 79/117/EEG och 91/414/EEG (EUT L 309, 2009, s. 1).

(²) Kommissionens förordning (EU) nr 283/2013 av den 1 mars 2013 om uppgiftskrav för verksamma ämnen, i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden Text av betydelse för EES (EUT L 93, 2013, s. 1).

(³) Kommissionens förordning (EU) 2018/605 av den 19 april 2018 om ändring av bilaga II till förordning (EG) nr 1107/2009 genom angivande av vetenskapliga kriterier för att fastställa hormonstörande egenskaper (EUT L 101, 2018, s. 33).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Naczelny Sąd Administracyjny (Polen) den 12 maj 2022 – E. mot Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

(Mål C-322/22)

(2022/C 359/24)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Naczelny Sąd Administracyjny

Parter i det nationella målet

Klagande: E.

Motpart: Dyrektor Izby Administracji Skarbowej we Wrocławiu

Tolkningsfråga

Utgör de i artikel 4.3 i fördraget om Europeiska unionen angivna principerna om effektivitet, lojalt samarbete och likvärdighet, eller någon annan relevant unionsrättslig princip, hinder för en sådan nationell bestämmelse som artikel 78 § 5 punkterna 1 och 2 i ustawa z 29 sierpnia 1997 Ordynacja podatkowa (skattelagen) (konsoliderad text) (Dz.U. 2012, poz. 749, i dess ändrade lydelse), i vilken det föreskrivs att ränta på sådan överskjutande skatt som i strid med unionsrätten hållits inne av den person som ombesörjer skattebetalningen inte ska betalas till den skattskyldige för perioden efter utgången av 30 dagar, räknat från dagen för offentliggörandet i *Europeiska unionens officiella tidning* av den dom som meddelats av Europeiska unionens domstol i vilken det slås fast att skatteuppbörden inte är förenlig med gemenskapsrätten, om ansökan om fastställelse av att för mycket skatt betalats lämnats in av den skattskyldige efter denna tidsfrist, och de nationella bestämmelserna om innehållande av skatt, trots den dom som meddelats av Europeiska unionens domstol den 10 april 2014, Emerging Markets Series of DFA Investment Trust Company (C-190/12, EU:2014:249), fortfarande inte är förenliga med unionsrätten?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona (Spanien) den 17 maj 2022 – KT mot Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

(Mål C-331/22)

(2022/C 359/25)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Juzgado Contencioso-Administrativo nº 17 de Barcelona

Parter i det nationella målet

Sökande: KT

Svarande: Departamento de Justicia de la Generalitat de Catalunya

Tolkningsfrågor

1. Lag 20/2021 föreskriver som enda sanktionsåtgärd att det ska genomföras urvalsförfaranden i fri konkurrens och att enbart den som utsatts för missbruk och som inte har godkänts i ett sådant urvalsförfarande ska vara berättigad till ersättning. Åsidosätter denna lag klausul 5 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG (!) genom att den inte föreskriver sanktioner för missbruk med avseende på visstidsanställda inom den offentliga sektorn som har godkänts i ett sådant urvalsförfarande, med hänsyn till det alltid är obligatoriskt med sanktioner och att ett urvalsförfarande inte är en åtgärd som uppfyller kraven i direktivet, så som EU-domstolen slog fast i sitt beslut av den 2 juni 2021 i mål C-103/2019 (?)?

2. Om svaret på föregående fråga är jakande och lag 20/2021 inte föreskriver några andra effektiva sanktionsåtgärder mot missbruk av på varandra följande visstidsanställningar eller mot orimligt långa visstidsanställningar, innebär då den omständigheten att lagen inte föreskriver att på varandra följande visstidsanställningar eller orimligt långa visstidsanställningar ska omvandlas till tillsvidareanställningar, ett åsidosättande av klausul 5 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG, så som EU-domstolen slog fast i sitt beslut av den 30 september 2020 i mål C-153/20 ^(?)?
3. Det följer av Tribunal Supremos (Spaniens högsta domstol) praxis i dom nr 1425/2018 och dom nr 1426/2018 av den 26 september 2018, vilken bekräftades i dom nr 1534/2021 av den 20 december 2021, att den åtgärd som ska vidtas när det föreligger missbruk av visstidsanställningar helt enkelt får utgöras av att en offentliganställd som har utsatts för missbruk och som har en osäker ställning, får behålla sin anställning fram till dess att arbetsgivaren har kommit fram till om det föreligger ett strukturellt behov och, om så är fallet, genomfört ett urvalsförfarande – i vilket sökande som inte har utsatts för missbruk av visstidsanställningar får delta – för att tillsätta tjänsten med en fast offentliganställd. Åsidosätter denna rättspraxis klausul 5 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG när ett genomförande av ett öppet urvalsförfarande och ett godkännande i ett sådant urvalsförfarande inte utgör en sanktionsåtgärd som uppfyller kraven i direktivet, så som EU-domstolen slog fast i sitt beslut av den 2 juni 2021 i mål C-103/2019?
4. Om svaret på föregående fråga är jakande och det av Tribunal Supremos (Spaniens högsta domstol) praxis inte följer att det finns några andra effektiva sanktionsåtgärder mot missbruk av på varandra följande visstidsanställningar eller orimligt långa visstidsanställningar, innebär då den omständigheten att det inte följer av rättspraxis att på varandra följande visstidsanställningar eller orimligt långa visstidsanställningar ska omvandlas till tillsvidareanställningar, ett åsidosättande av klausul 5 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG, så som EU-domstolen slog fast i sitt beslut av den 30 september 2020 i mål C-153/20?
5. Om den lagstiftning som antogs för att införliva klausul 5 i ramavtalet i direktiv 1999/70/EG åsidosätter unionsrätten genom att den inte föreskriver någon specifik sanktionsåtgärd som säkerställer att unionsrättens mål uppnås och som medför att den osäkra situationen för offentliganställda upphör, ska då de nationella domstolarna slå fast att en visstidsanställning som innebär missbruk ska omvandlas till ett annat fast anställningsförhållande än det som gäller för en fast anställd tjänsteman, men som ger den som utsatts för missbruk en anställningstrygghet för att detta missbruk inte ska undgå att beivras och för att syftet med klausul 5 i ramavtalet inte ska undergrävas, även om det inte föreskrivs någon sådan omvandling i den nationella lagstiftningen, under förutsättning att visstidsanställningen har föregåtts av ett urvalsförfarande i fri konkurrens och med iakttagande av principerna om likvärdighet, förtjänst och skicklighet?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EUT L 175, 1999, s. 43)

⁽²⁾ EU:C:2021:460

⁽³⁾ EU:C:2020:760

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 24 maj 2022 – Cofidis mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-340/22)

(2022/C 359/26)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Kärande: Cofidis

Svarande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfrågor

1. Utgör direktiv 2014/59/EU⁽¹⁾ av den 15 maj 2014 hinder för beskattning i en medlemsstat av filialer till finansinstitut som har sin hemvist i en annan medlemsstat i Europeiska unionen i enlighet med en sådan lagstiftning som de portugisiska bestämmelserna om en solidarisk tilläggsskatt för banksektorn, när skatten tas ut på justerad skuld och på det nominella värdet på finansiella derivatinstrument utanför balansräkningen, och dessa skatteintäkter inte används för de nationella mekanismerna för finansiering av resolutionsåtgärder och finansiering av den gemensamma resolutionsfonden?
2. Strider det mot etableringsfriheten, som fastställs i artikel 49 i EUF-fördraget, att en sådan nationell lagstiftning som de portugisiska bestämmelserna om en solidarisk tilläggsskatt för banksektorn, tillåter avdrag från den fastställda och godkända skulden med vissa skuldposter som beaktas i syfte att beräkna primärkapitalet och supplementärkapitalet, i enlighet med del II i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 575/2013⁽²⁾ av den 26 juni 2013 om tillsynskrav för kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av förordning (EU) nr 648/2012, med beaktande av de övergångsregler som avses i del IX i samma förordning, som endast kan utfärdas av institut som är juridiska personer, det vill säga, som inte kan utfärdas av filialer till kreditinstitut som saknar hemvist i beskattningsstaten?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

⁽²⁾ EUT L 176, 2013, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD) (Portugal) den 31 maj 2022 – NM mot Autoridade Tributária e Aduaneira

(Mål C-349/22)

(2022/C 359/27)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Tribunal Arbitral Tributário (Centro de Arbitragem Administrativa – CAAD)

Parter i det nationella målet

Klagande: NM

Motpart: Autoridade Tributária e Aduaneira

Tolkningsfråga

Utgör artikel 110 FEUF hinder för att en nationell bestämmelse såsom artikel 8.1 d CISV [Código do Imposto Sobre Veículos (lagen om fordonsskatt)] – som för personbilar som uppfyller vissa miljökrav föreskriver en rabatt i form av en nedsättning till 25 procent av skatten på frisläppande för konsumtion av motorfordon (fordonsskatten) – fortsätter att vara i kraft och tillämpas, i den lydelse som gäller från och med den 1 januari 2021 (som är mer restriktiv än den som gällde dessförinnan), på såväl nya inhemska fordon som begagnade fordon från andra medlemsstater i Europeiska unionen som, efter det datumet, registrerats för första gången i Portugal, varigenom dessa fordon ges samma skattemässiga behandling, samtidigt som detta dock ger upphov till en situation som kan betraktas som ojämlig mellan begagnade fordon med samma användningstid som uppfyller de tidigare gällande lägre miljökraven men som inte uppfyller kraven i den nya lagen, beroende på om de antingen a) initialt salufördes och registrerades i Portugal före den dag då den nya versionen av lagen trädde i kraft (i vilket fall de kommer att omfattas av nedsättningen till 25 procent av skatten, vilket kan anses återspeglas i priset för att förvärva de begagnade fordonen), eller b) var registrerade i en annan medlemsstat medan den tidigare versionen av lagen var i kraft och släpptes fria för konsumtion i Portugal efter det datumet (i vilket fall 100 procent av skatten måste erläggas)?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Hamm (Tyskland) den 1 juni 2022 –
Brottmål mot A**

(Mål C-352/22)

(2022/C 359/28)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Hamm

Parter i det nationella målet

Person som begärs utlämnad: A

Sökande: Generalstaatsanwaltschaft Hamm

Tolkningsfråga

Ska artikel 9.2 och 9.3 i direktiv 2013/32/EU⁽¹⁾ jämförd med artikel 21.1 i direktiv 2011/95/EU⁽²⁾ tolkas så, att det lagakraftvunna erkännandet av en person som flykting enligt Genèvekonventionen i en annan EU-medlemsstat är bindande – på grund av den unionsrättsliga skyldigheten att tolka nationell lagstiftning direktivkonformt (artikel 288.3 FEUF och artikel 4.3 FEU) – för utlämningsförfarandet i den medlemsstat som erhållit en begäran att utlämna en sådan person, vilket innebär att det finns ett absolut hinder för utlämning av en person till ett tredjeland eller ursprungslandet till dess erkännandet som flykting återkallats eller tidsmässigt löpt ut?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (EUT L 180, 2013, s. 60).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/95/EU av den 13 december 2011 om normer för när tredjelandsmedborgare eller statslösa personer ska anses berättigade till internationellt skydd, för en enhetlig status för flyktingar eller personer som uppfyller kraven för att betecknas som subsidiärt skyddsbehövande, och för innehållet i det beviljade skyddet (omarbetning) (EUT L 337, 2011, s. 9).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 2 juni 2022 – Pro
Rauchfrei e.V. mot JS e.K.**

(Mål C-356/22)

(2022/C 359/29)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Pro Rauchfrei e.V.

Motpart: JS e.K.

Tolkningsfrågor

1. Omfattar begreppet släppa ut på marknaden i den mening som avses i artikel 8.3 första meningen i direktiv 2014/40/EU⁽¹⁾ utbudande av tobaksprodukter till försäljning i varuautomater på ett sådant sätt att de cigarettförpackningar som finns i automaterna visserligen uppfyller de lagstadgade kraven på hälsovarningar, men cigarettförpackningarna emellertid inte är omedelbart synliga för konsumenterna när de förvaras i automaterna, och hälsovarningarna på förpackningarna blir synliga först när kunden manövrerar automaten efter att den aktiverats av kassapersonalen, varefter cigarettförpackningen matas ut på varubandet innan betalning sker?

2. Omfattar bestämmelsen att hälsovarningarna inte får vara "dolda av andra anordningar" enligt artikel 8.3 första meningen i direktiv 2014/40/EU ett fall då hela tobaksförpackningen är dold av en automat inom ramen för produktpresentationen?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/40/EU av den 3 april 2014 m tillnärmning av medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillverkning, presentation och försäljning av tobaksvaror och relaterade produkter och om upphävande av direktiv 2001/37/EG (EUT L 127, 2014, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Sąd Okręgowy w Warszawie (Polen) den 8 juni 2022 –
G sp. z o.o. mot W S.A.**

(Mål C-371/22)

(2022/C 359/30)

Rättegångsspråk: polska

Hänskjutande domstol

Sąd Okręgowy w Warszawie

Parter i det nationella målet

Klagande: G sp. z o.o.

Motpart: W S.A.

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.5 och 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG (¹) – där det förskrivs att de rättigheter som tillkommer en elkund (småföretagare) vid byte till en ny elhandlare ska garanteras under iakttagande av regler som säkerställer att berättigade kunder i praktiken lätt kan byta till en ny elhandlare, och att detta byte sker på ett icke-diskriminerande sätt i fråga om kostnader, arbete eller tidsåtgång – tolkas så, att den utgör hinder för möjligheten att ålägga en elkund ett avtalsvite för att han eller hon säger upp ett tidsbegränsat elleveransavtal om kunden önskar byta till en ny elhandlare, oavsett omfattningen av åsamkad skada (artikel 483 § 1 och artikel 484 § 1 och 484 § 2 i Kodeks cywilny (civillagen), av den 23 april 1964), och utan att det i Ustawa prawo energetyczne (energilagen) (artikel 4j.3a i energilagen) av den 10 april 1997 har fastställts några kriterier för beräkning av dessa avgifter eller för justering av desamma?
2. Ska artikel 3.5 och 3.7 i Europaparlamentets och rådets direktiv 2009/72/EG av den 13 juli 2009 om gemensamma regler för den inre marknaden för el och om upphävande av direktiv 2003/54/EG – där det förskrivs att de rättigheter som tillkommer en elkund (småföretagare) vid byte till en ny elhandlare ska garanteras under iakttagande av regler som säkerställer att berättigade kunder i praktiken lätt kan byta till en ny elhandlare, och att detta byte sker på ett icke-diskriminerande sätt i fråga om kostnader, arbete eller tidsåtgång – tolkas så, att den utgör hinder för en tolkning av avtalsbestämmelser enligt vilka det vid en förtida uppsägning av ett tidsbegränsat elleveransavtal med en leverantör är tillåtet att ta ut en avgift från elkunderna (småföretagare) som i praktiken motsvarar priset för den el som inte har levererats tills avtalet löper ut, i enlighet med principen "take or pay"?

(¹) EUT L 211, 2009, s. 55.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal d'arrondissement de Luxembourg (Luxemburg) den 9 juni 2022 – CM mot DN

(Mål C-372/22)

(2022/C 359/31)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal d'arrondissement de Luxembourg

Parter i det nationella målet

Kärande: CM

Svarande: DN

Tolkningsfrågor

- I. Är artikel 9.1 i rådets förordning (EG) nr 2201/2003 ⁽¹⁾ av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar tillämplig
- a. på en ansökan om ändring av umgänget i den mening som avses i artikel 2 led 10 i förordningen, vilken ingetts av personen med rätt till umgänge med stöd av ett domstolsavgörande som har uppskjuten verkan med hänsyn till barnens bästa, men som är slutgiltigt och har vunnit laga kraft samt har meddelats för mer än fyra månader innan talan väcktes i enlighet med artikel 9.1 i den stat där barnen tidigare hade hemvist,
- b. och detta gäller som undantag till behörigheten enligt huvudregeln i artikel 8 i förordningen,
- trots att det i skäl 12 i nämnda förordning anges specifikt att "[d]e behörighetsregler som fastställs i denna förordning i fråga om föräldraansvar är utformade med hänsyn till barnets bästa, särskilt kriteriet om närhet[, vilket] innebär att behörigheten i första hand skall ligga hos domstolarna i den medlemsstat där barnet har hemvist, med undantag av vissa fall då barnets vistelseort ändras ..."?
- II. Om fråga I besvaras jakande, utgör då den sålunda befintliga behörigheten enligt artikel 9.1 i förordningen, vilken föreskrivs "med avvikelse från artikel 8" i nämnda förordning, hinder för att tillämpa artikel 15 i samma förordning, som är föreskriven "[i] undantagsfall" och "om det är till barnets bästa"?

⁽¹⁾ EUT L 338, 2003, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Spetsializiran nakazatelen sad (Bulgarien) den 9 juni 2022 – Brottmål mot NE

(Mål C-373/22)

(2022/C 359/32)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Spetsializiran nakazatelen sad

Tilltalad i det nationella målet

NE

Tolkningsfrågor

1. Ska artiklarna 2, 6.1 och 6.3 samt 19.1 andra stycket FEU, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en domstol som ska pröva ett brottmål och som samtidigt är svarande i ett skadeståndsmål som den tilltalade i detta brottmål har väckt på grund av en överträdelse som den domstolen eller en domstol som är dess rättsliga efterträdare påstås ha begått i samma eller i ett annat brottmål, eller som skulle vara skadeståndsskyldig om talan i skadeståndsmålet bifölls, inte utgör någon oavhängig och opartisk domstol i den mening som avses i unionsrätten?
2. Om så är fallet, ska nämnda unionsrättsliga bestämmelser tolkas så, att en sådan domstol inte får fortsätta att handlägga brottmålsförfarandet och inte heller får avgöra målet i sak, och vilka följder skulle det medföra för de processuella och materiella åtgärder som den domstolen vidtar om den inte skulle förklara sig obehörig på grund av jäv?
3. Ska artiklarna 2, 6.1 och 6.3 samt 19.1 andra stycket FEU, jämförda med artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att i ett fall där en domstol har avvecklats genom en ändring av Zakon za sadebnata vlast (lagen om domstolsväsendet) (DV nr 32/26.04.2022, vars genomförande har senarelagts till den 27 juli 2022), men domarna är skyldig att fortsätta handlägga mål fram till och med detta datum och även att därefter fortsätta att handlägga de mål i vilka förberedande sammanträde redan ägt rum, undergrävs nämnda domstols oavhängighet då dess avveckling motiveras med värnandet av den konstitutionella principen om rättsväsendets oberoende och skyddet för medborgarnas konstitutionella rättigheter, utan att det på vederbörligt sätt anges vilka omständigheter som ligger till grund för slutsatsen att dessa principer har åsidosatts?
4. Ska nämnda unionsrättsliga bestämmelser tolkas så, att de utgör hinder mot nationella bestämmelser såsom de i lagen om domstolsväsendet (DV nr 32/26.04.2022, vars genomförande har senarelagts till den [27] juli 2022), vilka – med den ovan anförda motiveringen – medför en fullständig avveckling av (den specialiserade brottmålsdomstolen i egenskap av) ett oavhängigt organ inom det bulgariska rättsväsendet och en omplacering av domarna (inbegripet domaren vid den avdelning som ska avgöra det konkreta brottmålet) från den domstolen till andra domstolar i hela landet, inbegripet till sådana domstolar som är belägna långt ifrån domarnas nuvarande tjänstgöringsort, utan att orten ifråga angetts på förhand, utan domarna lämnat sitt samtycke och i enlighet med de lagstadgade begränsningar som endast föreskrivs för dessa domare när det gäller hur många av dem som högst kan nyutnännas till en viss domstol?
5. Om så är fallet och mot bakgrund av unionsrättens företräde, vilka processuella åtgärder ska domarna vid de domstolar som ska avvecklas vidta? Vilka följder får detta för de handläggningsbeslut som fattas av den domstol som ska avvecklas i de mål som måste avgöras och för slutliga avgöranden i dessa mål?

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 10 juni 2022 –
Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited och Meta Platforms Ireland Limited mot
Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)**

(Mål C-376/22)

(2022/C 359/33)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Google Ireland Limited, Tik Tok Technology Limited och Meta Platforms Ireland Limited

Motpart: Kommunikationsbehörde Austria (Komm Austria)

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 3.4 a ii i direktiv 2000/31/EG ⁽¹⁾ tolkas så, att en åtgärd som avser "någon av informationssamhällets tjänster" även kan förstås som en lagstadgad åtgärd som avser en allmänt definierad kategori av någon av informationssamhällets tjänster (såsom kommunikationsplattformar), eller krävs det att det föreligger en åtgärd i den mening som avses i bestämmelsen och som består i att det fattas ett beslut i ett konkret enskilt fall (exempelvis om någon namngiven kommunikationsplattform)?
2. Ska artikel 3.5 i direktiv 2000/31 tolkas så, att underlåtenheten att anmäla den vidtagna åtgärden till kommissionen och etableringsmedlemsstaten, vilket enligt denna bestämmelse i brådskande fall ska ske "snarast möjligt" (i efterhand), innebär att åtgärden inte får tillämpas på någon tjänst efter det att en tillräcklig tidsfrist för att anmäla (i efterhand) har löpt ut?
3. Utgör artikel 28a.1 i direktiv 2010/13/EU ⁽²⁾, i dess lydelse enligt direktiv (EU) 2018/1808 ⁽³⁾, hinder för vidtagandet av en åtgärd i den mening som avses i artikel 3.4 i direktiv 2000/31 som inte avser sändningar och användargenererade videor som görs tillgängliga på en plattform för delning av videospelningar?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/31/EG av den 8 juni 2000 om vissa rättsliga aspekter på informationssamhällets tjänster, särskilt elektronisk handel, på den inre marknaden (Direktiv om elektronisk handel) (EGT L 178, 2000, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2010/13/EU av den 10 mars 2010 om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster) (EUT L 95, 2010, s. 1).

⁽³⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2018/1808 av den 14 november 2018 om ändring av direktiv 2010/13/EU om samordning av vissa bestämmelser som fastställs i medlemsstaternas lagar och andra författningar om tillhandahållande av audiovisuella medietjänster (direktiv om audiovisuella medietjänster), mot bakgrund av ändrade marknadsförhållanden (EUT L 303, 2018, s. 69).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio
(Italien) den 10 juni 2022 – LR mot Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia,
Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia**

(Mål C-377/22)

(2022/C 359/34)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Tribunale Amministrativo Regionale per il Lazio

Parter i det nationella målet

Klagande: LR

Motparter: Ministero dell'Istruzione, Ufficio scolastico regionale Lombardia, Ufficio scolastico regionale Friuli Venezia Giulia

Tolkningsfråga

Utan att det påverkar möjligheten enligt unionsrätten att beakta den tjänstgöring som klaganden har fullgjort i Förenade kungariket, trots att det landet har lämnat Europeiska unionen, önskas svar på huruvida artikel 45.1 och 45.2 FEUF och artikel 3.1 b i EU-förordning nr 492/2011 ⁽¹⁾ tolkas så, att de utgör hinder för en sådan bestämmelse som den som föreskrivs i artikel 1.6 i lagdekret nr 126/2019, ändrad genom lag nr 159/2019, enligt vilken det för deltagande i det särskilda uttagningsprovet för tillsvidareanställning som lärare i italienska gymnasieskolor enbart ska beaktas sådan visstidsanställning som de sökande har haft vid statliga gymnasieskolor i Italien och inte även sådan anställning som de har

haft vid institutioner på samma nivå i andra medlemsstater, med hänsyn till det särskilda målet med det aktuella förfarandet att bekämpa fenomenet med osäkra anställningar i landet? Eller kan de bestämmelser som föreskrivs i lagen, om domstolen inte skulle anse att den italienska lagstiftningen strider mot unionens lagstiftning, i själva verket anses vara proportionerliga mot det nyssnämnda mål av allmänintresse som ska uppnås?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch (Nederländerna) den 15 juni 2022 – X mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-392/22)

(2022/C 359/35)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch

Parter i det nationella målet

Klagande: X

Motpart: Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

Tolkningsfrågor

- 1) Ska Dublinförordningen, (¹) mot bakgrund av skälen 3, 32 och 39 i förordningen och jämförd med artiklarna 1, 4, 6, 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas och tillämpas på det sättet att principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna är odelbar, vilket innebär att allvarliga och systematiska åsidosättanden av unionsrätten av den eventuellt ansvariga medlemsstaten som började innan överföringen avseende tredjelandsmedborgare som (ännu) inte är återvändare enligt Dublinförordningen är ett absolut hinder för överföring till denna medlemsstat?
- 2) För det fall föregående fråga besvaras nekande: Ska artikel 3.2 i Dublinförordningen, jämförd med artiklarna 1, 4, 6, 18, 19 och 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att om den ansvariga medlemsstaten allvarligt och strukturellt åsidosätter unionsrätten, får den överförande medlemsstaten inte grunda sig på principen om ömsesidigt förtroende mellan medlemsstaterna, utan måste då undanröja alla tvivel eller åtminstone göra sannolikt att sökanden efter överföring inte kommer att befinna sig i en situation som strider mot artikel 4 i stadgan?
- 3) Vilka bevismedel kan sökanden åberopa till stöd för sina argument att artikel 3.2 i Dublinförordningen hindrar hans överföring, och vilka beviskrav gäller i detta avseende? Är den överförande medlemsstaten, mot bakgrund av hänvisningarna till unionens regelverk i skälen i Dublinförordningen, skyldig att samarbeta eller göra kontroller, eller ska den ansvariga medlemsstaten vid allvarliga och strukturella kränkningar av grundläggande rättigheter beträffande tredjelandsmedborgare erhålla individuella garantier som säkerställer att den asylsökandes grundläggande rättigheter faktiskt iaktas efter överföringen? Blir svaret på denna fråga annorlunda om sökanden inte uppfyller beviskraven ifall han inte kan styrka sina sammanhängande, detaljerade påståenden med dokumentation, trots att detta inte kan förväntas med tanke på påståendenas art?

- 4) Blir svaret på delfrågorna i fråga III annorlunda om sökanden gör sannolikt att det i den ansvariga medlemsstaten saknas möjlighet att inge klagomål till myndigheterna och/eller saknas tillgång till effektiva rättsmedel?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 604/2013 av den 26 juni 2013 om kriterier och mekanismer för att avgöra vilken medlemsstat som är ansvarig för att pröva en ansökan om internationellt skydd som en tredjelandsmedborgare eller en statslös har lämnat in i någon medlemsstat (EUT L 180, 2013, s. 31).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Nejvyšší soud České republiky (Tjeckien) den 15 juni 2022 — EXTÉRIA, s. r. o. mot Správíme, s. r. o.

(Mål C-393/22)

(2022/C 359/36)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Nejvyšší soud České republiky

Parter i det nationella målet

Klagande: EXTÉRIA, s. r. o.

Motpart: Správíme, s. r. o.

Tolkningsfråga

Ska artikel 7.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 (¹) av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att begreppet "avtal om tillhandahållande av tjänster" även omfattar ett förhandsavtal (pactum de contrahendo) enligt vilket parterna har åtagit sig att ingå ett utlovat avtal, vilket skulle vara ett avtal om tillhandahållande av tjänster i den mening som avses i denna bestämmelse?

(¹) EUT L 351, 2012, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av hof van beroep te Antwerpen (Belgien) den 15 juni 2022 – Oilchart International NV mot O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

(Mål C-394/22)

(2022/C 359/37)

Rättegångsspråk: nederländska

Hänskjutande domstol

Hof van beroep te Antwerpen

Parter i det nationella målet

Klagande: Oilchart International NV

Motparter: O.W. Bunker (Netherlands) BV, ING Bank NV

Tolkningsfrågor

a) Ska artikel 1.1 b i förordning nr 1215/2012 ⁽¹⁾ jämförd med artikel 3.1. i förordning nr 1346/2000 ⁽²⁾ tolkas så, att begreppen "konkurs, ackord och liknande förfaranden" i artikel 1.2 b i förordning nr 1215/2012 även omfattar ett förfarande där fordran i stämmingsansökan beskrivs som en ren kundfordran, utan att det nämns att motparten redan har försatts i konkurs, trots att den rättsliga grunden för fordran egentligen är de särskilda undantagsbestämmelserna i den nederländska konkurslagstiftningen (artikel 25.2. i den nederländska lagen av den 30 september 1893 om konkurs och betalningsinställelse, nedan kallad NFW) och där

— det ska fastställas huruvida en sådan fordran ska betraktas som en verifierbar fordran (artikel 26, jämförd med artikel 110, NFW) eller en overifierbar fordran (artikel 25.2 NFW), och

— det verkar som frågan huruvida båda fordringarna kan göras gällande samtidigt och huruvida den ena inte utesluter den andra – med beaktande av de specifika rättsverkningarna som var och en av dem ger upphov till (bland annat i fråga om möjligheterna att återropa en bankgaranti som utställts efter konkursen) – ska avgöras i enlighet med de särskilda bestämmelserna i den nederländska konkurslagstiftningen?

samt

b) Kan bestämmelserna i artikel 25.2 NFW anses förenliga med förordning nr 1346/2000, i den mån det enligt nämnda lagbestämmelse är tillåtet att väcka talan om en sådan fordran (artikel 25.2 NFW) vid en domstol i en annan medlemsstat i stället för vid konkursdomstolen i den medlemsstat där konkursen ägde rum?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1215/2012 av den 12 december 2012 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttsens område (EUT L 351, 2012, s. 1).

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1346/2000 av den 29 maj 2000 om insolvensförfaranden (EGT L 160, 2000, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administrativen sad Varna (Bulgarien) den 14 juni 2022 – "Trade Express-L" OOD mot Zamestnik predsdatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

(Mål C-395/22)

(2022/C 359/38)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Administrativen sad Varna

Parter i det nationella målet

Klagande: "Trade Express-L" OOD

Motpart: Zamestnik predsdatel na Darzhavna agentsia "Darzhaven rezerv i voennovremenni zapasi"

Tolkningsfrågor

1. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG ⁽¹⁾ av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och med artikel 2 d i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1099/2008 ⁽²⁾ av den 22 oktober 2008 om energistatistik, samt mot bakgrund av proportionalitetsprincipen i artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell

lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att aktörer som inom unionen för in smörjoljor i enlighet med punkt 3.4.20 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008 (eller importörer av sådana smörjoljor) kan åläggas en skyldighet att upprätta beredskapslager?

2. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att de produkttyper av vilka beredskapslager ska upprättas och vidmakthållas begränsas till vissa av de typer av produkter som avses i artikel 2 i i direktivet, jämförd med kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008?
3. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att den omständigheten att en aktör genomför unionsintern införsel eller import av en sådan typ av produkt som avses i artikel 2 i direktivet, jämförd med kapitel 3.4 i bilaga A till förordning (EG) nr 1099/2008, medför att aktören ska upprätta och vidmakthålla beredskapslager av en annan typ av produkt?
4. Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna tolkas så, att de utgör hinder mot sådan nationell lagstiftning som den nu aktuella, vilken innebär att en aktör är skyldig att upprätthålla och vidmakthålla lager av en produkt som vederbörande inte använder inom ramen för sin ekonomiska verksamhet och som inte har något samband med denna verksamhet, vilket också medför en betydande ekonomisk börda (vilket i praktiken leder till att det blir omöjligt att uppfylla denna skyldighet), eftersom aktören varken förfogar över produkten eller är importör och/eller innehavare av denna produkt?
5. För det fall att någon av frågorna ska besvaras nekande: Ska skäl 33, artiklarna 1, 3, 8 samt 2 i och 2 j i rådets direktiv 2009/119/EG av den 14 september 2009 om skyldighet för medlemsstaterna att inneha minimilager av råolja och/eller petroleumprodukter, med beaktande av syftet med direktivet och mot bakgrund av proportionalitetsprincipen enligt artikel 52.1 jämförd med artikel 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en aktör som har fört in eller importerat en viss typ av produkt inom unionen endast kan åläggas att upprätthålla och vidmakthålla beredskapslager av samma typ av produkt som var föremål för den unionsinterna införseln/importen?

(¹) EUT L 265, 2009, s. 9.

(²) EUT L 304, 2008, s. 1.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Mål C-396/22)

(2022/C 359/39)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Part i det nationella målet

Sökande: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Tolkningsfrågor

1. Ska även ett förfarande för bestämmande av en kumulativ påföljd omfattas av tillämpningsområdet för artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF ⁽²⁾, då beslutet visserligen antagits genom dom efter en muntlig förhandling, men utan att det kan ske någon ny prövning av skuldfrågan och utan att den påföljd som bestämts för den enskilda gärningen kan ändras?
2. Är det förenligt med principen om unionsrättens företräde att den tyska lagstiftaren har utformat 83 § stycke 1 punkt 3 IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) så, att det utgör ett absolut hinder mot överlämnande att personen har dömts i sin utevaro, fastän det i artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, endast föreskrivs att verkställighet får vägras?

⁽¹⁾ Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s. 1).

⁽²⁾ Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, 2009, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Mål C-397/22)

(2022/C 359/40)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Part(er) i det nationella målet

Sökande: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Motpart: LM

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 4a.1 a i i rambeslut 2002/584/RIF ⁽¹⁾, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF ⁽²⁾, tolkas så, att den utfärdande rättsliga myndigheten ska – om en kallelse har delgetts en vuxen medlem av den berörda personens hushåll – styrka att den berörda personen faktiskt har mottagit kallelsen, eller ska artikel 4a.1 a i i rambeslut 2002/584/RIF, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, tolkas så, att faktisk kännedom kan anses styrkt om en kallelse har delgetts en vuxen medlem av den berörda personens hushåll, såvitt den berörda personen inte lämnar en rimlig förklaring till varför denne inte har fått kännedom om kallelsen?
2. I ett fall som avser ett överklagande där endast den eftersökta personen har överklagat och överklagandet har ogillats, ska begreppet "förhandling" i artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, tolkas så, att det avser den förhandling som föregått avgörandet i första instans?

3. Är det förenligt med principen om unionsrättens företräde att den tyska lagstiftaren har utformat 83 § stycke 1 punkt 3 IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) så, att det utgör ett absolut hinder mot överlämnande att personen har dömts i sin utevaro, fastän det i artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, endast föreskrivs att verkställighet får vägras?

(¹) Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna (EGT L 190, 2002, s. 1).

(²) Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, 2009, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Kammergericht Berlin (Tyskland) den 15 juni 2022 –
Generalstaatsanwaltschaft Berlin**

(Mål C-398/22)

(2022/C 359/41)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Kammergericht Berlin

Parter i det nationella målet

Sökande: Generalstaatsanwaltschaft Berlin

Motpart: RQ

Tolkningsfrågor

1. Ska – i samband med ett överklagande – begreppet "förhandling" i artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF (¹), i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF (²), tolkas så, att det avser den förhandling som föregått avgörandet i första instans, om det endast är den eftersökta personen som har överklagat och överklagandet antingen har ogillats eller domen från första instans har ändrats till dennes fördel?
2. Är det förenligt med principen om unionsrättens företräde att den tyska lagstiftaren har utformat 83 § stycke 1 punkt 3 IRG (Gesetz über die internationale Rechtshilfe in Strafsachen) så, att det utgör ett absolut hinder mot överlämnande att personen har dömts i sin utevaro, fastän det i artikel 4a.1 i rambeslut 2002/584/RIF, i dess lydelse enligt rambeslut 2009/299/RIF, endast föreskrivs att verkställighet får vägras?

(¹) Rådets rambeslut av den 13 juni 2002 om en europeisk arresteringsorder och överlämnande mellan medlemsstaterna – Uttalanden från vissa medlemsstater vid antagandet av rambeslutet (EGT L 190, 2002, s. 1).

(²) Rådets rambeslut 2009/299/RIF av den 26 februari 2009 om ändring av rambesluten 2002/584/RIF, 2005/214/RIF, 2006/783/RIF, 2008/909/RIF och 2008/947/RIF och om stärkande av medborgarnas processuella rättigheter och främjande av tillämpningen av principen om ömsesidigt erkännande på ett avgörande när den berörda personen inte var personligen närvarande vid förhandlingen (EUT L 81, 2009, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Conseil d'État (Frankrike) den 15 juni 2022 –
Confédération paysanne mot Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère
de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique**

(Mål C-399/22)

(2022/C 359/42)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Conseil d'État

Parter i det nationella målet

Sökande: Confédération paysanne

Svarande: Ministère de l'Agriculture et de la Souveraineté alimentaire, Ministère de l'Économie, des Finances et de la Souveraineté industrielle et numérique

Tolkningsfrågor

- 1) Ska bestämmelserna i förordning nr 1169/2011,⁽¹⁾ förordning nr 1308/2013,⁽²⁾ förordning nr 543/2011⁽³⁾ och förordning nr 952/2013⁽⁴⁾ tolkas på så sätt att de tillåter att en medlemsstat antar en nationell bestämmelse som förbjuder import från ett visst land av frukt och grönsaker som strider mot artikel 26 i förordning nr 1169/2011 och artikel 76 i förordning nr 1308/2013 på grund av att de inte anger det land eller territorium där de faktiskt har sitt ursprung, särskilt om detta åsidosättande är omfattande och svårigen kan kontrolleras efter det att produkterna har förts in på unionens territorium.
- 2) För det fall den första frågan besvaras jakande, ska avtalet genom skriftväxling, som godkänts genom rådets beslut av den 28 januari 2019, om ändring av protokoll nr 1 och nr 4 till Europa–Medelhavsavtalet av den 26 februari 1996 om upprättande av en associering mellan Europeiska unionen och dess medlemsstater och Marocko, tolkas på så sätt, vid tillämpningen av artiklarna 9 och 26 i förordning (EU) nr 1669/2011 och artikel 76 i förordning (EU) nr 1308/2011, dels att frukt och grönsaker som skördats på Västsaharas territorium har Marocko som ursprungsland, dels att de marockanska myndigheterna har befogenhet att utfärda de intyg om överensstämmelse som föreskrivs i förordning nr 543/2011 för frukt och grönsaker som skördats på detta territorium?
- 3) För det fall den andra frågan besvaras jakande, är rådets beslut av den 28 januari 2019 om godkännande av detta avtal genom skriftväxling förenligt med artikel 3.5 i fördraget om Europeiska unionen, artikel 21 i samma fördrag och den sedvanerättsliga principen om självbestämmande som det bland annat erinras om i artikel 1 i Förenta nationernas stadga?
- 4) Ska artiklarna 9 och 26 i förordning (EU) nr 1669/2011 och artikel 76 i förordning (EU) nr 1308/2011 tolkas på så sätt att i samband med import och försäljning till konsumenten får Marocko inte anges som ursprungsland på förpackningen för frukt och grönsaker som skördats på Västsaharas territorium, medan Västsaharas territorium ska anges på förpackningen.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1169/2011 av den 25 oktober 2011 om tillhandahållande av livsmedelsinformation till konsumenterna, och om ändring av Europaparlamentets och rådets förordningar (EG) nr 1924/2006 och (EG) nr 1925/2006 samt om upphävande av kommissionens direktiv 87/250/EEG, rådets direktiv 90/496/EEG, kommissionens direktiv 1999/10/EG, Europaparlamentets och rådets direktiv 2000/13/EG, kommissionens direktiv 2002/67/EG och 2008/5/EG samt kommissionens förordning (EG) nr 608/2004 (EUT L 304 2011, s. 18).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 1308/2013 av den 17 december 2013 om upprättande av en samlad marknadsordning för jordbruksprodukter och om upphävande av rådets förordningar (EEG) nr 922/72, (EEG) nr 234/79, (EG) nr 1037/2001 och (EG) nr 1234/2007 (EUT L 347, 2013, s. 671).

⁽³⁾ Kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 543/2011 av den 7 juni 2011 om tillämpningsföreskrifter för rådets förordning (EG) nr 1234/2007 vad gäller sektorn för frukt och grönsaker och sektorn för bearbetad frukt och bearbetade grönsaker (EUT L 157, 2011, s. 1).

⁽⁴⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 952/2013 av den 9 oktober 2013 om fastställande av en tullkodex för unionen (EUT L 269, 2013, s. 1, och rättelse i EUT L 287, 2013, s. 90).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Dioikitiko Protodikeio Athinon (Grekland) den 16 juni 2022 – Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.) mot Elliniko Dimosio

(Mål C-404/22)

(2022/C 359/43)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Dioikitiko Protodikeio Athinon

Parter i det nationella målet

Klagande: Ethnikos Organismos Pistopoiisis Proson-ton & Epangelmatikou Prosanatolismou (E.O.P.P.E.P.)

Motpart: Elliniko Dimosio

Tolkningsfrågor

- 1) a) Vilken är innebörden av begreppet företag som bedriver ekonomisk verksamhet i artikel 2 a i direktiv 2002/14/EG (¹)?
  - b) Omfattar ovannämnda begrepp privaträttsliga juridiska personer, såsom EOPPEP, som i samband med utövandet av sina befogenheter att certifiera yrkesutbildningsinstitutioner agerar som offentligrättslig juridisk person och bedriver myndighetsutövning, när det beaktas i) att det vad gäller några av dess aktiviteter, däribland tillhandahållande av alla former och typer av fortbildning till ministeriernas behöriga organ, utbildnings- och yrkesutbildningscentra och -organ, företag samt arbetsgivar- och arbetstagarorganisationer (artikel 14.2 ib i lag nr 4115/2013, A' 24), inte är uteslutet – som det framgår av artikel 14.2 ie om fastställande av villkoren för fysiska och juridiska personers tillhandahållande av rådgivnings- och yrkesutbildningstjänster i landet – att det kan finnas marknader där affärsdrivande företag bedriver verksamhet i konkurrens med EOPPEP och ii) att enligt artikel 23.1 d i ovannämnda lag omfattar EOPPEP:s resurser intäkterna från de aktiviteter och tjänster som EOPPEP antingen ges i uppdrag att utföra av ministeriet eller tillhandahåller åt tredje man, däribland offentliga myndigheter, nationella och internationella organ, offentligrättsliga eller privaträttsliga juridiska personer samt privatpersoner, iii) medan det i artikel 20 i lag nr 4115/2013 fastställs betalning av avgifter som har karaktär av vederlag vad gäller de övriga tjänsterna?
  - c) Påverkas svaret på den föregående frågan av att det vad gäller de flesta av den privaträttsliga juridiska personens aktiviteter (artikel 14.2 i lag nr 4115/2013) kan presumeras att vissa av dessa enbart bedrivs på marknaden, och är det i så fall tillräckligt att lagstiftaren har räknat med (artiklarna 14.2 ib och 23.1 d i lag nr 4115/2013) att EOPPEP utför sina aktiviteter åtminstone delvis som marknadsaktör eller ska det styrkas att EOPPEP i själva verket bedriver verksamhet på marknaden i fråga om vissa specifika aktiviteter?
- 2) a) Vilken är innebörden av begreppen situation, struktur och förväntad utveckling när det gäller sysselsättningen i företaget, mot bakgrund av artikel 4.2 b i direktiv 2002/14/EG, när det föreligger en skyldighet att informera och samråda med arbetstagararna?
  - b) Omfattar ovannämnda begrepp att vissa anställda efter antagandet av arbetsordningen för den juridiska personen, i förevarande fall EOPPEP, entledigas från sina chefstjänster, utan att dessa tjänster stryks ur organisationsplanen, när det beaktas att dessa personer tillförordnats på dessa tjänster, efter det att det aktuella organet har inkorporerat privaträttsliga juridiska personer, närmare bestämt EKEPIS och EKEP, således att det kan antas att det har uppstått en skyldighet att informera och samråda med de berörda arbetstagararna innan de entledigas från sina tjänster?
  - c) Påverkas svaret på den föregående frågan av i) att arbetstagararen har entledigats från sin chefstjänst av skäl hänförliga till den juridiska personens verksamhet och de krav tjänsten ställer, för att den juridiska personen ska kunna uppnå de mål som den har inrättats för, eller att arbetstagararen inte har entledigats från sin tjänst till följd av åsidosättande av sina tjänsteåligganden i egenskap av tillförordnad avdelningschef, ii) att de anställda som har entledigats från sina

chefstjänster fortfarande ingår i den juridiska personens organisation eller iii) att andra personer har utsetts som tillförordnade chefer genom det behöriga organets beslut att entlediga vissa av sina anställda från deras chefstjänster?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2002/14/EG av den 11 mars 2002 om inrättande av en allmän ram för information till och samråd med arbetstagare i Europeiska gemenskapen – Gemensamt uttalande av Europaparlamentet, rådet och kommissionen om arbetstagarrepresentation (EGT L 80, 2002, s. 29).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Krajský soud v Brně (Republiken Tjeckien) den 20 juni 2022 – CV mot Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

(Mål C-406/22)

(2022/C 359/44)

Rättegångsspråk: tjeckiska

Hänskjutande domstol

Krajský soud v Brně

Parter i det nationella målet

Klagande: CV

Motpart: Ministerstvo vnitra České republiky, Odbor azylové a migrační politiky

Tolkningsfrågor

1. Ska kriteriet för att betecknas som ett säkert ursprungsland i den mening som avses i artikel 37.1 Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/32/EU av den 26 juni 2013 om gemensamma förfaranden för att bevilja och återkalla internationellt skydd (¹) i bilaga I b till direktivet – det vill säga att det berörda landet ger skydd mot förföljelse eller misshandel genom iakttagande av de rättigheter och friheter som fastställs i Europeiska konventionen om skydd för de mänskliga rättigheterna och de grundläggande friheterna, särskilt de förpliktelser från vilka undantag inte får göras enligt artikel 15.2 i denna konvention – tolkas så, att ett land inte längre uppfyller detta kriterium för att betraktas som ett säkert ursprungsland om det avviker från sina förpliktelser enligt nämnda konvention i samband med ett allmänt nödläge i den mening som avses i konventionens artikel 15?
2. Ska artiklarna 36 och 37 i direktiv 2013/32/EU tolkas så, att de utgör hinder för en medlemsstat att fastställa att ett tredjeland endast till viss del ska betraktas som ett säkert ursprungsland, varvid det görs vissa territoriella undantag där presumtionen att denna del av landet är säkert för klaganden inte gäller, och för det fall medlemsstaten fastställer ett land som säkert med sådana territoriella undantag, kan landet i fråga i sin helhet inte betraktas som ett säkert ursprungsland i den mening som avses i direktivet?
3. För det fall en av de två ovanstående frågorna ska besvaras jakande, ska artikel 46.3 i direktiv 2013/32/EU, jämte artikel 47 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, tolkas så, att en domstol som prövar ett överklagande av ett beslut att avvisa en uppenbart ogrundad ansökan enligt artikel 32.2 i direktivet, som meddelats i ett förfarande enligt artikel 31.8 b i direktivet, på eget initiativ (ex officio), även om klaganden inte har gjort någon invändning, ta hänsyn till det faktum att fastställandet av ett land som säkert strider mot unionsrätten av ovan angivna skäl?

(¹) EUT L 180, 2013, s. 60.

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Apelativen sad Sofia (Bulgarien) den 21 juni 2022 – UA
mot EUROBANK BULGARIA AD**

(Mål C-409/22)

(2022/C 359/45)

Rättegångsspråk: bulgariska

Hänskjutande domstol

Apelativen sad Sofia

Parter i det nationella målet

Klagande: UA

Motpart: EUROBANK BULGARIA AD

Tolkningsfrågor

1. Utgör en fullmakt, med vilken ombudet i betalarens namn genom en betalningsorder förfogar över tillgångar, ett betalningsinstrument i den mening som avses i artikel 4.23 i [Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG⁽¹⁾]?
2. Är den apostill som den behöriga utländska myndigheten har utfärdat enligt 1961 års Haagkonvention om slopande av kravet på legalisering av utländska allmänna handlingar, del av autentiseringsförfarandet såväl för betalningsinstrumentet som för betalningstransaktionen i den mening som avses i artikel 4.19 jämförd med artikel 59.1 i direktivet?
3. Kan den nationella domstolen utgå från att betalningstransaktionen är auktoriserad, det vill säga att betalaren har godtagit genomförandet, när betalningsinstrumentet (även ett sådant som ger en tredje person rätt att vidta förfoganden i betalarens namn) i formellt (yttre) hänseende är korrekt?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2007/64/EG av den 13 november 2007 om betaltjänster på den inre marknaden och om ändring av direktiven 97/7/EG, 2002/65/EG, 2005/60/EG och 2006/48/EG samt upphävande av direktiv 97/5/EG (EUT L 319, 2007, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Verwaltungsgerichtshof (Österrike) den 21 juni 2022 –
Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.**

(Mål C-411/22)

(2022/C 359/46)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Verwaltungsgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: Thermalhotel Fontana Hotelbetriebsgesellschaft m.b.H.

Motpart: Bezirkshauptmannschaft Südoststeiermark

Tolkningsfrågor

1. Utgör en ersättning som arbetstagare erhåller medan de är isolerade efter att de insjuknat i eller misstänks vara sjuka eller smittade av covid-19, för den inkomstförlust som uppkommer genom att de inte kan arbeta, vilken först ska betalas ut till arbetstagaren av arbetsgivaren, varvid anspråket på ersättning gentemot staten övergår till arbetsgivaren vid tidpunkten för utbetalningen, en förmån vid sjukdom i den mening som avses i artikel 3.1 a i förordning (EG) nr 883/2004⁽¹⁾?

Om den första frågan besvaras nekande:

2. Ska artikel 45 FEUF och artikel 7 i förordning (EU) nr 492/2011⁽²⁾ tolkas så, att de utgör hinder mot en nationell bestämmelse enligt vilken beviljandet av ersättning för förlorad arbetsinkomst som uppkommer för arbetstagare till följd av en av hälsovårdsmyndigheterna förordnad isolering på grund av ett positivt testsvar för covid-19 (varvid arbetsgivaren först ska betala ut ersättningen till arbetstagaren och rätten till ersättning från staten i detta hänseende övergår till arbetsgivaren) är beroende av att isoleringen har förordnats av en inhemsk myndighet på grundval av nationell epidemilagstiftning, vilket innebär att en sådan ersättning inte betalas för arbetstagare som i egenskap av gränsarbetare är bosatta i en annan medlemsstat och vars isolering ("karantän") förordnats av hälsovårdsmyndigheterna i deras bosättningsstat?

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 883/2004 av den 29 april 2004 om samordning av de sociala trygghetssystemen (EUT L 166, 2004, s. 1).

(²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 492/2011 av den 5 april 2011 om arbetskraftens fria rörlighet inom unionen (EUT L 141, 2011, s. 1).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Supremo Tribunal Administrativo (Portugal) den 21 juni 2022 – Autoridade Tributária e Aduaneira mot NT

(Mål C-412/22)

(2022/C 359/47)

Rättegångsspråk: portugisiska

Hänskjutande domstol

Supremo Tribunal Administrativo

Parter i det nationella målet

Klagande: Autoridade Tributária e Aduaneira

Motpart: NT

Tolkningsfrågor

- 1) Kan artikel 2 i kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/278⁽¹⁾ av den 26 februari 2016 tolkas så, att upphävandet av antidumpningstullar från den 28 februari 2016 även omfattar import av fästdon belagda med sådana tullar som ägt rum den 27 februari 2016 men där uppbörden (av antidumpningstullar och andra tillägg) skett efter den 28 februari 2016 (uppbörd i efterhand)?
- 2) Kan svaret på fråga 1 bli ett annat om uppbörden i efterhand anses ha sitt ursprung i ett intyg som genom beslut av den 21 april 2017 begärdes ut från en förundersökning om brott grundad på bevisning som tillhandahållits av Europeiska byrån för bedrägeribekämpning (Olaf) inom ramen för utredningsärendet OLAF CASE OF/2010/0697, AAA 2010/016-(2012)S01, där slutsatsen var att de varor som exporterades till Europeiska gemenskapen förpackade i containrarna ... och ... den 3 april 2010 och containrarna ... och ... den 24 april 2010 var av icke-preferentiellt kinesiskt ursprung?

(¹) Kommissionens genomförandeförordning (EU) 2016/278 av den 26 februari 2016 om upphävande av den slutgiltiga antidumpningstullen på import av vissa fästdon av järn eller stål med ursprung i Folkrepubliken Kina, utvidgad till att även omfatta import av vissa fästdon av järn eller stål som avsänts från Malaysia, oavsett om produkternas deklarerade ursprung är Malaysia eller inte (EUT L 52, 2016, s. 24).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Obersten Gerichtshof (Österrike) den 21 juni 2022 –
DocLX Travel Events GmbH mot Verein für Konsumenteninformation**

(Mål C-414/22)

(2022/C 359/48)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Obersten Gerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: DocLX Travel Events GmbH

Motpart: Verein für Konsumenteninformation

Tolkningsfrågor

1. Ska artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 ⁽¹⁾ av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, tolkas så att resenären – oberoende av vid vilken tidpunkt uppsägningen görs – under alla omständigheter har rätt att säga upp paketreseavtalet kostnadsfritt om de oundvikliga och extraordinära omständigheter som väsentligen påverkar paketresan faktiskt har inträffat vid tidpunkten för resans (planerade) början?
2. Ska artikel 12.2 i Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang tolkas så, att resenären har rätt att säga upp avtalet kostnadsfritt redan när oundvikliga och extraordinära omständigheter kan förväntas inträffa vid tidpunkten för uppsägningen?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv (EU) 2015/2302 av den 25 november 2015 om paketresor och sammanlänkade researrangemang, om ändring av förordning (EG) nr 2006/2004 och Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/83/EU samt om upphävande av rådets direktiv 90/314/EEG (EUT 2015, L 326, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal du travail francophone de Bruxelles (Belgien)
den 20 juni 2022 – JD mot Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances
sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge**

(Mål C-415/22)

(2022/C 359/49)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal du travail francophone de Bruxelles

Parter i det nationella målet

Klagande: JD

Motparter: Acerta – Caisse d'assurances sociales ASBL, Institut national d'assurances sociales pour travailleurs indépendants (Inasti), État belge

Tolkningsfrågor

Utgör den unionsrättsliga principen om tillhörighet till endast ett socialförsäkringssystem för arbetstagare, vare sig de är anställda eller egenföretagare, aktiva eller pensionerade, hinder för en bosättningsmedlemsstat att, som i förevarande fall, ålägga en pensionerad tjänsteman vid Europeiska kommissionen som är egenföretagare, att omfattas av dess sociala trygghetssystem och att betala rent solidariska socialförsäkringsavgifter, trots att denne tjänsteman omfattas av unionens obligatoriska socialförsäkringssystem och inte erhåller någon förmån, vare sig i form av avgiftsbaserade eller icke-avgiftsbaserade förmåner, från det nationella system som denne ovillkorligen omfattas av?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal de première instance du Luxembourg (Belgien) den 21 juni 2022 – SA Cezam mot État belge

(Mål C-418/22)

(2022/C 359/50)

Rättegångsspråk: franska

Hänskjutande domstol

Tribunal de première instance du Luxembourg

Parter i det nationella målet

Klagande: SA Cezam

Motpart: État belge

Tolkningsfrågor

- 1) Utgör artiklarna 62[.2], 63, 167, 206, 250 och 273 i rådets direktiv 2006/112/EG av den 28 november 2006 om ett gemensamt system för mervärdesskatt⁽¹⁾ och proportionalitetsprincipen, såsom den har tolkats i bland annat EU-domstolens dom av den 8 maj 2019, EN.SA (C-712/17), jämförd med neutralitetsprincipen, hinder för en nationell lagstiftning, såsom den som utgörs av artikel 70[.1] i mervärdesskattelagen, artikel 1 och kolumn V i tabell G i bilagan till kunglig förordning nr 41 om fastställande av beloppet för proportionerliga skattetillägg i fråga om mervärdesskatt, enligt vilken det, vid felaktigheter som konstaterats vid kontrollen av redovisningens innehåll, såsom en åtgärd mot beskattningsbara transaktioner som helt eller delvis inte har redovisats för ett belopp som överstiger 1 250 euro, för överträdelsen påförs ett nedsatt schablontillägg som uppgår till 20 procent av den skatt som ska betalas, utan att den ingående skatt som betalats, vilken på grund av avsaknaden av en deklaration inte har dragits av, kan dras av vid beräkningen av tillägget, och trots att den skala för nedsättning som anges i tabellerna A–J i bilagan till denna förordning, enligt [artikel 1 andra stycket] i kunglig förordning nr 41 endast är tillämplig under förutsättning att de överträdelser för vilka åtgärder vidtagits har begåtts utan att det funnits någon avsikt att undvika eller att göra det möjligt att undvika skatten?
- 2) Påverkas svaret på frågan av den omständigheten att den beskattningsbara personen frivilligt eller ofrivilligt har betalat det skattebelopp som är utkrävbart efter revisionen för att rätta till den bristande skattebetalningen och därmed uppnå målet att säkerställa en riktig skatteuppbörd?

⁽¹⁾ EUT L 347, 2006, s. 1.

Överklagande ingett den 27 juni 2022 av Europeiska ekonomiska och sociala kommittén av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2022 i mål T-750/20, Correia mot EESK

(Mål C-423/22 P)

(2022/C 359/51)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Klagande: Europeiska ekonomiska och sociala kommittén (EESK) (ombud: M. Pascua Mateo, A. Carvajal García-Valdecasas och L. Camarena Januzec samt B. Wägenbaur, Rechtsanwalt)

Övrig part i målet: Paula Correia

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 27 april 2022, i den del det slås fast att begäran om återställande av karriären kan tas upp till prövning och ogilla de yrkanden som framställts av sökanden i första instans, och

— förplikta Paula Correia att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit i förfarandet inför tribunalen.

Grunder och huvudargument

I sitt överklagande gör EESK gällande en felaktig tolkning av begreppet rimlig tidsfrist för att inge en begäran om återställande av karriären och av den rättspraxis som rör de omständigheter som ska beaktas för att fastställa om tidsfristen är rimlig.

Den första grunden avser en felaktig rättslig kvalificering. Klaganden gör gällande att tribunalen feltolkat en del av innehållet i svaromålet och dupliken och gjort en ofullständig kvalificering av omständigheterna och en ofullständig rättslig kvalificering.

Den andra grunden avser åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Corte suprema di cassazione (Italien) den 28 juni 2022 – Scuola europea di Varese mot PD och LC, i egenskap av personer med föräldraansvar för den minderårige NG

(Mål C-431/22)

(2022/C 359/52)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Corte suprema di cassazione

Parter i det nationella målet

Klagande: Scuola europea di Varese

Motparter: PD och LC, i egenskap av personer med föräldraansvar för den minderårige NG

Tolkningsfrågor

Ska artikel 27.2 första stycket första meningen i konventionen angående stadgan för Europaskolorna, som ingicks i Luxemburg den 21 juni 1994, tolkas på så sätt att den besvärnämnd som anges där ensam ska ha behörighet i första och sista instans, när alla administrativa kanaler som fastställs i reglementet för Europaskolorna har uttömts, i en tvist angående ett beslut som har fattats av ett lärarråd om att en elev på sekundärnivån ska gå om en årskurs?

Begäran om förhandsavgörande framställd av Administratīvā rajona tiesa (Lettland) den 30 juni 2022 – AS Latvijas valsts meži mot Dabas aizsardzības pārvalde och Vides pārraudzības valsts birojs, med den ytterligare deltagaren Valsts meža dienests

(Mål C-434/22)

(2022/C 359/53)

Rättegångsspråk: lettiska

Hänskjutande domstol

Administratīvā rajona tiesa

Parter i det nationella målet

Klagande: AS Latvijas valsts meži

Motpart: Dabas aizsardzības pārvalde och Vides pārraudzības valsts birojs

Ytterligare deltagare: Valsts meža dienests

Tolkningsfrågor

- 1) Omfattar begreppet "projekt" i den mening som avses i artikel 1.2 a i Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt ⁽¹⁾ även verksamhet som bedrivs i ett skogsområde för att säkerställa att skogens infrastrukturanläggningar för brandskydd i detta skogsområde underhålls i enlighet med de brandskyddskrav som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen?
- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Ska verksamhet som bedrivs i ett skogsområde för att säkerställa underhåll av skogens infrastrukturanläggningar för brandskydd i detta skogsområde i enlighet med de brandskyddskrav som föreskrivs i den tillämpliga lagstiftningen anses utgöra ett projekt som direkt hänger samman med eller är nödvändigt för skötseln och förvaltningen av skogsområdet, i den mening som avses i artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter, ⁽²⁾ vilket innebär att förfarandet för bedömning av särskilda bevarandeområden av unionsintresse (*Natura 2000*) inte behöver genomföras i samband med sådan verksamhet?
- 3) Om den andra frågan besvaras nekande: Krävs det enligt artikel 6.3 i rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter att det även görs en bedömning av sådana planer och projekt (verksamhet) som, även om de inte direkt hänger samman med och inte heller är nödvändiga för skötseln och förvaltningen av det särskilda bevarandeområdet, kan påverka bevarandeområden av unionsintresse (*Natura 2000*) på ett betydande sätt, och som ändå genomförs i enlighet med nationell lagstiftning i syfte att uppfylla kraven avseende skydd mot och bekämpning av skogsbränder?
- 4) Om den tredje frågan besvaras jakande: Kan denna verksamhet fortskrida och slutföras innan förfarandet för bedömning i efterhand av särskilda bevarandeområden av unionsintresse (*Natura 2000*) genomförs?
- 5) Om den tredje frågan besvaras jakande: Är de behöriga myndigheterna skyldiga att ställa krav på att skador avhjälpas och vidta åtgärder för att undvika eventuell betydande påverkan för det fall omfattningen av påverkan inte har bedömts under förfarandet för bedömning av särskilda bevarandeområden av unionsintresse (*Natura 2000*)?

⁽¹⁾ EUT L 26, 2012, s. 1.

⁽²⁾ EGT L 206, 1992, s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11 s. 114.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León (Spanien) den 1 juli 2022 – Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL) mot Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

(Mål C-436/22)

(2022/C 359/54)

Rättegångsspråk: spanska

Hänskjutande domstol

Tribunal Superior de Justicia de Castilla y León

Parter i det nationella målet

Klagande: Asociación para la Conservación y Estudio del Lobo Ibérico (ASCEL)

Motpart: Administración de la Comunidad Autónoma de Castilla y León

Tolkningsfrågor

- [1] Utgör bestämmelserna i artiklarna 2.2, 4, 11, 12, 14, 16 och 17 i rådets direktiv 92/43/EEG⁽¹⁾ av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter hinder för att det i en regional lag (Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (lag 4/1996 om jakt i Kastilien och León av den 12 juli 1996) och senare Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (lag 4/2021 av den 1 juli 2021 om jakt och hållbar förvaltning av jaktresurser i Kastilien och León)) förklaras att varg utgör vilt som får jagas och att lokal avskjutning av varg i jaktområden följaktligen tillåts under jaktsäsongerna 2019/2020, 2020/2021 och 2021/2022, när vargens bevarandestatus enligt den rapport för sexårsperioden 2013–2018 som Spanien lämnade in till Europeiska kommissionen år 2019 är ogynnsam till otillräcklig, och staten (medlemsstaten, enligt artikel 4 i livsmiljödirektivet) därför har fört in samtliga spanska vargpopulationer i Förteckningen över vilda arter som omfattas av ett särskilt skyddssystem och i Spaniens lista över hotade arter, och även beviljat ett strikt skydd för de populationer som finns norr om Duero?
- [2] Är det förenligt med detta syfte att vargen ges olika skydd beroende på om den förekommer norr eller söder om floden Duero, med hänsyn till att i) denna distinktion för närvarande inte anses vara vetenskapligt motiverad, ii) bedömningen av vargens bevarandestatus i de tre regioner där den förekommer i Spanien, nämligen den alpina regionen, den atlantiska regionen och medelhavsregionen, under perioden 2013–2018 var ogynnsam, (iii) vargen är en strikt skyddad art i nästan alla medlemsstater och i synnerhet Portugal på grund av en delad region, och iv) EU-domstolens praxis om det naturliga utbredningsområdet och det territoriella området ska beaktas vid bedömningen av vargens bevarandestatus och det skulle stämma bättre överens med ovan nämnda direktiv, inte minst med bestämmelserna i artikel 2.3 i direktivet, att låta vargen omfattas av bilagorna II och IV, utan att göra någon åtskillnad mellan områdena norr respektive söder om Duero, vilket innebär att det endast är möjligt att fånga och döda varg om det inte finns någon annan tillfredsställande lösning enligt de villkor och krav som anges i artikel 16?
- Om denna åtskillnad anses vara motiverad,
- [3] Omfattar begreppet exploatering i artikel 14 i direktivet exploatering i form av jakt, av denna art, med hänsyn till den särskilda betydelse arten har (den är en prioriterad art i de andra territoriella områdena), med beaktande av att det hittills har varit tillåtet att jaga varg och med beaktande av att dess status under perioden 2013–2018 har konstaterats vara ogynnsam?
- [4] Utgör artikel 14 i direktivet hinder för att det genom lag förklaras att vargen norr om Duero utgör vilt som får jagas (artikel 7 och bilaga I till Ley 4/1996, de 12 de julio, de Caza de Castilla y León (lag 4/1996 av den 12 juli 1996 om jakt i Kastilien och León) och artikel 6 och bilaga I till Ley 4/2021, de 1 de julio, de Caza y de Gestión Sostenible de los Recursos Cinegéticos de Castilla y León (lag 4/2021 av den 1 juli 2021 om jakt och hållbar förvaltning av jaktresurser i Kastilien och León), och att en regional jaktförvaltningsplan för varg avseende jaktområden norr om floden Duero för jaktsäsongerna 2019/2020, 2020/2021 och 2021/2022 godkänns, trots att det inte finns några uppgifter som gör det möjligt att bedöma huruvida den övervakning som föreskrivs i artikel 11 i direktivet har gjorts, det inte har gjorts någon inventering sedan 2012–2013 och det inte finns tillräckliga, objektiva, vetenskapliga och aktuella uppgifter om situationen för varg i den dokumentation som användes för att utarbeta den ovan nämnda jaktförvaltningsplanen, när vargens bevarandestatus, under perioden 2013–2018, bedömts vara ogynnsam i de tre regioner där den förekommer i Spanien, nämligen den alpina regionen, atlantregionen och medelhavsregionen?
- [5] Är det, enligt bestämmelserna i artiklarna 4, 11 och 17 i livsmiljödirektivet, de rapporter som utarbetas av medlemsstaten vart sjätte år eller vid behov oftare, genom en sådan vetenskaplig kommitté som den som inrättats genom Real Decreto 139/2011 (Kungligt dekret 139/2011) som ska beaktas för fastställandet av vargens bevarandestatus (aktuella och reella populationsnivåer, aktuell och geografisk spridning, reproduktivindex etc.), med beaktande av att det är olika autonoma regioner som har ansvar för vargpopulationer och att bedömningen åtgärder som avser en lokal population måste beakta inverkan på "hela det aktuella beståndet", enligt EU-domstolens dom av den 10 oktober 2019 i mål C-674/17⁽²⁾?

⁽¹⁾ EGT L 206, 1992, s. s. 7; svensk specialutgåva, område 15, volym 11, s. 114.

⁽²⁾ EU:C:2019:851

Överklagande ingett den 6 juli 2022 av Republiken Slovenien av den dom som tribunalen (fjärde avdelningen) meddelade den 27 april 2022 i mål T-392/20, Petra Flašker mot Europeiska kommissionen

(Mål C-447/22 P)

(2022/C 359/55)

Rättegångsspråk: slovenska

Parter

Klagande: Republiken Slovenien (ombud: B. Jovin Hrastnik)

Övriga parter i målet: Petra Flašker, Europeiska kommissionen

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet;
- ogilla talan, och
- förplikta sökanden i första instans att ersätta samtliga rättegångskostnader.

För det fall domstolen finner att målet inte är färdigt för avgörande yrkar klaganden att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom i dess helhet, och
- återförvisa målet till tribunalen.

Grunder och huvudargument

1. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och en felaktig tolkning av artikel 108.2 och 108.3 FEUF och artikel 4.2 och 4.3 i förordning 2015/1589. ⁽¹⁾ Tribunalen gjorde en undermålig definition av omfattningen av de skyldigheter som åligger kommissionen vid den preliminära granskningen av den anmälda åtgärden och en felaktig bedömning av de allvarliga svårigheter som kommissionen ställdes inför vid bedömningen av de aktuella åtgärderna, det vill säga de förvaltningstillgångar som Lekarna Ljubljana p.o. och Lekarna Ljubljana erhöll efter år 1979.
2. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och en felaktig rättslig kvalificering av omständigheterna och slog felaktigt fast att, beträffande de förvaltningstillgångar som beviljats Lekarna Ljubljana p.o. år 1979 och som förts över till Lekarna Ljubljana år 1997, kommissionen stod inför allvarliga svårigheter och att den därför i ärendet borde ha inlett den granskning som föreskrivs i artikel 108.2 FEUF.
3. Tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning då den motiverade sin dom på ett otillräckligt sätt.
4. Tribunalen gjorde ett handläggningsfel då den beaktade de allmänna invändningar som framställdes av klaganden men inte de upplysningar som kommissionen lämnat i sitt svaromål. Därigenom åsidosatte tribunalen kommissionens rätt till ett effektivt rättsmedel och opartisk domstol, vilket samtidigt inneburit att klagandenas intressen trätts förnär.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EU) 2015/1580 av den 13 juli 2015 om genomförandebestämmelser för artikel 108 i fördraget om Europeiska unionens funktionssätt (EUT L 248, 2015, s. 9).

Överklagande ingett den 6 juli 2022 av Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) av den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 i mål T-481/17, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno och SFL mot SRB

(Mål C-448/22 P)

(2022/C 359/56)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Stiftung für Forschung und Lehre (SFL) (ombud: R. Pelayo Jiménez och A. Muñoz Aranguren, abogados)

Övriga parter i målet: Gemensamma resolutionsnämnden (SRB), Konungariket Spanien, Europaparlamentet, Europeiska unionens råd, Europeiska kommissionen, Banco Santander, SA, Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

1. upphäva den dom som tribunalen (tredje avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 1 juni 2022 och ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens (SRB) verkställande sessions beslut SRB/EES/2017/08 av den 7 juni 2017 om att anta en resolutionsordning för Banco Popular Español SA,
2. i andra hand, och för det fall det på grund av förfarandets status inte är möjligt för domstolen att pröva målet i sak, upphäva den överklagade domen och återförvisa målet till tribunalen för att tribunalen ska meddela en ny dom enligt vad domstolen kommer fram till, och
3. i vart fall förplikta SRB att ersätta rättegångskostnaderna i förevarande mål om överklagande samt kostnaderna för förfarandet för ogiltigförklaring vid tribunalen, och förplikta Banco Santander att bära sina egna rättegångskostnader i båda instanser.

Grunder och huvudargument

- Första grunden: I tribunalens dom åsidosätts rätten till ett effektivt domstolsskydd (artikel 47 stadgan), artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artiklarna 76 d och 103.3 i tribunalens rättegångsregler, samt Europadomstolens rättspraxis om rätten till en rättvis rättegång (användning av relevant bevisning och tillgång till domstolsprövning).
- Andra grunden: I tribunalens dom åsidosätts rätten till ett effektivt domstolsskydd (artikel 47 stadgan), artikel 21 i stadgan för Europeiska unionens domstol och artikel 103.3 i tribunalens rättegångsregler, samt den försiktighetsprincip som är tillämplig på den gemensamma resolutionsmekanismen.
- Tredje grunden: Åsidosättande av motiveringsskyldigheten i SRB:s resolution, vilket inte läktes genom den överklagade domen, samt åsidosättande av principen om parternas likställdhet i processen (artikel 47 stadgan).
- Fjärde grunden: I tribunalens dom åsidosätts artiklarna 17 och 52 i stadgan och det görs en rättsstridig tolkning av artikel 20.16 i förordning 806/2014 ⁽¹⁾.
- Femte grunden: Åsidosättande av artikel 18.1 b i förordning 816/2014 genom att det i den överklagade domen förnekas att förekomsten av åtgärder för tidigt ingripande som skulle ha förhindrat Banco Populars fallissemang skulle ha inneburit att resolutionsbeslutet var ogiltigt.
- Sjätte grunden: Felaktig rättstillämpning genom att tribunalen inte ansåg det visat att det fanns en tillräcklig nödlidighetsfacilitet för att möta Banco Populars likviditetskris, vilken godkännts av Banco de España och ECB. Åsidosättande av artikel 18.1 i förordningen om en gemensam resolutionsmekanism.

- Sjunde grunden: Åsidosättande av artikel 20.1 och 20.5 b i förordning 806/2014, genom att tribunalen angav att Deloitte hade ställning som "oberoende expert".
- Åttonde grunden: Åsidosättande i den överklagade domen av artikel 24 i förordning 806/2014 och artikel 39.2 b, d och f i direktiv 2014/59⁽²⁾, genom att tribunalen inte beaktade skyldigheten tillse att försäljningspriset i resolutionsförfarandet blev så högt som möjligt och inte beaktade principen om likabehandling och öppenhet mellan intresserade budgivare.

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 – EUT L 225, 2014, s. 1
- (²) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 – EUT L 173, 2014, s. 190

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Landgericht Ravensburg (Tyskland) den 8 juli 2022 –
VX och AT mot Gemeinde Ummendorf**

(Mål C-456/22)

(2022/C 359/57)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Landgericht Ravensburg

Parter i det nationella målet

Klagande: VX och AT

Motpart: Gemeinde Ummendorf

Tolkningsfråga

Ska begreppet ideell skada i artikel 82.1 i förordning (EU) 2016/679⁽¹⁾ tolkas så, att det för att det ska anses föreligga en ideell skada krävs en märkbar nackdel och en försämring av personliga intressen som är objektivt begriplig, eller räcker det för detta ändamål med att den berörde tillfälligt förlorar kontrollen över sina personuppgifter genom att de publiceras på internet under några dagar, utan att detta medför några märkbara eller negativa konsekvenser för den berörde?

-
- (¹) Europaparlamentets och rådets förordning av den 27 april 2016 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter och om det fria flödet av sådana uppgifter och om upphävande av direktiv 95/46/EG (allmän dataskyddsförordning) (EUT L 119, 2016, s. 1).

Talan väckt den 8 juli 2022 – Europeiska kommissionen mot Konungariket Nederländerna

(Mål C-459/22)

(2022/C 359/58)

Rättegångsspråk: nederländska

Parter

Sökande: Europeiska kommissionen (ombud: W. Roels)

Svarande: Konungariket Nederländerna

Sökandens yrkanden

Kommissionen yrkar att domstolen ska

- fastställa att Konungariket Nederländerna har underlåtit att uppfylla sina skyldigheter enligt artiklarna 45, 56 och 63 FEUF genom att godkänna och bibehålla de krav för överföring av pensionskapital som föreskrivs i artikel 19a punkt 1d och artikel 19b punkterna 1 och 2 i Wet op de Loonbelasting 1964 (1964 års lag om skatt på inkomst av tjänst), artikel 40c i Uitvoeringsregeling Invorderingswet (tillämpningsföreskrifter för uppbördslagen), artikel 10d punkt 3 i Uitvoeringsbesluit Loonbelasting 1965 (genomförandeförordningen om skatt på inkomst av tjänst från år 1965), liksom bilaga IV till beslut DGB2012/7010M om internationella pensionsaspekter, och
- förplikta Konungariket Nederländerna att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Kommissionen anser att den nederländska lagstiftningen om villkoren för överföring av pensionskapital som byggts upp genom "den andra pelaren", kompletterande pension från arbetsgivaren, är oförenlig med den fria rörligheten för arbetstagare, tjänster och kapital. Även om dessa krav är tillämpliga på både inhemska och utländska överföringar, är de lättare att uppfylla för inhemska pensionsorgan än för utländska pensionsorgan som i den medlemsstat där de har sitt säte önskar erbjuda pensionstjänster till arbetstagare som är verksamma där och som tidigare har förvärvat pensionsrättigheter i Nederländerna. Om inte de lagstadgade villkoren uppfylls kommer de i Nederländerna intjänade pensionsrättigheterna att beskattas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 juli 2022 – BM mot LO

(Mål C-462/22)

(2022/C 359/59)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i det nationella målet

Klagande: BM

Motpart: LO

Tolkningsfråga

Börjar väntetiden på ett år eller sex månader enligt artikel 3.1 a femte respektive sjätte strecksatsen i Bryssel IIa-förordningen⁽¹⁾ löpa för sökanden först när vederbörande förvärvat hemvist i medlemsstaten i vilken talan väckts, eller är det tillräckligt om sökanden i början på den relevanta väntetiden inledningsvis endast är bosatt i staten i vilken talan väckts och denne först därefter, under tidsperioden fram till dess att ansökan inges, förvärvat hemvist i den staten?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 2201/2003 av den 27 november 2003 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar i äktenskapsmål och mål om föräldraansvar samt om upphävande av förordning (EG) nr 1347/2000 (EUT L 338, 2003, s. 1).

Överklagande ingett den 26 juli 2022 av Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 maj 2022 i mål T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi mot Europeiska centralbanken (ECB)

(Mål C-512/22 P)

(2022/C 359/60)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest) (ombud: M. Carpinelli, R. Vaccarella, A. Baldaccini och A. Saccucci, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken, Europeiska kommissionen, Silvio Berlusconi

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1) upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 11 maj 2022, och
- 2) följaktligen ogiltigförklara ECB:s beslut av den 25 oktober 2016, eller
- 3) i andra hand, för det fall att domstolen finner att den inte kan överpröva beslutet, upphäva tribunalens dom av den 11 maj 2022 och återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen, samt
- 4) förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna, även i första instans, och
- 5) som en åtgärd för processledning, om nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder för att inhämta protokollet från förhandlingen den 16 september 2021 och ljudupptagningarna från förhandlingen.

Grunder och huvudargument

Första grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande utvärderingen av effekterna av den kontroll som klaganden utövade över Banca Mediolanum – Uppenbar oriktig bedömning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna avseende förvärvet av ett kvalificerat innehav – Rättsstridig ändring av skälen för den angripna åtgärden – Åsidosättande om principen om ett kontradiktoriskt förfarande – Felaktig rättstillämpning vid den rättsliga kvalificeringen av omständigheten ”förvärv” av ett kvalificerat innehav enligt unionsrätten och nationell rätt – Underlåten tillämpning av nationell rätt – Åsidosättande av principen om lojalt samarbete – Motstridig motivering – Maktmissbruk

Grunden kan delas upp i sex delgrunder, vilka avser följande frågor:

- A) Granskningen av den gemensamma kontrollen över Banca Mediolanum som ”före fusionen i fråga” utövades av klaganden genom ett aktieägaravtal med Fin. Prog. Italia: oriktig bedömning av följderna.
- B) Silvio Berlusconis ställning som kvalificerad delägare i Banca Mediolanum: felaktig rekonstruktion av händelseförloppet ”Banca d'Italias åtgärd den 7 oktober 2014” – ”fusion” – Consiglio di Stato dom av den 3 mars 2016: förvanskning av de faktiska omständigheterna och uppenbart felaktig rättstillämpning.
- C) Att tribunalen ersatte motiveringen i den angripna rättsakten med sin egen: åsidosättande av artiklarna 263 och 264 FEUF.
- D) Det nya unionsbegreppet förvärv av ett kvalificerat innehav: bristfällig tillämpning av nationell rätt.
- E) Att tribunalen uppfunnit en faktor som inte föreskrivs i unionslagstiftningen.

F) Distinktionen mellan indirekt och direkt kvalificerat innehav: åsidosättande av artikel 22 CRD IV och artikel 22 i lagstiftningsdekret nr 385/1993 (TUB).

Andra grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande tillämpningen av direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ – Åsidosättande av den allmänna principen om förbud mot retroaktivitet för rättsakter och den allmänna rättssäkerhetsprincipen – Uppenbart motstridig motivering

Tredje grunden. Felaktig rättstillämpning – Åsidosättande av rättskraftsprincipen och den allmänna rättssäkerhetsprincipen – Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd (hänvisning till nionde grunden) – Bristfällig motivering

Fjärde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av den nationella genomförandelagstiftningen för direktiv 2013/36/EU – Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen – Underlåtenhet att beakta en avgörande omständighet till inträffat under processen (upprättelse) som automatiskt medför att kravet på gott anseende i den mening som avses i den nationella genomförandelagstiftningen åter är uppfyllt.

Grunden kan delas upp i fyra delgrunder, vilka avser följande frågor:

- A) Bristande genomförande i den nationella lagstiftningen av artikel 23.1 CRD IV och, i alla händelser, rättsstridigheten av ministerdekret 144/1998.
- B) Bristande offentliggörande av den förteckning (av handlingar som ska ges in för tillstånd) som föreskrivs i artikel 23.4 CRD IV.
- C) Omöjligheten att invända mot 2008 års riktlinjer (guidelines).
- D) De åtgärder som Silvio Berlusconi vidtagit för upprättelse: underlåtenhet att beakta en avgörande omständighet till inträffat under processen (upprättelse) som automatiskt medför att kravet på gott anseende i den mening som avses i den nationella genomförandelagstiftningen åter är uppfyllt.

Femte grunden. Felaktig rättstillämpning avseende tolkningen av artikel 23 i direktiv 2013/36/EU beträffande betydelsen av kriteriet om den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan om kravet på gott anseende som stadgas i nationell rätt bortfaller

Sjätte grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande betydelsen av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av direktiv 2013/36/EU i samband med den automatiska koppling som följer av den nationella genomförandelagstiftningen – Förbud mot automatiska kopplingar – Bristande eller otillräcklig motivering

Sjunde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1024/2013⁽²⁾ och artikel 32.1 och 32.5 i förordning (EU) nr 468/2014⁽³⁾ – Åsidosättande av relevant nationell rätt – Åsidosättande av artiklarna 41 och 47 i stadgan – Uppenbart ologisk och motstridig motivering

Åttonde grunden. Den rättsstridigt korta tidsfrist (tre dagar) som föreskrivs i artikel 31.3 i förordning (EU) nr 468/2014 för att yttra sig – Åsidosättande av artikel 41 i stadgan och motsvarande allmänna rättsprinciper som kan utläsas av medlemsstaterna gemensamma konstitutionella traditioner – Motstridig och uppenbart ologisk motivering – Fristen uppfyller inte kraven på skälighet och proportionalitet och underlåtenhet av tribunalen att utnyttja sina befogenheter i detta avseende

Nionde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler vad gäller nya grunder som anförts efter domstolens dom av den 19 december 2018 – Uppenbart oriktig bedömning av förekomsten en ”ny rättslig omständighet”, bristande och uppenbart ologisk motivering – Åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan – Bristande motivering rörande att de nya grunderna inte prövats ex officio

Tionde grunden. Uppenbart oriktig bedömning av upptagandet till prövning av grunden om åtgärden för en positiv slutsats angående förtroendet till följd av sociala tjänster – Uppenbart ologisk motivering – Åsidosättande av nationell rätt – Åsidosättande av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler – Åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan – Bristande motivering rörande att grunden inte prövats ex officio

Elfte grunden. Åsidosättande av artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler angående upptagande till prövning av ny bevisning – Uppenbart oriktig bedömning av betydelsen av domstolens avgörande av den 19 december 2018 och domen från Corte di Cassazione (andra avdelningen) nr 10355/2021 – Underlåtenhet att undersöka en handling av avgörande betydelse för upptagandet av nya grunder till prövning – Åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 47 i stadgan i synnerhet

- (¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338).
- (²) Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).
- (³) Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 2014, s. 1).

Överklagande ingett den 27 juli 2022 av Silvio Berlusconi av den dom som tribunalen (andra avdelningen i utökad sammansättning) meddelade den 11 maj 2022 i mål T-913/16, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest), Silvio Berlusconi mot Europeiska centralbanken (ECB)

(Mål C-512/22 P)

(2022/C 359/61)

Rättegångsspråk: italienska

Parter

Klagande: Silvio Berlusconi (ombud: A. Di Porto, N. Ghedini och B. Nascimbene, avvocati)

Övriga parter i målet: Europeiska centralbanken, Europeiska kommissionen, Finanziaria d'investimento Fininvest SpA (Fininvest)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- 1) upphäva den dom som Europeiska unionens tribunal meddelade den 11 maj 2022, och
- 2) följaktligen ogiltigförklara ECB:s beslut av den 25 oktober 2016, eller
- 3) i andra hand, för det fall att domstolen finner att den inte kan överpröva beslutet, upphäva tribunalens dom av den 11 maj 2022 och återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen, samt
- 4) förplikta ECB att ersätta rättegångskostnaderna, även i första instans, och
- 5) som en åtgärd för processledning,
  - a) inhämta akten med de handlingar som tribunalen förklarat inte kan beaktas, och
  - b) om nödvändigt, vidta lämpliga åtgärder för att inhämta protokollet från förhandlingen den 16 september 2021 och ljudupptagningarna från förhandlingen.

Grunder och huvudargument

Första grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande utvärderingen av effekterna av den kontroll som klaganden utövade över Banca Mediolanum – Uppenbar oriktig bedömning och missuppfattning av de faktiska omständigheterna avseende förvärvet av ett kvalificerat innehav – Rättsstridig ändring av skälen för den angripna åtgärden – Åsidosättande om principen om ett kontradiktoriskt förfarande – Felaktig rättstillämpning vid den rättsliga kvalificeringen av omständigheten ”förvärv” av ett kvalificerat innehav enligt unionsrätten och nationell rätt – Underlåten tillämpning av nationell rätt – Åsidosättande av principen om lojalt samarbete – Motstridig motivering – Maktmissbruk

Grunden kan delas upp i sex delgrunder, vilka avser följande frågor:

- A) Granskningen av den gemensamma kontrollen över Banca Mediolanum som ”före fusionen i fråga” utövades av klaganden genom ett aktieägaravtal med Fin. Prog. Italia: oriktig bedömning av följderna.
- B) Silvio Berlusconi ställning som kvalificerad delägare i Banca Mediolanum: felaktig rekonstruktion av händelseförloppet ”Banca d’Italias åtgärd den 7 oktober 2014” – ”fusion” – Consiglio di Stato dom av den 3 mars 2016: förvanskning av de faktiska omständigheterna och uppenbart felaktig rättstillämpning.
- C) Att tribunalen ersatte motiveringen i den angripna rättsakten med sin egen: åsidosättande av artiklarna 263 och 264 FEUF.
- D) Det nya unionsbegreppet förvärv av ett kvalificerat innehav: bristfällig tillämpning av nationell rätt.
- E) Att tribunalen uppfunnit en faktor som inte föreskrivs i unionslagstiftningen.
- F) Distinktionen mellan indirekt och direkt kvalificerat innehav: åsidosättande av artikel 22 i direktiv 2013/36/EU och artikel 22 i lagstiftningsdekret nr 385/1993 (TUB).

Andra grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande tillämpningen av direktiv 2013/36/EU⁽¹⁾ – Åsidosättande av den allmänna principen om förbud mot retroaktivitet för rättsakter och den allmänna rättssäkerhetsprincipen – Uppenbart motstridig motivering

Tredje grunden. Felaktig rättstillämpning – Åsidosättande av rättskraftsprincipen och den allmänna rättssäkerhetsprincipen – Åsidosättande av rätten till ett effektivt domstolsskydd (hänvisning till nionde grunden) – Bristfällig motivering

Fjärde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av den nationella genomförandelagstiftningen för direktiv 2013/36/EU – Åsidosättande av rättssäkerhetsprincipen – Underlåtenhet att beakta en avgörande omständighet till inträffat under processen (upprättelse) som automatiskt medför att kravet på gott anseende i den mening som avses i den nationella genomförandelagstiftningen åter är uppfyllt.

Grunden kan delas upp i fyra delgrunder, vilka avser följande frågor:

- A) Bristande genomförande i den nationella lagstiftningen av artikel 23.1 i direktiv 2013/36/EU och, i alla händelser, rättsstridigheten av ministerdekret 144/1998.
- B) Bristande offentliggörande av den förteckning (av handlingar som ska ges in för tillstånd) som föreskrivs i artikel 23.4 i direktiv 2013/36/EU.
- C) Omöjligheten att invända mot 2008 års riktlinjer (guidelines).
- D) De åtgärder som Silvio Berlusconi vidtagit för upprättelse: underlåtenhet att beakta en avgörande omständighet till inträffat under processen (upprättelse) som automatiskt medför att kravet på gott anseende i den mening som avses i den nationella genomförandelagstiftningen åter är uppfyllt.

Femte grunden. Felaktig rättstillämpning avseende tolkningen av artikel 23 i direktiv 2013/36/EU beträffande betydelsen av kriteriet om den tilltänkta förvärvarens sannolika påverkan om kravet på gott anseende som stadgas i nationell rätt bortfaller

Sjätte grunden. Felaktig rättstillämpning beträffande betydelsen av proportionalitetsprincipen vid tillämpningen av direktiv 2013/36/EU i samband med den automatiska koppling som följer av den nationella genomförandelagstiftningen – Förbud mot automatiska kopplingar – Bristande eller otillräcklig motivering

Sjunde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tolkningen och tillämpningen av artikel 22.2 i förordning (EU) nr 1024/2013⁽¹⁾ och artikel 32.1 och 32.5 i förordning (EU) nr 468/2014⁽²⁾ – Åsidosättande av relevant nationell rätt – Åsidosättande av artiklarna 41 och 47 i stadgan – Uppenbart ologisk och motstridig motivering

Åttonde grunden. Den rättsstridigt korta tidsfrist (tre dagar) som föreskrivs i artikel 31.3 i förordning (EU) nr 468/2014 för att yttra sig – Åsidosättande av artikel 41 i stadgan och motsvarande allmänna rättsprinciper som kan utläsas av medlemsstaterna gemensamma konstitutionella traditioner – Motstridig och uppenbart ologisk motivering – Fristen uppfyller inte kraven på skälighet och proportionalitet och underlåtenhet av tribunalen att utnyttja sina befogenheter i detta avseende

Nionde grunden. Felaktig rättstillämpning vid tillämpningen av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler vad gäller nya grunder som anförts efter domstolens dom av den 19 december 2018 – Uppenbart oriktig bedömning av förekomsten en ”ny rättslig omständighet”, bristande och uppenbart ologisk motivering – Åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan – Bristande motivering rörande att de nya grunderna inte prövats ex officio

Tionde grunden. Uppenbart oriktig bedömning av upptagandet till prövning av grunden om åtgärden för en positiv slutsats angående förtroendet till följd av sociala tjänster – Uppenbart ologisk motivering – Åsidosättande av nationell rätt – Åsidosättande av artikel 84 i tribunalens rättegångsregler – Åsidosättande av principen om ett effektivt domstolsskydd och av artikel 47 i stadgan – Bristande motivering rörande att grunden inte prövats ex officio

Elfte grunden. Åsidosättande av artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler angående upptagande till prövning av ny bevisning – Uppenbart oriktig bedömning av betydelsen av domstolens avgörande av den 19 december 2018 och domen från Corte di Cassazione (andra avdelningen) nr 10355/2021 – Underlåtenhet att undersöka en handling av avgörande betydelse för upptagandet av nya grunder till prövning – Åsidosättande av rätten till försvar och av artikel 47 i stadgan i synnerhet

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2013/36/EU av den 26 juni 2013 om behörighet att utöva verksamhet i kreditinstitut och om tillsyn av kreditinstitut och värdepappersföretag, om ändring av direktiv 2002/87/EG och om upphävande av direktiv 2006/48/EG och 2006/49/EG (EUT L 176, 2013, s. 338).

⁽²⁾ Rådets förordning (EU) nr 1024/2013 av den 15 oktober 2013 om tilldelning av särskilda uppgifter till Europeiska centralbanken i fråga om politiken för tillsyn över kreditinstitut (EUT L 287, 2013, s. 63).

⁽³⁾ Europeiska centralbankens förordning (EU) nr 468/2014 av den 16 april 2014 om upprättande av ramen för samarbete inom den gemensamma tillsynsmekanismen mellan Europeiska centralbanken och nationella behöriga myndigheter samt med nationella utsedda myndigheter (ramförordning om den gemensamma tillsynsmekanismen [SSM]) (ECB/2014/17) (EUT L 141, 2014, s. 1).

Överklagande ingett den 29 juli 2022 av Tirrenia di navigazione SpA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 maj 2022 i mål T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-514/22 P)

(2022/C 359/62)

Rättegångsspråk: Italienska

Parter

Klagande: Tirrenia di navigazione SpA (ombud: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo och A. Moriconi, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva tribunalens dom av den 18 maj 2002 i mål T-593/20,
- ogiltigförklara artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut (EU) 2020/1412 av den 2 mars 2020 och, i andra hand, artiklarna 6 och 7 i samma beslut, i vilka det föreskrivs att det påstådda stödet ska återkrävas och att stödet ska återkrävas omedelbart och effektivt,
- alternativt återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden (nedan kallad Tirrenia eller bolaget) har överklagat tribunalens dom i mål T-593/20, Tirrenia di navigazione SpA mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade bolagets yrkande om ogiltigförklaring av artiklarna 2, 3 och 4 i kommissionens beslut (EU) 2020/1412 av den 2 mars 2020 och, i andra hand, av artiklarna 6 och 7 i samma beslut, i vilket kommissionen slog fast att vissa åtgärder till förmån för Tirrenia skulle anses utgöra olagligt statligt stöd som var oförenligt med den inre marknaden.

Tirrenia har som första grund för överklagandet gjort gällande att tribunalen åsidosatte artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF samt 2004 års riktlinjer om statligt stöd till undsättning och omstrukturering av företag.

Tirrenia har gjort gällande att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del det anges att bolaget inte hade säkerställt att villkoren i punkt 25 c i 2004 års riktlinjer var uppfyllda.

Enligt bolaget var det tvärtom så att den italienska regeringen i vederbörlig ordning hade a) informerat kommissionen om privatiseringsplanen för Tirrenias affärgren, b) bekräftat att avsikten var att återbetala undsättningsstödet före utgången av sexmånadersfristen med hjälp av intäkterna från privatiseringen, och c) offentliggjort likvidationsplanen på regeringens webbplats. Den italienska regeringen hade således gjort det möjligt för kommissionen att fullt ut få kännedom om regeringens planer, det vill säga att genomföra en privatisering, som en del av likvidationsplanen, och att därefter återbetala undsättningsstödet.

Tirrenia anser att kommissionens formalistiska synsätt, som tribunalen delade, strider mot artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) och mot principen om ändamålsenlig verkan.

Som andra grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen åsidosatte artiklarna 107.1 och 108.2 FEUF med avseende på befrielsen från vissa skatter.

Bolaget har hävdad att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del tribunalen, beträffande frågan om "indirekta skatter", fann att den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt i sitt svaromål skulle bifallas.

Tribunalen gjorde vidare en felaktig rättstillämpning vid bedömningen av huruvida artikel 107.1 FEUF var tillämplig på den åtgärd som vidtagits med avseende på Tirrenia och som avsåg befrielse från vissa skatter, och tribunalen angav inte någon motivering för sin bedömning i denna del.

Den aktuella befrielsen från bolagsskatt är i själva verket helt beroende av framtida och osäkra händelser, vilket hittills har förhindrat att Tirrenia har kunnat utnyttja några fördelar av den och gör det fullständigt hypotetiskt att bolaget skulle kunna utnyttja några fördelar i framtiden, vilket kommissionen också medgett i det omtvistade beslutet.

Tirrenia anser vidare att rekvisiten för statligt stöd inte är uppfyllda. Förutom att det inte föreligger någon fördel är inte heller andra rekvisit uppfyllda, närmare bestämt att åtgärden ska inverka på handeln inom unionen och på konkurrensen.

Den aktuella skattebefrielsen omfattas således inte av begreppet statligt stöd i den mening som avses i artikel 107.1 FEUF och utgör således inte statligt stöd.

Som tredje grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltning vid bedömningen av förfarandets längd. Den åsidosatte även principen om skydd för berättigade förväntningar och proportionalitetsprincipen.

Bolaget har hävdat att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del det anges att förfarandet som ledde fram till antagandet av beslut (EU) 2020/1412 i sin helhet inte pågick orimligt lång tid och att kommissionen således inte hade åsidosatt principerna om rättssäkerhet, god förvaltning och rättssäkerhet. Enligt Tirrenia gjorde tribunalen även en felaktig rättstillämpning när den, beträffande frågan om åsidosättande av proportionalitetsprincipen, fann att den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt i sitt svaromål skulle bifallas.

Bolaget har vidare gjort gällande att beslut (EU) 2020/1412 strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar och artiklarna 16 och 17 i stadgan i den del det i beslutet föreskrivs att de omtvistade stödåtgärderna till förmån för Tirrenia under tvångsförvaltning ska återkrävas.

Enligt bolaget gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att inte slå fast att kommissionen hade åsidosatt ovannämnda allmänna principer och stadgan.

Som fjärde grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen underlät att tillföra akten i målet viss bevisning.

Tirrenia anser att tribunalen, i enlighet med artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, borde ha bifallit bolagets begäran om att kommissionens beslut (EU) 2022/756 av den 30 september 2021 om de åtgärder SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (f.d. 2011/NN) som Italien och regionen Sardinien har genomfört till förmån för Saremar (C(2021) 6990 slutlig), vilket Tirrenia erhållit från kommissionen efter en ansökan om tillgång till handlingar, skulle tillföras akten.

Mot bakgrund av betydelsen av beslutet i Saremar-ärendet anser Tirrenia att tribunalen åsidosatte rättegångsreglerna och den motiveringsskyldighet som åligger alla unionsinstitutioner när den fann att nämnda beslut inte skulle tillföras akten som ytterligare bevisning och att detta innebär att den överklagande domen är behäftad med rättegångsfel. Detta utgjorde även en uppenbar kränkning av Tirrenias rätt till försvar.

Överklagande ingett den 29 juli 2022 av Tirrenia di navigazione SpA av den dom som tribunalen (åttonde avdelningen) meddelade den 18 maj 2022 i mål T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA mot Europeiska kommissionen

(Mål C-515/22 P)

(2022/C 359/63)

Rättegångsspråk: Italienska

Parter

Klagande: Tirrenia di navigazione SpA (ombud: B. Nascimbene, F. Rossi Dal Pozzo och A. Moriconi, avvocati)

Övrig part i målet: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska:

- upphäva tribunalens dom av den 18 maj 2002 i mål T-601/20,
- ogiltigförklara artikel 1.3, jämförd med artikel 2, i kommissionens beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020,
- alternativt återförvisa målet till en annan avdelning vid tribunalen, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Klaganden (nedan kallad Tirrenia eller bolaget) har överklagat tribunalens dom i mål T-601/20, Tirrenia di navigazione SpA mot kommissionen, genom vilken tribunalen ogillade bolagets yrkande om ogiltigförklaring av artikel 1.3, jämförd med artikel 2, i kommissionens beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020, i vilken kommissionen slog fast att "[s]tödet till Adriatica för perioden januari 1992–juli 1994 ... [var] oförenligt med den inre marknaden" och att det "olagligen [hade genomförts] i strid med artikel 108.3 [FEUF]".

Tirrenia har som första grund för överklagandet gjort gällande att tribunalen begick ett rättegångsfel i fråga om preskriptionsfristen för återkrav av räntan på det stöd som ansetts vara oförenligt med den inre marknaden och olagligt.

Enligt Tirrenia gjorde tribunalen flera fel, närmare bestämt följande: a) Vid prövningen av den konkreta invändningen om att räntan för perioden mellan den 1 januari och den 26 mars 2007 inte hade återkrävts fann den att den tioåriga preskriptionstiden inte hade löpt ut. b) Vidare fann den att det förhållandet att nämnda åsidosättande inte bestritts, vilket innebar en uppenbar kränkning av den kontradiktoriska principen och därmed av rätten till försvar, inte kunde åberopas av Tirrenia, eftersom det berörde den aktuella medlemsstaten.

Som andra grund har Tirrenia gjort gällande att det aktuella stödet felaktigt kvalificerats som nytt stöd, att beslutet där stödet förklarades vara nytt och oförenligt med den inre marknaden är rättsstridigt samt att motiveringsskyldigheten och proportionalitetsprincipen har åsidosatts.

Bolaget har anfört att tribunalen i domen inte visade hur kommissionen genom beslut (EU) 2020/1411 av den 2 mars 2020 hade avhjälpt den brist som konstaterats i tribunalens dom av den 4 mars 2009 i de förenade målen T-265/04, T-292/04 och T-504/04, vilken rörde ett beslut från 2004 (beslut 2005/163/EG).

Tribunalen gjorde fel när den fann att kommissionen hade avhjälpt den bristande motivering som konstaterats år 2009 och att den med beslut (EU) 2020/1411 hade visat att de subventioner för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster som beviljats Adriatica utgjorde nytt stöd.

Tirrenia anser att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del tribunalen fann att det var korrekt av kommissionen att slå fast att de subventioner för tillhandahållande av allmännyttiga tjänster som beviljats Adriatica för perioden januari 1992 till juli 1994 avseende förbindelsen Brindisi/Korfu/Igoumenitsa/Patras var oförenliga med den inre marknaden.

Tirrenia har gjort gällande att tribunalen var skyldig att pröva huruvida kommissionen i beslut (EU) 2020/1411 (a) specifikt hade definierat situationen på marknaden, b) på ett korrekt sätt hade jämfört syftet med stödåtgärden och syftet med avtalet, c) på ett korrekt sätt hade förklarat hur den snedvridning av konkurrensen som stödåtgärden orsakade förvärrades av kombinationen av denna åtgärd (som i övrigt befanns vara förenlig med den inre marknaden) och deltagande i en kartell, och därmed d) hade motiverat orsakssambandet beträffande de därav följande hindren för handeln inom unionen.

Tirrenia har även gjort gällande att tribunalens slutsatser strider mot den allmänna proportionalitetsprincipen.

Som tredje grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen åsidosatte rättssäkerhetsprincipen och principen om god förvaltning vid bedömningen av förfarandets längd. Den åsidosatte även principen om skydd för berättigade förväntningar och proportionalitetsprincipen.

Bolaget har hävdade att tribunalen gjorde en felaktig rättstillämpning och att domen är otillräckligt motiverad i den del det anges att förfarandet som ledde fram till antagandet av beslut (EU) 2020/1412 i sin helhet inte pågick orimligt lång tid och att kommissionen således inte hade åsidosatt principerna om rättssäkerhet, god förvaltning och rättssäkerhet.

Enligt Tirrenia gjorde tribunalen även en felaktig rättstillämpning när den, beträffande frågan om åsidosättande av proportionalitetsprincipen, fann att den invändning om rättegångshinder som kommissionen framställt i sitt svaromål skulle bifallas. Tirrenia har vidare gjort gällande att beslut (EU) 2020/1412 strider mot principen om skydd för berättigade förväntningar och artiklarna 16 och 17 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan) i den del det i beslutet föreskrivs att stödet ska återkrävas.

Enligt bolaget gjorde tribunalen en felaktig rättstillämpning genom att inte slå fast att kommissionen hade åsidosatt ovannämnda allmänna principer och stadgan.

Som fjärde grund har Tirrenia gjort gällande att tribunalen underlät att tillföra akten i målet viss bevisning.

Tirrenia anser att tribunalen, i enlighet med artikel 85.3 i tribunalens rättegångsregler, borde ha bifallit bolagets begäran om att kommissionens beslut (EU) 2022/756 av den 30 september 2021 om de åtgärder SA.32014, SA.32015, SA.32016 (2011/C) (f.d. 2011/NN) som Italien och regionen Sardinien har genomfört till förmån för Saremar (C(2021) 6990 slutlig), vilket Tirrenia erhållit från kommissionen efter en ansökan om tillgång till handlingar, skulle tillföras akten.

Mot bakgrund av betydelsen av beslutet i Saremar-ärendet anser Tirrenia att tribunalen åsidosatte rättegångsreglerna och den motiveringsskyldighet som åligger alla unionsinstitutioner när den fann att nämnda beslut inte skulle tillföras akten som ytterligare bevisning och att detta innebär att den överklagande domen är behäftad med rättegångsfel. Detta utgjorde även en uppenbar kränkning av Tirrenias rätt till försvar.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – IP mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Cataluña (TEAR de Cataluña)

(Mål C-330/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/64)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 8 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Tribunal Superior de Justicia de Cataluña – Spanien) – CZ mot Tribunal Económico-Administrativo Regional de Catalunya (TEAR de Catalunya)

(Mål C-366/20) ⁽¹⁾

(2022/C 359/65)

Rättegångsspråk: spanska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 359, 26.10.2020.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 24 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sofijski gradski sad – Bulgarian) – EUROBANK BULGARIA mot NI, RZ, DMD DEVELOPMENTS

(Mål C-445/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/66)

Rättegångsspråk: bulgariska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 412, 11.10.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 31 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Landesgericht Korneuburg – Österrike) – Laudamotion GmbH mot TG, QN, AirHelp Germany GmbH

(Mål C-517/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/67)

Rättegångsspråk: tyska

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 471, 22.11.2021.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 15 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Rechtbank Den Haag, zittingsplaats 's-Hertogenbosch – Nederländerna) – G mot Staatssecretaris van Justitie en Veiligheid

(Mål C-614/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/68)

Rättegångsspråk: *nederländska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 2, 3.1.2022

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 30 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Oberster Gerichtshof – Österrike) – YV mot Stadtverkehr Lindau (B) GmbH

(Mål C-685/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/69)

Rättegångsspråk: *tyska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 84, 21.02.2022.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 7 april 2022 (begäran om förhandsavgörande från Curtea de Apel Pitești – Rumänien) – Förfarande inlett av MK

(Mål C-709/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/70)

Rättegångsspråk: *rumänska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 51, 31.01.2022.

Beslut meddelat av domstolens ordförande den 29 mars 2022 (begäran om förhandsavgörande från Sąd Rejonowy w Siemianowicach Śląskich – Polen) – Provident Polska S.A. mot VF

(Mål C-717/21) ⁽¹⁾

(2022/C 359/71)

Rättegångsspråk: *polska*

Domstolens ordförande har beslutat att avskriva målet.

⁽¹⁾ EUT C 128, 21.03.2022.

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – AI m.fl. mot ECDC

(Mål T-864/19) ⁽¹⁾

(Personalmål – Personal vid ECDC – Mobbing – Begäran om bistånd – Förvarningar – Artikel 31 i stadgan om de grundläggande rättigheterna – Artikel 24 i tjänsteföreskrifterna – Omfattningen av biståndsskyldigheten – Aktsamhetsplikt – Inledning av en utredning – Skälig tidsfrist – Ansvar – Rättsstridighet)

(2022/C 359/72)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: AI, HV, HW, HY (ombud: advokaterna L. Levi och A. Champetier)

Svarande: Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar (ombud: J. Mannheim, biträdd av advokaterna D. Waelbroeck och A. Duron)

Saken

Talan grundad på artikel 270 FEUF, väckt den 17 december 2019 genom ansökan som inkom till tribunalens kansli, i vilken sökandena yrkar ersättning för den skada som de påstår sig ha lidit till följd av att Europeiska centrumet för förebyggande och kontroll av sjukdomar inte vidtagit lämpliga åtgärder till följd av enhetschefens A:s behandling av dem under perioden 2012–2018, som enligt dem utgör mobbing.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Vardera parten ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 61, 24.2.2020.)

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – JC mot EUCAP Somalia

(Mål T-165/20) ⁽¹⁾

(Skiljedoms klausul – Internationell kontraktsanställd vid EUCAP Somalia – Uppdrag som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Uppsägning av ett avtal om visstidsanställning under provanställningstiden – Delgivning av uppsägningen av avtalet genom rekommenderat brev med mottagningsbevis – Försändelse till en ofullständig adress – Den tidpunkt då fristen för det interna överklagandet, vilket föregår domstolsförfarandet, börjar löpa – Fastställande av tillämplig rätt – Tvingande bestämmelser i den nationella arbetsrätten – Provanställningsklausulens ogiltighet – Rättsstridig delgivning av uppsägningstiden – Ersättning för uppsägningen – Retroaktiv utbetalning av lön – Genkärsmål)

(2022/C 359/73)

Rättegångsspråk: franska

Rättegångsdeltagare

Sökande: JC (ombud: advokaten A. Van Himst)

Svarande: EUCAP Somalia (ombud: advokaten E. Raoult)

Saken

Talan enligt artikel 272 FEUF, genom vilken sökanden yrkar ogiltigförklaring av skrivelsen av den 4 november 2019 och skrivelsen av den 3 december 2019, genom vilka EUCAP Somalia delgav sökanden sitt beslut att säga upp sökandens anställningsavtal, samt i den mån det behövs, beslutet av den 24 januari 2020, varigenom EUCAP Somalia ogillade sökandens interna och icke-disciplinära överklagande av beslutet att säga upp hans anställningsavtal, såsom detta delgetts genom skrivelse av den 3 december 2019. Sökanden yrkar vidare att EUCAP Somalia ska förpliktas att retroaktivt utbetala hans lön fram till dess att det korrekta och lagenliga anställningsförhållandet definitivt upphör.

Domslut

- 1) Delgivningen av uppsägningen i skrivelsen av den 4 november 2019, ogiltigförklaras.
- 2) Uppsägningen av det avtal som ingåtts mellan EUCAP Somalia och JC den 21 augusti 2019 är korrekt, giltig och gällande gentemot JC från och med den 5 december 2019 och träder slutgiltigt i kraft vid utgången av uppsägningstiden på en månad, beräknad från den 9 december 2019 i enlighet med artikel 18.1 i avtalet.
- 3) EUCAP Somalia ska till JC utbetala dels ett belopp som motsvarar hans lön, såsom den fastställs i artikel 12.2 i nämnda avtal med undantag för det dagtraktamente som avses i artikel 15 i samma avtal, för perioden 26 november–8 december 2019, dels ett belopp som motsvarar ersättning för uppsägningstiden på en månad, vilken ska motsvara en månadslön, för perioden 9 december 2019–9 januari 2020, jämte lagstadgad ränta enligt belgisk lagstiftning.
- 4) Talan ogillas i övrigt.
- 5) EUCAP Somalias genkärsmål ogillas.
- 6) EUCAP Somalia ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 9, 11.1.2021.)

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – JF mot CAP Somalia

(Mål T-194/20) (¹)

(Skiljedoms klausul – Internationell kontraktsanställd vid EUCAP Somalia – Uppdrag som omfattas av den gemensamma utrikes- och säkerhetspolitiken – Beslut att inte förnya anställningsavtalet till följd av Förenade kungarikets utträde ur unionen – Rätten att yttra sig – Likabehandling – Förbud mot diskriminering på grund av nationalitet – Övergångsperiod som fastställs i avtalet om Förenade kungarikets utträde ur unionen – Talan om ogiltigförklaring – Skadeståndstalan – Rättsakter som inte kan skiljas från avtalet – Avvisning)

(2022/C 359/74)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: JF (ombud: advokaten A. Kunst)

Svarande: EUCAP Somalia (ombud: advokaten E. Raoult)

Saken

Talan genom vilken sökanden i första hand, dels med stöd av artikel 263 FEUF yrkar ogiltigförklaring av meddelandet från EUCAP Somalia av den 18 januari 2020 och skrivelsen av den 29 januari 2020, genom vilka EUCAP Somalia beslutade att inte förnya sökandens anställningsavtal, dels med stöd av artikel 268 FEUF yrkar ersättning för den skada som sökanden har vållats på grund av dessa rättsakter, och i andra hand, med stöd av artikel 272 FEUF yrkar att de omtvistade rättsakterna ska fastställas vara rättsstridiga, samt ersättning för den skada som sökanden har vållats på grund av nämnda rättsakter.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) JF ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 201, 15.6.2020.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – VeriGraft mot Eisma

(Mål T-457/20) (¹)

(Skiljedoms klausul – ”Horisont 2020” – ramprogrammet för forskning och innovation (2014 – 2020) – Bidragsavtalet ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV” – Icke-planerade kostnader för underentreprenad – Förenklat förfarande för godkännande – Underentreprenad som nämns i de periodiska tekniska rapporterna – Godkända periodiska tekniska rapporter – Bidragsberättigande kostnader)

(2022/C 359/75)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: VeriGraft (Göteborg, Sverige) (ombud: advokaterna P. Hansson och M. Persson)

Svarande: Genomförandeorganet för Europeiska innovationsrådet samt för små och medelstora företag (ombud: advokaterna A. Galea, biträdd av D. Waelbroeck, och A. Duron)

Saken

Talan med stöd av artikel 272 FEUF genom vilken sökanden yrkat att tribunalen, för det första, ska fastställa att de kostnader för underentreprenad som Genomförandeorganet för små och medelstora företag (Easme) underkänt utgör bidragsberättigande kostnader enligt bidragsavtalet för projektet ”Individanpassade vener framställda med bioteknik som primärbehandling för patienter med kronisk venös insufficiens – P-TEV” (Personalized Tissue-Engineered Veins as the first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency – P-TEV), med referensnummer 778620, för det andra ska fastställa att det saknas grund för den debetnota med nummer 3242004635 på ett belopp om 106 928,74 euro som Easme utfärdat, och för det tredje ska fastställa att det likaså saknas grund för att kräva tillbaka 109 230,19 euro från den garantifond som inrättats genom bidragsavtalet.

Domslut

- 1) VeriGraft AB:s yrkande om fastställelse av att de av Genomförandeorganet för små och medelstora företag underkända kostnaderna för underentreprenad, på 258 588,80 euro, utgör bidragsberättigande kostnader enligt bidragsavtalet ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV” med referensnummer 778620, bifalls.
- 2) VeriGrafts yrkande om fastställelse av att det saknas grund för den av Genomförandeorganet för små och medelstora företag utfärdade debetnotan med nummer 3242004635 på ett belopp om 106 928,74 euro bifalls.
- 3) VeriGrafts yrkande om fastställelse av att det saknas grund för att inkassera beloppet på 109 230,19 euro från den garantifond som upprättats genom bidragsavtalet ”Personalized Tissue-Engineered Veins as a first Cure for Patients with Chronic Venous Insufficiency-P-TEV”, med referensnummer 778620, bifalls.

- 4) Genomförandeorganet för Europeiska innovationsrådet samt för små och medelstora företag (Eisma) ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 297, 7.9.2020.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Delifruit mot kommissionen

(Mål T-629/20) (¹)

(Växtskyddsmedel – Det verksamma ämnet klorpyrifos – Fastställande av gränsvärden för klorpyrifos i eller på bananer – Förordning (EG) nr 396/2005 – Tillgängliga vetenskapliga och tekniska rön – Andra legitima faktorer)

(2022/C 359/76)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Delifruit, SA (Guayaquil, Ecuador) (ombud: advokaterna K. Van Maldegem, P. Sellar och S. Abdel-Qader)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: F. Castilla Contreras, A. Dawes och M. ter Haar)

Saken

Genom talan som väckts enligt artikel 263 FEUF yrkar sökanden att tribunalen delvis ska ogiltigförklara kommissionens förordning (EU) 2020/1085 av den 23 juli 2020 om ändring av bilagorna II och V till Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 396/2005 vad gäller gränsvärden för klorpyrifos och klorpyrifosmetyl i eller på vissa produkter (EUT L 239, 2020, s. 7, och rättelse i EUT L 245, 2020, s. 32), i den del gränsvärdet för klorpyrifos i eller på bananer fastställs till 0,01 mg/kg.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Delifruit, SA ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 433, 14.12.2020.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Standard International Management mot EUIPO – Asia Standard Management Services (The Standard)

(Mål T-768/20) (¹)

(EU-varumärke – Upphävandeförfarande – EU-figurmärke ”The Standard” – Förklaring om upphävande – Plats för användningen av varumärket – Reklam och säljerbjudanden riktade till konsumenten i unionen – Artikel 58.1 a i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 359/77)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Standard International Management LLC (New York, New York, Förenta staterna) (ombud: M. Edenborough, QC, S. Wickenden, barrister, och advokaten M. Maier)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden: Asia Standard Management Services Ltd (Hong Kong, Kina)

Saken

Sökanden begär i sitt överklagande med stöd av artikel 263 FEUF ogiltigförklaring av det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelad den 27 november 2020 (ärende R 828/2020-5).

Domslut

- 1) Det beslut som femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelad den 27 november 2020 (ärende R 828/2020-5) ogillas såvitt det avser tjänster i klasserna 38, 39, 41, 43 och 44.
- 2) EUIPO ska bära sina rättegångskostnader och ersätta rättegångskostnaderna för Standard International Management LLC, inbegripet kostnaderna avseende förfarandet vid överklagandenämnden.

(¹) EUT C 62, 22.2.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Gugler France mot EUIPO – Gugler (GUGLER)

(Mål T-147/21) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket GUGLER – Absolut ogiltighetsgrund – Ondtro föreligger ej – Artikel 51.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 59.1 b i förordning (EU) 2017/1001))

(2022/C 359/78)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gugler France (Auxons, Frankrike) (ombud: A. Grolée, avocate)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden vid EUIPO, tillika intervenient vid tribunalen: Alexander Gugler (Maxdorf, Tyskland) (ombud: M.-C. Simon, avocate)

Saken

Överklagande med stöd av artikel 263 FEUF av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 december 2020 (ärende R 893/2020-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Gugler France ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 163, 3.5.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – CCTY Bearing Company mot EUIPO – CCVI International (CCTY)

(Mål T-176/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-ordmärket CCTY – Det äldre EU-figurmärket CCVI – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009 (nu artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Rättighetsmissbruk – Artikel 71 i förordning 2017/1001)

(2022/C 359/79)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: CCTY Bearing Company (Zhenjiang, Kina) (ombud: advokaterna L. Genz och C. Stadler)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Capostagno och V. Ruzek)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: CCVI International Srl (Vicenza, Italien) (ombud: advokaterna D. Demarinis, R. Covelli och M. Theisen)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 3 februari 2021 (ärende R 779/2020-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) CCTY Bearing Company ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 206, 31.5.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Illumina mot kommissionen

(Mål T-227/21) ⁽¹⁾

(Konkurrens – Koncentrationer – Läkemedelsindustrin – Artikel 22 i förordning (EG) nr 139/2004 – Begäran om hänskjutande från en konkurrensmyndighet som enligt den nationella lagstiftningen saknar behörighet att pröva koncentrationen – Kommissionens beslut att pröva koncentrationen – Kommissionens beslut genom vilka andra nationella konkurrensmyndigheters ansökan om att få ansluta sig till begäran om förhandsavgörande medges – Kommissionens befogenhet – Frist inom vilken begäran om hänskjutande ska inges – Begreppet ”kom till kännedom” – Skälig tid – Berättigade förväntningar – Offentligt uttalande från kommissionens vice ordförande – Rättssäkerhet)

(2022/C 359/80)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Sökande: Illumina, Inc. (Wilmington, Delaware, Förenta staterna) (ombud: D. Beard, barrister, och advokaten P. Chappatte)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: N. Khan, G. Conte och C. Urraca Caviedes)

Part som har intervenerat till stöd för sökanden: Grail LLC, tidigare Grail, Inc. (Menlo Park, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: D. Little, solicitor, samt advokaterna J. Ruiz Calzado, J.M. Jiménez-Laiglesia Oñate och A. Giraud)

Parter som har intervenerat till stöd för svaranden: Republiken Grekland (ombud: K. Boskovits), Republiken Frankrike (ombud: T. Stéhelin, P. Dodeller, J.-L. Carré och E. Leclerc), Konungariket Nederländerna (ombud: M. Bulterman och P. Huurnink), Eftas övervakningsmyndighet (ombud: C. Simpson, M. Sánchez Rydelski och M.-M. Joséphidès)

Saken

Ansökan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring, för det första, av kommissionens beslut C(2021) 2847 final av den 19 april 2021 att medge begäran från Autorité de la concurrence française att pröva koncentrationen avseende Illumina, Inc. förvärv av ensam kontroll av Grail, Inc. (ärende COMP/M.10188 – Illumina/Grail), för det andra, av kommissionens beslut C(2021) 2848 final, C(2021) 2849 final, C(2021) 2851 final, C(2021) 2854 final och C(2021) 2855 final av den 19 april 2021, att medge ansökningarna från de grekiska, belgiska, norska, isländska och nederländska konkurrensmyndigheterna om att få ansluta sig till denna begäran om hänskjutande och, för det tredje, av kommissionens skrivelse av den 11 mars 2021 genom vilken Illumina och Grail underrättats om nämnda begäran om hänskjutande.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Illumina, Inc. ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Europeiska kommissionen.
- 3) Republiken Grekland, Republiken Frankrike, Konungariket Nederländerna, Eftas övervakningsmyndighet och Grail LLC ska bära sina rättegångskostnader.

(¹) EUT C 252, 28.6.2021.)

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Unimax Stationery mot EUIPO – Mitsubishi Pencil (uni)

(Mål T-369/21) (¹)

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – EU-figurmärket uni – Absoluta registreringshinder – Särskiljningsförmåga – Artikel 7.1 b i förordning (EG) nr 40/94 (nu artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001) – Tecken eller upplysningar som har kommit att bli en sedvanlig beteckning – Artikel 7.1 d i förordning nr 40/94 (nu artikel 7.1 d i förordning 2017/1001))

(2022/C 359/81)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Unimax Stationery (Daman, Indien) (ombud: advokaten E. Amoah)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Mitsubishi Pencil Co. Ltd (Tokyo, Japan) (ombud: advokaterna A. Perani och G. Ghisletti)

Saken

Överklagande med stöd av artikel 263 FEUF, genom vilket klaganden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 22 april 2021 (ärende R 1909/2020-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Unimax Stationery ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 338, 23.8.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – TL mot kommissionen

(Mål T-438/22) (¹)

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Visstidsanställning – Beslut att inte förnya anställningen – Meddelande om ledig tjänst – Uppenbart oriktig bedömning – Omsorgsplikt – Mobbning – Ansvar)

(2022/C 359/82)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: TL (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: B. Mongin och M. Brauhoff)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF varigenom sökanden har framställt yrkandens dels om ogiltigförklaring av det beslut som myndigheten med befogenhet att sluta anställningsavtal vid Europeiska kommissionen antog den 29 oktober 2020, att inte förnya hennes anställningsavtal, och, vid behov, beslutet av den 20 april 2021 med avslag på det klagomål hon anförde mot förstnämnda beslut med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen, dels om ersättning för den skada hon anser sig ha lidit till följd av dessa rättsakter.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) TL ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 357, 6.9.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Purasac mot EUIPO – Prollemium Medical Technologies (Rejeunesse)

(Mål T-543/21) (¹)

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket Rejeunesse – Det äldre EU-ordmärket REVANESSE – Relativt registreringshinder – Risk för förväxling – Artikel 8.1 b i förordning (EU) 2017/1001)

(2022/C 359/83)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Purasac Co. Ltd (Anyang-si, Sydkorea) (ombud: advokaten P. Lee)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: E. Sliwiska och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Prolenium Medical Technologies, Inc. (Aurora, Ontario, Kanada) (ombud: advokaten R. Lyxell)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, varigenom klaganden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 2 juli 2021 (ärende R 146/2021-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Purasac Co. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 422, 18.10.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Brand Energy Holdings mot EUIPO (RAPIDGUARD)

(Mål T-573/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket RAPIDGUARD – Absoluta registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/1001 – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning 2017/1001 – Rätten att yttra sig)

(2022/C 359/84)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Brand Energy Holdings BV (Vlaardingen, Nederländerna) (ombud: advokaterna A. Hönninger och F. Dechent)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Walicka)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF med yrkande om ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 30 juni 2021 (ärende R 294/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Brand Energy Holdings BV ska bära sina rättegångskostnader samt ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 431, 25.10.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – Rimini Street mot EUIPO (WE DO SUPPORT)(Mål T-634/21) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Internationell registrering som designerar Europeiska unionen – Ordmärket WE DO SUPPORT – Absolut registreringshinder – Särskiljningsförmåga saknas – Artikel 7.1 b i förordning (EU) 2017/1001)**

(2022/C 359/85)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare*Klagande:* Rimini Street, Inc. (Las Vegas, Nevada, Förenta staterna) (ombud: advokaten E. Ratjen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Raponi och D. Hanf)**Saken**

Överklagande enligt artikel 263 FEUF, genom vilket klaganden yrkar ogiltigförklaring av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 3 augusti 2021 (ärende R 710/2021-4).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Rimini Street, Inc. ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 502, 13.12.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – dennree mot EUIPO (BioMarkt)(Mål T-641/21) ⁽¹⁾**(EU-varumärke – Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket BioMarkt – Absolut registreringshinder – Beskrivande karaktär – Artikel 7.1 c i förordning (EU) 2017/100)**

(2022/C 359/86)

Rättegångsspråk: tyska

Rättegångsdeltagare*Klagande:* dennree GmbH (Töpen, Tyskland) (ombud: advokaten K. Röttgen)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: M. Eberl och D. Hanf)**Saken**

Klaganden har genom sin talan enligt artikel 263 FEUF ansökt om ogiltigförklaring av det beslut som meddelats av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 9 augusti 2021 (ärende R 783/2021-5).

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

2) dennree GmbH ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 471, 22.11.2021.

Tribunalens dom av den 13 juli 2022 – TL mot kommissionen

(Mål T-677/21) (¹)

(Personalmål – Tillfälligt anställda – Utvärderingsrapport för år 2019 – Motiveringsskyldighet – Uppenbart oriktig bedömning – Fastställande av mål – Maktmissbruk – Ansvar)

(2022/C 359/87)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: TL (ombud: advokaterna L. Levi och N. Flandin)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Brauhoff och L. Hohenecker)

Saken

Talan enligt artikel 270 FEUF varigenom sökanden har framställt yrkanden dels om ogiltigförklaring av hennes utvärderingsrapport för år 2019 alternativt, i andra hand, delvis ogiltigförklaring av denna rapport, och, vid behov, det beslut som myndigheten med befogenhet att sluta anställningsavtal vid Europeiska kommissionen antog den 8 juli 29 oktober 2021 med avslag på det klagomål hon anfört mot nämnda rapport med stöd av artikel 90.2 i tjänsteföreskrifterna för tjänstemännen i Europeiska unionen, dels om ersättning för den ideella skada hon lidit till följd av denna rapport.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) TL ska ersätta rättegångskostnaderna.

(¹) EUT C 502, 13.12.2021.

Tribunalens beslut av den 21 juli 2022 – Fersher Developments och Lisin mot kommissionen och ECB

(Mål T-200/18) (¹)

(Skadeståndstalan – Ekonomisk och monetär politik – Program för stabilitetsstöd till Cypern – Samförståndsavtalet av den 26 april 2013 om särskilda villkor för den ekonomiska politiken, som ingåtts mellan Republiken Cypern och Europeiska stabilitetsmekanismen – Tribunalens behörighet – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Likabehandling – Proportionalitetsprincipen – Uppenbart att talan helt saknar rättslig grund)

(2022/C 359/88)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fersher Developments LTD (Nicosia, Cypern), Vladimir Lisin (Lipetsk, Ryssland) (ombud: advokaten R. Nowinski)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Flynn, T. Materne och S. Delaude), Europeiska centralbanken (ombud: O. Heinz, P. Papapaschalis, G. Várhelyi och M. Szablewska, biträdda av advokaten H.-G. Kamann)

Saken

Talan enligt artikel 268 FEUF genom vilken sökandena yrkar ersättning för den skada de påstår sig ha lidit till följd av kommissionens och Europeiska centralbankens (ECB) beslut att underställa beviljandet av en finansiell stödfacilitet till Republiken Cypern vissa villkor.

Avgörande

- 1) Talan ogillas.
- 2) Fersher Developments LTD och Vladimir Lisin ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 211, 18.06.2018.

Tribunalens beslut av den 25 juli 2022 – Armadora Parleros mot kommissionen

(Mål T-254/21) ⁽¹⁾

(Utomobligatoriskt ansvar – Gemensam fiskeripolitik – Kommissionen har inte utövat sina tillsynsbefogenheter enligt den tillämpliga lagstiftningen – Fartygs maskinstyrka – Tillräckligt klar överträdelse av en rättsregel som ger enskilda rättigheter – Skada – Orsakssamband – Preskriptionsfrist – Uppenbart att talan ska avvisas)

(2022/C 359/89)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Sökande: Armadora Parleros, SL (Santa Eugenia de Ribeira, Spanien) (ombud: advokaten J. Navas Marqués)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: M. Morales Puerta och K. Walkerová)

Saken

Sökanden begär genom sin talan, väckt med stöd av artikel 268 FEUF, ersättning för skada i form av utebliven vinst till följd av ett maskinfel på sökandens fartyg, *Vianto Tercero*, år 2005. Enligt sökanden berodde detta fel på kommissionens bristfälliga tillsyn över Konungariket Spanien vad gäller de reglerna för den gemensamma fiskeripolitiken i fiskezonen kantabriska sjön Nordöst. Maskinfelet orsakades av ett överutnyttjande av motorn till följd av att sökanden utsatts för illojal konkurrens från fiskefartyg med otillåten maskinstyrka.

Avgörande

- 1) Talan avvisas, då det är uppenbart att den inte kan prövas i sak och i alla händelser är uppenbart ogrundad.
- 2) Armadora Parleros, SL, ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 252 du 28.6.2021.

**Tribunalens beslut av den 15 juli 2022 – El Corte Inglés mot EUIPO – Brito & Pereira
(TINTAS BRICOR)**

(Mål T-317/21) ⁽¹⁾

(”EU-varumärke – Återkallelse av det överklagade beslutet – Tvisten har inte längre något föremål – Anledning saknas att döma i saken”)

(2022/C 359/90)

Rättegångsspråk: spanska

Rättegångsdeltagare

Klagande: El Corte Inglés, SA (Madrid, Spanien) (ombud: advokaten J. Rivas Zurdo)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: J. Crespo Carillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Brito & Pereira (Vizela, Portugal)

Saken

Klaganden har genom sitt överklagande med stöd av artikel 263 FEUF yrkat om ogiltigförklaring av det beslut som första överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) meddelade den 26 mars 2021 (ärende R 882/2020-1).

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för El Corte Inglés, SA.

⁽¹⁾ EUT C 289 av den 19.7.2021.

Tribunalens beslut av den 19 juli 2022 – Anglofranchise mot EUIPO – Bugrey (BOY LONDON)

(Mål T-439/21) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Ogiltighetsförfarande – Återkallelse av ansökan om ogiltighetsförklaring – Anledning saknas att döma i målet)

(2022/C 359/91)

Rättegångsspråk: italienska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Anglofranchise Ltd (London, Förenade kungariket) (ombud: advokaterna P. Roncaglia, F. Rossi, N. Parrotta och R. Perotti)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: R. Raponi och J. Crespo Carrillo)

Motpart vid överklagandenämnden, tillika intervenient vid tribunalen: Yuliya Bugrey (Milano, Italien) (ombud: advokaten D. Russo)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 23 april 2021 (ärende R 459/2020-5), angående ett ogiltighetsförfarande mellan Yuliya Bugrey och Anglofranchise.

Avgörande

- 1) Det finns inte längre anledning att döma i saken.
- 2) Anglofranchise Ltd och Yuliya Bugrey ska bära sina rättegångskostnader samt vardera ersätta hälften av de kostnader som uppkommit för Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 357, 6.9.2021.

Tribunalens beslut av den 20 juli 2022 – Sanoptis mot EUIPO – Synoptis Pharma (SANOPTIS)

(Mål T-30/22) ⁽¹⁾

(EU-varumärke – Invändningsförfarande – Återkallelse av ansökan om registrering – Det saknas anledning att döma i saken)

(2022/C 359/92)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Sanoptis Sàrl (Luxemburg, Luxemburg) (ombud: advokat S. Rost)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden: Synoptis Pharma sp. z o.o. (Warszawa, Polen)

Saken

Överklagande enligt artikel 263 FEUF av det beslut som meddelades av fjärde överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 18 november 2021 (ärende R 850/2021-4).

Avgörande

- 1) Det saknas anledning att döma i saken.
- 2) Sanoptis Sàrl ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 119, 14.3.2022.

Talan väckt den 7 maj 2022 – Aziz mot kommissionen

(Mål T-266/22)

(2022/C 359/93)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (ombud: advokat L. Cuschieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut Ares(2022)3227480 av den 26 april 2021 att inte rätta sökandens personuppgifter i enlighet med artikel 18 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 ⁽¹⁾,

- fastställa att den omständigheten att myndigheterna inlett två parallella straff-och civilrättsliga förfaranden gentemot sökanden avseende samma gärningar, gällande inlämnandet av hans personuppgifter, när han redan frikänts av en pakistansk brottmålsdomstol vad gäller dessa gärningar, utgör ett åsidosättande av artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundlägganderättigheterna,
- fastställa att Europeiska kommissionen åsidosatt artikel 17 i förordningen genom att inte ha underrättat sökanden om att hans personuppgifter behandlades. Sökanden anser att tribunalen ska ogiltigförklara Europeiska kommissionens beslut Ares(2022)2457760 av den 1 april 2022 av det skälet att sökanden inte underrättats om behandlingen av hans personuppgifter, vilket strider mot artikel 17 i förordning (EU) 2018/1725.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 18 i förordning (EU) 2018/1725 genom att inte ha rättat sökandens personuppgifter.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 17.3 i förordning (EU) 2018/1725 genom att inte förse sökanden med en kopia av de personuppgifter som är under behandling.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt öppenhetsprincipen genom att inte ge sökanden tillgång till hans personuppgifter samtidigt som straff- och civilrättsliga förfaranden inletts mot honom. Sökanden har rätt att få tillgång till sina personuppgifter inom ramen för straff- och civilrättsliga förfaranden.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG.

Talan väckt den 18 maj 2022 – Aziz mot kommissionen

(Mål T-286/22)

(2022/C 359/94)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Ahmad Aziz (Pieta, Malta) (ombud: advokat L. Cuschieri)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Europeiska kommissionens underförstådda beslut av den 16 maj 2022, av det skälet att kommissionen inte har tillhandahållit information inom föreskrivna frister i enlighet med artiklarna 14.3 och 17 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 (¹),
- fastställa att den omständigheten att myndigheterna inlett två parallella straff-och civilrättsliga förfaranden gentemot sökanden avseende samma gärningar, gällande inlämnandet av hans personuppgifter, när han redan frikänts av en pakistansk brottmålsdomstol vad gäller dessa gärningar, utgör ett åsidosättande av artikel 50 i Europeiska unionens stadga om de grundlägganderättigheterna,
- fastställa att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 14.3 i förordning (EU) 2018/1725 genom att inte ha givit sökanden tillgång till hans personuppgifter inom den föreskrivna fristen på tre månader, och genom att låta handläggningen av hans begäran om att erhålla sina personuppgifter ta mer än tre månader,

- fastställa att Europeiska kommissionen har åsidosatt öppenhetsprincipen genom att inte ge sökanden tillgång till hans personuppgifter inom den föreskrivna fristen, det vill säga tre månader, när straff- och civilrättsliga förfaranden inletts mot honom.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 8 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, jämte artikel 17 i förordning (EU) 2018/1725, genom att inte ha tillhandahållit sökanden hans personuppgifter inom den föreskrivna tremånadersfristen.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt artikel 14.3 i förordning (EU) 2018/1725 genom att inte ha tillhandahållit sökanden hans personuppgifter inom den föreskrivna tremånadersfristen och genom att ha förlängt denna frist trots att detta inte var tillåtet. Den omständigheten att Europeiska kommissionen inte har besvarat en begäran om tillgång till personuppgifter inom den frist som föreskrivs i artikel 14.3 i förordning (EU) 2018/1725 ska anses utgöra ett beslut om nekad tillgång. Dessa frister, vilka har införts av hänsyn till allmänintresset, kan inte ändras av parterna. Artikel 14.3 i förordning (EU) 2018/1725 ger uttryck för principen om ett effektivt domstolsskydd, och i enlighet med denna bestämmelse kan myndigheternas beslut att lämna avslag på en begäran om tillgång till personuppgifter angripas genom domstolsprövning.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att Europeiska kommissionen har åsidosatt öppenhetsprincipen genom att inte ge sökanden tillgång till hans personuppgifter inom den föreskrivna tremånadersfristen, samtidigt som straff- och civilrättsliga förfaranden inletts mot honom avseende samma gärningar. En person som är föremål för ett straffrättsligt förfarande har en grundläggande rättighet att erhålla en kopia av de personuppgifter som behandlas inom ramen för detta förfarande.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2018/1725 av den 23 oktober 2018 om skydd för fysiska personer med avseende på behandling av personuppgifter som utförs av unionens institutioner, organ och byråer och om det fria flödet av sådana uppgifter samt om upphävande av förordning (EG) nr 45/2001 och beslut nr 1247/2002/EG.

Talan väckt den 29 juni 2022 – Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis mot Ercea

(Mål T-388/22)

(2022/C 359/95)

Rättegångsspråk: grekiska

Parter

Sökande: Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis (APT) (Thessaloniki, Grekland) (ombud: advokaten B. Christianos)

Svarande: Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (Ercea)

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att svarandens fordran, som finns i debetnotan nr 3242201592/28.1.2022, enligt vilken sökanden ska återbetala delar av det stöd som erhållits för projektet MINATRAN, till ett belopp på 184 224,21 euro, saknar grund, och fastställa att detta belopp motsvarar stödberättigande utgifter,

- förplikta Ercea att till APT återbetala beloppet 184 224,21 euro, som APT anser sig ha erlagt felaktigt, jämte dröjsmålsränta, och
- förplikta Ercea att ersätta APT:s rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Genom förevarande talan bestrider Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis den debetnota som utfärdats av Genomförandeorganet för Europeiska forskningsrådet (Ercea) i samband med genomförandet av projektet MINATRAN. Med nämnda debetnota har Ercea uppmanat APT att återbetala ett belopp på 184 224,21 euro, vilket utgör en del av det stöd som erhållits för projektet MINATRAN samt ett schablonbelopp som ska betalas till Ercea.

Härvidlag yrkar APT att Europeiska unionens tribunal med stöd av artikel 272 FEUF ska fastställa att ovannämnda omtvistade belopp motsvarar stödberättigande utgifter och att Ercea ska återbetala detta belopp till APT såsom felaktig erlagd betalning.

Till stöd för sin talan åberopar APT följande:

1. Första grunden: När Ercea ansåg att kostnaderna för de internationella forskarna inte var stödberättigande utgick Ercea från ogrundade och obestyrkta uppgifter. Följaktligen var Erceas krav på 184 224,21 euro avseende personalkostnader och resekostnader, indirekta kostnader och ett schablonbaserat traktamente, ogrundat. Att kostnaderna är stödberättigande visas även av bevisning som ingetts av Aristoteleio Panepistimio Thessalonikis
2. Andra grunden: Genom att kräva återbetalning av beloppet 184 224,21 euro på grundval av ofullständiga och opålitliga handlingar och uppgifter har Ercea åsidosatt sina skyldigheter enligt Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna eftersom Ercea dels åsidosatt APT:s rätt att yttra sig, dels förhindrat att APT erhöll ett effektivt domstolsskydd.
3. Tredje grunden: Ercea har åsidosatt principen att avtal ska fullgöras i enlighet med tro och heder.

Talan väckt den 29 juni 2022 – UniCredit Bank mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-405/22)

(2022/C 359/96)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: UniCredit Bank AG (München, Tyskland) (Ombud: advokaterna F. Schäfer, H. Großrichter och F. Kruis)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), inklusive bilagorna, i den del de avser sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Beslutet av den 11 april 2022 och dess bilagor I–III strider mot väsentliga formföreskrifter i den mening som avses i artikel 263 andra stycket FEUF och mot rätten till god förvaltning, eftersom de inte innehåller tillräcklig motivering enligt artikel 296 andra stycket FEUF och artikel 41.2c i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2. Andra grunden: Beslutet av den 11 april 2022 och dess bilagor I och II strider mot rätten till ett effektivt rättsmedel enligt artikel 47 första stycket i stadgan, eftersom det i praktiken är omöjligt att få till stånd en effektiv domstolsprövning av huruvida innehållet i beslutet är materiellt riktigt.
3. Tredje grunden: Beslutet av den 11 april 2022 och dess bilagor är rättsstridiga, eftersom artikel 70.2 i förordning nr 806/2014⁽¹⁾ och artikel 103.2 i direktiv 2014/59⁽²⁾ är rättsstridiga. Dessa bestämmelser strider mot institutens krav på ett effektivt rättsligt skydd, eftersom de beslut som utfärdas på grundval av dessa bestämmelser saknar transparens. De ska därför fastställas att de inte är tillämpliga.
4. Fjärde grunden: Beslutet av den 11 april 2022 är rättsstridigt, eftersom det strider mot artiklarna 6, 7 och 20.1 i den delegerade förordningen (EU) 2015/63,⁽³⁾ i och med att gemensamma resolutionsnämnden i samband med beräkningen av multiplikatorerna för riskjustering inte beaktade vare sig riskindikatorn avseende en stabil nettofinansieringskvot (NSFR), riskindikatorn avseende minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder (MREL) eller riskindikatorn avseende komplexitet (complexity) och möjligheten till resolution (resolvability).
5. Femte grunden: Beslutet av den 11 april 2022 är rättsstridigt även eftersom gemensamma resolutionsnämnden beräknade sökandens bidrag materiellt felaktigt.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

⁽³⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 1 juli 2022 – Norddeutsche Landesbank – Girozentrale mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-407/22)

(2022/C 359/97)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Norddeutsche Landesbank – Girozentrale (Hannover, Tyskland) (ombud: advokaterna J. Seitz, D. Flore och C. Marx)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 (SRB/ES/2022/18), inbegripet dess bilagor, särskilt bilaga I om "Resultaten i de harmoniserade bilagorna av den beräkning som är tillämplig på samtliga institut som omfattas av beräkningen av 2022 års förhandsbidrag, separat angivet (per institut)" – i den del dessa avser sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten att bli hörd

Gemensamma resolutionsnämnden har underlåtit att höra sökanden innan det angripna beslutet antogs och därmed åsidosatt artikel 41.1 och 41.2 a i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan).

2. Andra grunden: Åsidosättande av förfaranderegler

Det angripna beslutet är ogiltigt, eftersom det antogs i strid med de allmänna förfaranderegler som följer av artikel 41 i stadgan, artikel 298 FEUF, allmänna rättsprinciper och gemensamma resolutionsnämndens arbetsordning.

3. Tredje grunden: Bristande motivering av det angripna beslutet

Det angripna beslutet saknar i strid med artikel 296 FEUF tillfredsställande motivering. I synnerhet saknas en motivering som rör det enskilda fallet och en redogörelse för de huvudsakliga övervägandena avseende proportionalitet och utrymmet för skönsmässig bedömning.

Beräkningen av det årliga bidraget är vidare obegriplig, särskilt till följd av en inkonsekvent använd terminologi och bristande presentation av viktiga mellansteg.

4. Fjärde grunden: Åsidosättande av den grundläggande rätten till ett effektivt rättsmedel eftersom det angripna beslutet inte kan överprövas

Den bristande motiveringen av det angripna beslutet innebär att den rättsliga prövningen betydligt försvåras för sökanden.

Gemensamma resolutionsnämnden har i detta hänseende särskilt åsidosatt principen om ett kontradiktoriskt förfarande, enligt vilken parterna på ett kontradiktoriskt sätt måste kunna dryfta såväl de faktiska omständigheterna som de rättsliga förhållanden som är avgörande för målets utgång.

5. Femte grunden: Användningen av IPS-indikatorer (Institutional Protection Scheme) strider mot den delegerade förordningen (EU) 2015/63,⁽¹⁾ vilken ska tolkas mot bakgrund av överordnade rättsregler

Enligt artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen borde gemensamma resolutionsnämnden ha beaktat att sökanden främst innehade derivat i risksäkrings- och riskhanteringsyfte.

Vid tillämpningen av IPS-indikatorerna har betydelsen av sökandens medlemskap i Sparkassen-Finanzgruppes institutionella skyddssystem missförstått.

Enligt artikel 6.5 andra stycket i den delegerade förordningen borde gemensamma resolutionsnämnden ha beaktat den låga sannolikheten för att det berörda institutet försätts i resolution – och därmed att den gemensamma resolutionsfonden måste tas i anspråk – samt ha iakttagit proportionalitetsprincipen.

6. Sjätte grunden: Underlåtenheten att iaktta MREL (Minimum Requirements for own funds and Eligible Liabilities, minimikrav för kapitalbas och kvalificerade skulder) inom ramen för pelaren "riskexponering" strider mot den delegerade förordningen (EU) 2015/63

Gemensamma resolutionsnämnden borde i enlighet med artikel 6.1 a och 6.2 a i den delegerade förordningen ha beaktat att sökandens MREL-kvot om 47,17 procent legat över genomsnittet och vida överstigit den av gemensamma resolutionsnämnden fastställda lägsta kvoten om 8 procent.

7. Sjunde grunden: Tillämpningen av multiplikatorn för riskjustering strider mot den delegerade förordningen (EU) 2015/63, som måste tolkas mot bakgrund av överordnad rätt

I enlighet med kravet på att riskprofilen ska beaktas och i enlighet med den grundläggande rätten till näringsfrihet enligt artikel 16 i stadgan borde gemensamma resolutionsnämnden, vid fastställandet av riskjusteringsmultiplikatorn, ha tagit hänsyn till den låga sannolikheten för obestånd och ha beaktat att sökandens MREL-kvot legat över genomsnittet.

8. Åttonde grunden (i andra hand): Artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt

I och med att artikel 7.4 andra stycket i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 föreskriver en relativisering av IPS-indikatorn, strider denna bestämmelse mot den allmänna likhetsprincipen i artikel 20 i stadgan och mot proportionalitetsprincipen, eftersom institut som omfattas av samma institutionella skyddssystem – och därför löper samma risk för obestånd – kan behandlas olika.

9. Nionde grunden: Ordningen med indelning i intervall i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 strider mot överordnad rätt

Indelningen i riskintervall i bilaga I steg 2 i den delegerade förordningen leder till klart orättvisa resultat och strider därmed mot kravet på att riskprofilen ska beaktas och mot den allmänna likabehandlingsprincipen.

- (¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).

Talan väckt den 6 juli 2022 – Max Heinr. Sutor mot gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-423/22)

(2022/C 359/98)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Sökande: Max Heinr. Sutor OHG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaterna A. Glos, M. Rätz, T. Kreft och H.-U. Klöppel)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara gemensamma resolutionsnämndens beslut av den 11 april 2022 om beräkningen av 2022 års förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden (SRB/ES/2022/18), i den del det avser sökanden, och
- förplikta gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden följande grunder.

1. Första grunden avser åsidosättande av artikel 5.1 e i den delegerade förordningen (EU) 2015/63, (¹) eftersom svaranden inte uteslöt de kundmedel som sökanden förvaltade från beräkningen av bankavgiften för år 2022. Artikel 5.1 e i den delegerade förordningen (EU) 2015/63 är tillämplig på sådana insolvensskyddade kundmedel, då förutsättningarna i bestämmelsens entydiga ordalydelse är uppfyllda.
2. Andra grunden avser åsidosättande av proportionalitetsprincipen enligt artikel 70.2 andra stycket i förordning (EU) nr 806/2014, (²) jämförd med artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, (³) eftersom det i beslutet fastställdes en mångdubbelt högre bankavgift enbart på grundval av de – riskfria – förvaltningskulder som framgick av sökandens balansräkning. Beslutet är varken ägnat eller nödvändigt för att uppnå de mål som eftersträvas med bankavgiften, och de olägenheter som beslutet medfört står inte i rimlig proportion till de eftersträvade målen.
3. Tredje grunden avser åsidosättande av likabehandlingsprincipen, eftersom sökanden i beslutet utan något sakligt skäl behandlas annorlunda än kreditinstitut, vars nationella redovisningsstandarder inte kräver upplysning om förvaltningskulder, eller som utarbetar sina räkenskaper i enlighet med IFRS (International Financial Reporting Standards), och värdepappersföretag, som inte samtidigt hade tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut och som förvaltade kundmedel.

4. Fjärde grunden avser åsidosättande av artikel 16 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna (nedan kallad stadgan), eftersom inkluderandet av de riskfria förvaltningssskulder i beräkningsunderlaget ledde till en väsentlig höjning av bankavgiften för sökanden år 2022.
5. Femte grunden avser åsidosättande av artikel 49 jämförd med artikel 54 FEUF, eftersom beslutet innebär en inskränkning av sökandens rätt att fritt utöva verksamhet i den medlemsstat där sökanden har sitt huvudsakliga etableringsställe, och eftersom denna begränsning är oproportionerlig och diskriminerar sökanden i förhållande till värdepappersföretag i andra medlemsstater som samtidigt hade tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut.
6. Sjätte grunden avser åsidosättande av rätten att bli hörd i artikel 41.1 och 41.2 a i stadgan, eftersom den frist svaranden gav sökanden på bara elva arbetsdagar var otillräcklig för att gå igenom utkastet till beslut och utarbeta ett yttrande inom ramen för hörandet.
7. Sjunde grunden avser åsidosättande av artikel 41.1 och 41.2 c i stadgan och artikel 296 andra stycket FEUF, eftersom sökanden inte med ledning av skälen i det angripna beslutet kan kontrollera sitt bidragsbelopp.
8. Åttonde grunden avser åsidosättande av principen om ett effektivt rättsligt skydd enligt artikel 47 första stycket i stadgan, eftersom det på grund av bristande motivering inte har varit möjligt för sökanden att rätt förstå eller att bestrida beslutets giltighet.
9. Nionde grunden (i andra hand) avser att beräkningsunderlaget var ogiltigt enligt artikel 14.2 och artikel 3 led 11, jämförda med artikel 5.1 e och artikel 3 led 2, i den delegerade förordningen (EU) 2015/63, om det ska tolkas så att förvaltningssskulder i värdepappersföretag, som även har tillstånd att utöva verksamhet som kreditinstitut, ska beaktas vid beräkningen av bankavgiften, eftersom det då föreligger ett åsidosättande av artikel 103.7 i direktiv 2014/59/EU, likabehandlingsprincipen, artikel 16 i stadgan och artikel 49 jämförd med artikel 54 FEUF.

-
- (¹) Kommissionens delegerade förordning (EU) 2015/63 av den 21 oktober 2014 om komplettering av Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU avseende förhandsbidrag till finansieringsarrangemang för resolution (EUT L 11, 2015, s. 44).
- (²) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).
- (³) Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/59/EU av den 15 maj 2014 om inrättande av en ram för återhämtning och resolution av kreditinstitut och värdepappersföretag och om ändring av rådets direktiv 82/891/EEG och Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/24/EG, 2002/47/EG, 2004/25/EG, 2005/56/EG, 2007/36/EG, 2011/35/EU, 2012/30/EU och 2013/36/EU samt Europaparlamentets och rådets förordningar (EU) nr 1093/2010 och (EU) nr 648/2012 (EUT L 173, 2014, s. 190).

Talan väckt den 6 juli 2022 – Nordea Kiinnitysluottopankki mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-431/22)

(2022/C 359/99)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nordea Kiinnitysluottopankki Oyj (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022, inklusive bilagorna I, II och III, i den del det avser beräkningen av sökandens förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden,
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har åsidosatt artikel 69 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ av den 15 juli 2014, jämte artiklarna 16, 17, 41 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att ha antagit ett dynamiskt synsätt vid beräkningen av förhandsbidragen.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att vid fastställandet av målnivån i det angripna beslutet gjorde sig Gemensamma resolutionsnämnden skyldig till uppenbart oriktiga bedömningar vad gäller den förväntade tillväxttakten för garanterade insättningar och vad gäller utvecklingen av den rådande konjunkturcykeln.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har åsidosatt artikel 70.2 i förordning (EU) nr 806/2014, jämte artiklarna 16, 17 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att inte ha fastställt den årliga målnivån med tillämpning av den obligatoriska begränsningen på 12,5 procent av målnivån.
4. Genom den fjärde grunden gör sökanden gällande att artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 strider mot principen om att förhandsbidragen ska fastställas på ett riskorienterat sätt och mot proportionalitetsprincipen, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 16, 17 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om målnivån fastställs dynamiskt och begränsningen i artikel 70.2 i nämnda förordning inte iakttas, vilket vore fallet om det angripna beslutet tilläts bestå.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 7 juli 2022 – Nordea Rahoitus Suomi mot Gemensamma resolutionsnämnden

(Mål T-432/22)

(2022/C 359/100)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Nordea Rahoitus Suomi Oy (Helsingfors, Finland) (ombud: advokaterna H. Berger och M. Weber)

Svarande: Gemensamma resolutionsnämnden

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara Gemensamma resolutionsnämndens beslut nr SRB/ES/2022/18 av den 11 april 2022, inklusive bilagorna I, II och III, i den del det avser beräkningen av sökandens förhandsbidrag till den gemensamma resolutionsfonden,
- förplikta Gemensamma resolutionsnämnden att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Genom den första grunden gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har åsidosatt artikel 69 i förordning (EU) nr 806/2014⁽¹⁾ av den 15 juli 2014, jämte artiklarna 16, 17, 41 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, genom att ha antagit ett dynamiskt synsätt vid beräkningen av förhandsbidragen.
2. Genom den andra grunden gör sökanden gällande att vid fastställandet av målnivån i det angripna beslutet gjorde sig Gemensamma resolutionsnämnden skyldig till uppenbart oriktiga bedömningar vad gäller den förväntade tillväxttakten för garanterade insättningar och vad gäller utvecklingen av den rådande konjunkturcykeln.
3. Genom den tredje grunden gör sökanden gällande att Gemensamma resolutionsnämnden har åsidosatt artikel 70.2 i förordning (EU) nr 806/2014, jämte artiklarna 16, 17 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna genom att inte ha fastställt den årliga målnivån med tillämpning av den obligatoriska begränsningen på 12,5 procent av målnivån.

4. Genom den fjärde grunden gör sökanden gällande att artiklarna 69 och 70 i förordning (EU) nr 806/2014 strider mot principen om att förhandsbidragen ska fastställas på ett riskorienterat sätt och mot proportionalitetsprincipen, vilket utgör ett åsidosättande av artiklarna 16, 17 och 52 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna om målnivån fastställs dynamiskt och begränsningen i artikel 70.2 i nämnda förordning inte iakttas, vilket vore fallet om det angripna beslutet tilläts bestå.

(¹) Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 806/2014 av den 15 juli 2014 om fastställande av enhetliga regler och ett enhetligt förfarande för resolution av kreditinstitut och vissa värdepappersföretag inom ramen för en gemensam resolutionsmekanism och en gemensam resolutionsfond och om ändring av förordning (EU) nr 1093/2010 (EUT L 225, 2014, s. 1).

Talan väckt den 12 juli 2022 – UIV Servizi mot REA

(Mål T-440/22)

(2022/C 359/101)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Unione Italiana Vini Servizi (UIV Servizi) Soc. coop. arl (Milano, Italien) (ombud: advokaterna B. Bonafini, D. Rovetta och V. Villante)

Svarande: Europeiska genomförandeorganet för forskning

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara skrivelsen om bekräftelse av att bidragsavtalet upphävs (artikel 33.2) (ref. Ares (2022)3368330 – 02/05/2022) och själva upphävandet av bidragsavtalet på grund av avtalsbrott och åsidosättande av de relevanta allmänna unionsrättsliga principer som åberopas i förevarande ansökan,
- förplikta Europeiska genomförandeorganet för forskning (REA) att häva upphävandet av bidragsavtalet 874904-TTD. EU – European Quality Wines: Taste The Difference,
- förplikta REA att ersätta sökandens ekonomiska och icke-ekonomiska skada – enligt dokumentation – till ett belopp på 500 000 euro, och
- förplikta REA att ersätta sökandens rättegångskostnader för förevarande mål.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Skrivelsen om bekräftelse av att bidragsavtalet upphävs är rättsstridig – Artikel 33.2.1 a i bidragsavtalet 874904-TTD.EU tillämpades felaktigt (definitionen av "väsentliga fel, oriktigheter eller bedrägerier")
  - Åsidosättande av oskuldspresumtionen och av artikel 48 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
  - Uppenbart oriktig bedömning av unionsrätten – Åsidosättande av principerna om rättssäkerhet och berättigade förväntningar – Åsidosättande av principerna om god tro i unionsrätten och i belgisk rätt – Felaktig tillämpning av artiklarna 1134 och 1156 i den belgiska civillagen.

2. Andra grunden: REA åsidosatte proportionalitetsprincipen.
3. Tredje grunden: Skrivelsen om bekräftelse av att bidragsavtalet upphävs är rättsstridig – Artikel 33.2.1 b i bidragsavtal 874904-TTD.EU tillämpades inte – ”Materiella konsekvenser” av påstådda ”systematiska eller återkommande fel, oriktigheter, bedrägerier eller allvarliga åsidosättanden av skyldigheter” för bidragsavtalet TTD.EU.
4. Fjärde grunden: Åsidosättande av principerna om god förvaltning i artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna och de allmänna unionsrättsliga principerna om rättssäkerhet, berättigade förväntningar och proportionalitet samt motiveringsskyldigheten som stadgas i artikel 296.2 FEUF.

Talan väckt den 18 juli 2022 – HB mot kommissionen

(Mål T-444/22)

(2022/C 359/102)

Rättegångsspråk: franska

Parter

Sökande: HB (ombud: advokaten L. Levi)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att förevarande talan kan tas upp till prövning och är välgrundad, och följaktligen
- ogiltigförklara det beslut av den 13 maj 2022, delgivet den 16 maj 2022, genom vilket svaranden företog kvittning mellan, å ena sidan, sökandens fordran på svaranden avseende de rättegångskostnader som kommissionen förpliktats att betala genom dom av den 21 december 2021, HB/kommissionen (T 795/19, ej publicerad, EU:T:2021:917) och dom av den 21 december 2021, HB/kommissionen (T 796/19, ej publicerad, EU:T:2021:918) och, å andra sidan, den fordran som kommissionen påstår sig ha på sökanden i enlighet med uppbördsbeslutet av den 15 oktober 2019 uppgående till 1 197 055,86 euro (kontrakt CARDS/2008/166-429) (kapitalbelopp),
- förplikta svaranden att ersätta liden förmögenhetsskada, och
- förplikta kommissionen att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden två grunder.

1. Första grunden: Kommissionen var inte behörig att fatta det angripna beslutet, för vilket rättslig grund saknas.
  2. Andra grunden: Kommissionen har inte någon förfallen fordran på sökanden enligt budgetförordningen. Därtill kommer att budgetförordningen och artikel 266 FEU har åsidosatts.
-

Talan väckt den 18 juli 2022 – NV mot EIB

(Mål T-447/22)

(2022/C 359/103)

Rättegångsspråk: franska

Parter*Sökande:* NV (ombud: advokat L. Levi)*Svarande:* Europeiska investeringsbanken**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- fastställa att förevarande talan kan tas upp till prövning och bifalla den och följaktligen
- ogiltigförklara beslutet av den 10 november 2021, där sökandens frånvaro under perioden 13 september 2021–13 december 2021 ansågs vara otillåten,
- vid behov, ogiltigförklara beslutet av den 7 april 2020 med avslag på sökandens administrativa klagomål mot beslutet av den 10 november 2021,
- förplikta EIB att utbetala lön för perioden 13 september 2021–13 december 2021, uppräknad med dröjsmålsränta fastställd i enlighet med Europeiska centralbankens räntesats ökad med två procentenheter,
- förplikta EIB att ersätta den skada sökanden lidit,
- förplikta EIB att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Den första grunden avser ett åsidosättande av artiklarna 2.3, 3.3, 3.4 och 3.6 i bilaga X till de administrativa bestämmelserna, ett åsidosättande av artikel 34 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, eventuellt jämförd med artiklarna 2.3, 3.3, 3.4 och 3.6 i de administrativa bestämmelserna, en uppenbart oriktig bedömning, ett åsidosättande av omsorgsplikten, samt maktmissbruk.
2. Den andra grunden avser ett åsidosättande av skyldigheten att visa tillbörlig aktsamhet, ett åsidosättande av artikel 41 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, samt en uppenbart oriktig bedömning.
3. Den tredje grunden avser ett åsidosättande av artikel 33b i tjänsteföreskrifterna och artikel 11 i de administrativa bestämmelserna.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-455/22)

(2022/C 359/104)

Rättegångsspråk: engelska

Parter*Sökande:* Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis samt T. Gilliams, R. Stuart och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)*Svarande:* Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet sedan den 25 augusti 2017 är skyldigt sökanden enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i Water Supply Sweida Region Loan Agreement nr 80212 (nedan kallat låneavtalet), innefattande
  - ett belopp på 652 218,70 euro, vilket är det belopp som Arabrepubliken Syrien var skyldig sökanden den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med ett belopp på 559 287,10 euro, ränta med ett belopp på 38 925,60 euro och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 54 006,00 euro,
  - ytterligare dröjsmålsränta med en årlig räntesats på 3,5 procent (350 baspoäng) till dess full betalning sker, samt
- förplikta Arabrepubliken Syrien att i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 25 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den där angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att betala samtliga belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02, 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-456/22)

(2022/C 359/105)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis samt T. Gilliams, R. Stuart och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet, sedan den 9 augusti 2017, genom subrogationsrätt är skyldigt EU enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i Port of Tartous Loan Agreement nr 22057 (nedan kallat lånetavtalet), innefattande
  - ett belopp på 18 440 034,97 euro, vilket är det belopp som Arabrepubliken Syrien var skyldig EU den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med 13 942 526,00 euro, ränta med ett belopp på 2 589 128,20 euro och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 1 908 380,77 euro,
  - ytterligare dröjsmålsränta med den årliga räntesats som motsvarar den högre (för alla på varandra följande perioder av en månad) av (i) den räntesats som motsvarar EURIBOR-räntan plus 2 procent (200 baspoäng), eller (ii) den räntesats som ska betalas enligt artikel 3.01 plus 0,25 procent (25 baspoäng), till dess full betalning sker,

- förplikta Arabrepubliken Syrien att betala samtliga belopp den sedan den 9 augusti 2017 är skyldig EIB enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet innefattande 5 405,54 euro, vilket är det belopp landet var skyldigt EIB den 30 juni 2022 i form av dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 14 juni 2022) vilket är det datum då EU betalade motsvarande amorteringar och ränta enligt "2000 Guarantee"), samt
- förplikta Arabrepubliken Syrien att i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 9 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den där angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att till EU (som har övertagit Europeiska investeringsbankens anspråk) betala alla belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet och den dröjsmålsränta som ska utgå enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-457/22)

(2022/C 359/106)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis, samt T. Gilliams, R. Stuart, och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet, sedan den 9 augusti 2017, genom subrogationsrätt, är skyldigt EU enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i Syrian Healthcare Loan Agreement (nedan kallat låneavtalet), innefattande
  - ett belopp på 50 880 189,61 euro och 2 897 002,31 USD, vilket är det belopp som landet var skyldigt EU den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med ett belopp på 40 744 064,86 euro och 2 223 971,84 USD, ränta med ett belopp på 5 161 649,64 euro och 341 462,46 USD och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 4 974 475,11 euro och 331 568,01 USD,
  - ytterligare dröjsmålsränta med den årliga räntesats som motsvarar den högre (för alla på varandra följande perioder av en månad) av (i) räntesats som motsvarar EURIBOR-räntan plus 2 procent (200 baspoäng) (med undantag för utbetalningar i USD, då en räntesats motsvarande LIBOR-räntan plus 2 procent (200 baspoäng ska tillämpas), eller (ii) den räntesats som ska betalas enligt artikel 3.01 plus 0,25 procent (25 baspoäng), till dess full betalning sker, och
- förplikta Arabrepubliken Syrien att betala samtliga belopp som landet är skyldigt EIB enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.02 i låneavtalet sedan den 9 augusti 2017, innefattande 11 416,23 euro och 760,94 USD, motsvarande dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 29 juni 2022 (vilket är det datum då EU betalade motsvarande amorteringar och ränta enligt "2000 Guarantee")), samt

— förplikta Arabrepubliken Syrien att i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 9 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den däri angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att till EU (som har övertagit EIB:s anspråk) betala samtliga belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02, 4.01 i låneavtalet, och att till EIB betala dröjsmålsränta enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-465/22)

(2022/C 359/107)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Sökande: Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis, samt T. Gilliams, R. Stuart, och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet, sedan den 25 augusti 2017, är skyldigt sökanden enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i Aleppo – Tall Kojak Road Project Special Term Loan Agreement (nedan kallat låneavtalet), innefattande
  - ett belopp på 233 051,96 euro, vilket är det belopp som Arabrepubliken Syrien var skyldig sökanden den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med ett belopp på 200 900,30 euro, ränta med ett belopp på 2 014,25 euro och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 30 137,41 euro,
  - ytterligare dröjsmålsränta med en årlig räntesats på 3,5 procent (350 baspoäng) till dess full betalning sker, och
- förplikta Arabrepubliken Syrien att ersätta rättegångskostnaderna i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 25 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den däri angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att betala samtliga belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02, 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien**(Mål T-466/22)**

(2022/C 359/108)

Rättegångsspråk: Engelska

Parter

Sökande: Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis, samt T. Gilliams, R. Stuart, och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet sedan den 25 augusti 2017 är skyldigt sökanden enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i Water Supply Deir Ez Zor Region Loan Agreement nr 80310 (nedan kallat låneavtalet), innefattande
  - ett belopp på 363 150,97 euro, vilket är det belopp som Arabrepubliken Syrien var skyldig sökanden den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med ett belopp på 301 679,16 euro, ränta med ett belopp på 34 100,36 euro och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 27 371,45 euro,
  - ytterligare dröjsmålsränta med en årlig räntesats på 3,5 procent (350 baspoäng) till dess full betalning sker, och
- förplikta Arabrepubliken Syrien att i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 25 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den däri angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att betala samtliga belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02, 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien**(Mål T-467/22)**

(2022/C 359/109)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Investment Bank (ombud: D. Arts och E. Paredis, lawyers, samt T. Gilliams, R. Stuart och F. de Borja Oxangoiti Briones)

Svarande: Syriska arabrepubliken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska förplikta Syriska arabrepubliken att

- betala samtliga belopp som Syriska arabrepubliken är skyldiga sökanden enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet "Euphrates Drainage and Irrigation Loan Agreement" nr. 80211 (nedan kallat låneavtalet) sedan den 25 augusti 2017, vilka innefattar:
  - 1 959 745,31 euro, vilket var det belopp Syriska arabrepubliken var skyldig den 30 juni 2022, bestående av huvudbeloppet på 1 680 510,04 euro, ränta på 116 961,48 euro och avtalsmässig dröjsmålsränta (beräknad från den 30 juni 2022) på 162 273,79 euro, samt
  - ytterligare avtalsmässig dröjsmålsränta, till en årlig räntesats om 3,5 procent (350 baspoäng), fram tills betalning erlagts, och
- ersätta samtliga kostnader i samband med förevarande förfarande enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Första och enda grunden: Syriska arabrepubliken har åsidosatt sina avtalsmässiga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet genom att ha underlåtit att betala ytterligare amorteringar enligt låneavtalet, vilka förfallit till betalning den 25 augusti 2017, och enligt artikel 3.02 i låneavtalet genom att ha underlåtit att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning utan att ha betalats, i enlighet med den årliga räntesatsen enligt låneavtalet. Syriska arabrepubliken är följaktligen avtalsmässigt skyldig att betala samtliga belopp som den är skyldig enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-468/22)

(2022/C 359/110)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: European Investment Bank (ombud: D. Arts och E. Paredis, lawyers, samt T. Gilliams, R. Stuart och F. de Borja Oxangoiti Briones)

Svarande: Syriska arabrepubliken

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska förplikta Syriska arabrepubliken att

- betala samtliga belopp som Syriska arabrepubliken är skyldiga sökanden enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet "Electricity Transmission Project Loan Agreement", nr. 20868 (nedan kallat låneavtalet) sedan den 9 augusti 2017 efter fordran övertogs, vilka innefattar:
  - 1 984 763,43 schweiziska franc och 22 856 655,23 euro, vilket var det belopp Syriska arabrepubliken var skyldig den 30 juni 2022, bestående av huvudbeloppet på 1 716 822,98 schweiziska franc och 18 655 393,62 euro, ränta på 51 915,64 schweiziska franc och 1 040 629,74 euro samt avtalsmässig dröjsmålsränta (beräknad från den 30 juni 2022) på 216 024,81 schweiziska franc och 3 160 631,87 euro, och

- ytterligare avtalsmässig dröjsmålsränta, till en årlig räntesats motsvarande (i) 2,5 procent (250 baspoäng) jämte (ii) ränta enligt artikel 3.01, fram tills betalning erlagts, samt
- ersätta samtliga kostnader i samband med förevarande förfarande enligt artikel 134.1 i rättegångsreglerna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Första och enda grunden: Syrisk arabrepubliken har åsidosatt sina avtalsmässiga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet genom att ha underlåtit att betala ytterligare amorteringar enligt låneavtalet, vilka förfallit till betalning den 9 augusti 2017, och enligt artikel 3.02 i låneavtalet genom att ha underlåtit att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning utan att ha betalats, i enlighet med den årliga räntesatsen enligt låneavtalet. Syrisk arabrepubliken är följaktligen avtalsmässigt skyldig att betala samtliga belopp som den är skyldig enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet till sökanden (vilken övertagit fordran).

Talan väckt den 22 juli 2022 – EIB mot Syrien

(Mål T-469/22)

(2022/C 359/111)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Europeiska investeringsbanken (ombud: advokaterna D. Arts och E. Paredis, samt T. Gilliams, R. Stuart och F. de Borja Oxangoiti Briones, samtliga i egenskap av ombud)

Svarande: Arabrepubliken Syrien

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förplikta Arabrepubliken Syrien att återbetala samtliga belopp som landet, sedan den 9 augusti 2017, genom subrogationsrätt, är skyldigt EU enligt artiklarna 3.01, 3.02 i Electricity Distribution Project Loan Agreement nr 20948 (nedan kallat låneavtalet), innefattande
- ett belopp på 28 777 508,71 euro, vilket är det belopp som Arabrepubliken Syrien var skyldig EU den 30 juni 2022, motsvarande amorteringar med ett belopp på 27 388 963,40 euro, ränta med ett belopp på 116 091,27 euro och dröjsmålsränta (från förfalldatumet den 30 juni 2022) med ett belopp på 1 272 454,04 euro,
- ytterligare dröjsmålsränta med den årliga räntesats som motsvarar den högre (för alla relevanta perioder) av (i) den tillämpliga interbankräntan plus 2 procent (200 baspoäng) eller (ii) den räntesats som ska betalas enligt artikel 3.01 plus 0,25 procent (25 baspoäng), till dess full betalning sker, och
- förplikta Arabrepubliken Syrien att i enlighet med artikel 134.1 i rättegångsreglerna ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden en grund.

Sökanden gör genom sin enda grund gällande att Arabrepubliken Syrien har åsidosatt sina avtalsenliga skyldigheter enligt artiklarna 3.01 och 4.01 i låneavtalet att betala amorteringar enligt låneavtalet på de belopp som har förfallit till betalning sedan den 9 augusti 2017, och skyldigheterna enligt artikel 3.02 i låneavtalet att betala dröjsmålsränta för varje amortering som förfallit till betalning och som inte betalats, med tillämpning av den däri angivna årliga räntesatsen. Arabrepubliken Syrien har således en avtalsrättslig skyldighet att till sökanden (som har övertagit EIB:s anspråk) betala alla belopp som förfallit till betalning enligt artiklarna 3.01, 3.02 och 4.01 i låneavtalet.

Talan väckt den 29 juli 2022 – QM mot rådet

(Mål T-471/22)

(2022/C 359/112)

Rättegångsspråk: bulgariska

Parter

Sökande: QM (ombud: advokaten St. Koev)

Svarande: Europeiska unionens råd

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- förklara att talan kan tas upp till sakprövning och bifalla talan i sin helhet samt fastställa att alla grunder som åberopas i den är välgrundade,
- förklara att de omtvistade åtgärderna delvis ska ogiltigförklaras,
- ogiltigförklara rådets beslut (Gusp) 2022/849 av den 30 maj 2022 om ändring av beslut 2013/255/Gusp om restriktiva åtgärder mot Syrien ⁽¹⁾, i den mån det avser sökanden,
- ogiltigförklara rådets genomförandeförordning (EU) 2022/840 av den 30 maj 2022 om genomförande av förordning (EU) nr 36/2012 om restriktiva åtgärder med hänsyn till situationen i Syrien ⁽²⁾, i den mån den avser sökanden;
- förplikta Europeiska unionens råd att ersätta sökandens samtliga rättegångskostnader, utgifter, arvoden och andra utgifter i samband med sökandens försvar.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden sju grunder.

1. Första grunden: Åsidosättande av rätten till försvar och rätten till en rättvis rättegång.
2. Andra grunden: Underlåtelse att uppfylla motiveringsskyldigheten.
3. Tredje grunden: Åsidosättande av rätten till ett effektivt rättsligt skydd.
4. Fjärde grunden: Oriktig bedömning.
5. Femte grunden: Åsidosättande av äganderätten, av proportionalitetsprincipen och av friheten att bedriva näringsverksamhet.

6. Sjätte grunden: Åsidosättande av rätten till ett normalt liv.
7. Sjunde grunden: Allvarligt åsidosättande av rätten till skydd för sitt anseende.

⁽¹⁾ OJ 2022 L 148, p. 52.

⁽²⁾ OJ 2022 L 148, p. 8.

**Överklagande ingett den 29 juli 2022 – Mocom Compounds mot EUIPO – Centemia Conseils
(Near-to-Prime)**

(Mål T-472/22)

(2022/C 359/113)

Överklagandet är avfattat på tyska

Parter

Klagande: Mocom Compounds GmbH & Co. KG (Hamburg, Tyskland) (ombud: advokaten J. Bornholdt)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Centemia Conseils (Angevillers, Frankrike)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Innehavare av det omtvistade varumärket: Klaganden

Omtvistat varumärke: EU-ordmärket "Near-to-Prime" – Registreringsansökan nr 16 448 524

Förfarande vid EUIPO: Upphävandeförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 24 maj 2022 i ärende R 2178/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- ändra det överklagade beslutet så att EUIPO:s annulleringsenhets beslut nr 47 561 C av den 12 november 2021 upphävs och ansökan om ogiltigförklaring av EU-varumärke nr 16 448 524 avslås, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grund

- Åsidosättande av artikel 7.1 c i Europaparlamentets och rådets förordning nr 2017/1001.

**Överklagande ingett den 31 juli 2022 – Gürok Turizm ve Madencilik mot EUIPO – Darvas and Pap
(LAAVA)**

(Mål T-473/22)

(2022/C 359/114)

Överklagandet är avfattat på engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketi (Kütahya, Turkiet) (ombud: advokaterna M. López Camba och A. Lyubomirova Geleva)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Motparter vid överklagandenämnden: Gábor Darvas (Budapest, Ungern), Dorina Pap (Kiskunhalas, Ungern)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Motparterna vid överklagandenämnden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket LAAVA – Registreringsansökan nr 18 209 861

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 20 maj 2022 i ärende R 1745/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet i den del invändningen fortsatt avslås i detta beslut och den som gjort invändningen/klaganden förpliktas att ersätta rättekostnaderna för invändnings- och överklagandeförfarandet,
- förplikta EUIPO att ersätta Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketis rättegångskostnader, och
- förplikta Gábor Darvas och Dorina Pap att ersätta Gürok Turizm ve Madencilik Anonim Sirketis rättegångskostnader.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 94 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 3 augusti 2022 – Panicongelados-Massas Congeladas mot EUIPO – Seder (panidor)

(Mål T-480/22)

(2022/C 359/115)

Överklagandet är avfattat på engelska

Parter

Klagande: Panicongelados-Massas Congeladas, SA (Leiria, Portugal) (ombud: advokaten I. Monteiro Alves)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Motpart vid överklagandenämnden: Seder Establishment Ltd. (Mriehel Birkirkara, Malta)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Varumärkessökande: Klaganden

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärket "panidor" – Registreringsansökan nr 18 214 675

Förfarande vid EUIPO: Invändningsförfarande

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s andra överklagandenämnd den 11 maj 2022 i ärende R 1946/2021-2

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet,
- återförvisa ansökan om varumärkesregistrering till EUIPO för fortsatt handläggning, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för förfarandet i överklagandenämnden.

Grund(er)

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Överklagande ingett den 5 augusti 2022 – Thomas Henry mot EUIPO (MATE MATE)

(Mål T-482/22)

(2022/C 359/116)

Rättegångsspråk: tyska

Parter

Klagande: Thomas Henry GmbH (Berlin, Tyskland) (Ombud: advokaterna O. Spieker, D. Mienert och J. Si-Ha Selbmann)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Uppgifter om förfarandet vid EUIPO

Omtvistat varumärke: Ansökan om registrering som EU-varumärke av ordmärket MATE MATE – Registreringsansökan nr 18 091 934

Överklagat beslut: Beslut meddelat av EUIPO:s första överklagandenämnd den 12 maj 2022 i ärende R 406/2021-1

Yrkanden

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet, och
- förplikta EUIPO att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder

- Åsidosättande av artikel 7.1 c jämförd med artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
  - Åsidosättande av artikel 7.1 b jämförd med artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
  - Åsidosättande av artikel 7.1 g jämförd med artikel 7.2 i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.
-

Överklagande ingett den 8 augusti 2022 – Kaufdas.online mot EUIPO – Kaufland (KAUFDAS ONLINE)**(Mål T-488/22)**

(2022/C 359/117)

*Överklagandet är avfattat på tyska***Parter***Klagande:* Kaufdas.online sp. z o.o. (Gubiin, Polen) (ombud: advokaten P. Kurcman)*Motpart:* Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)*Motpart vid överklagandenämnden:* Kaufland Dienstleistung GmbH & Co. KG (Neckarsulm, Tyskland)**Uppgifter om förfarandet vid EUIPO***Sökande av det omtvistade varumärket:* Klaganden*Omtvistat varumärke:* Ansökan om registrering av EU-figurmärket KAUFDAS ONLINE – Registreringsansökan nr 18 113 140*Förfarande vid EUIPO:* Invändningsförfarande*Överklagat beslut:* Beslut meddelat av EUIPO:s femte överklagandenämnd den 30 maj 2022 i ärende R 1972/2021-5**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara det överklagade beslutet;
- upphäva invändningsenhetens beslut av den 28 september 2021 i invändningsärende nr B 3 106 146 såvitt avser samtliga varor och tjänster beträffande vilka invändningen bifölls;
- återförvisa ärendet till EUIPO så att EUIPO kan ändra sitt beslut i ärendet och registrera EU-varumärke nr 18 113 140 för samtliga varor och tjänster, utan hänsyn till dem som är ostridiga, och
- förplikta EUIPO att ersätta kostnaderna för förfarandet vid invändningsenheten, överklagandenämnden och tribunalen.

Grund

- Åsidosättande av artikel 8.1 b i Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2017/1001.

Talan väckt den 8 augusti 2022 – Cathay Pacific Airways mot kommissionen**(Mål T-489/22)**

(2022/C 359/118)

*Rättegångsspråk: engelska***Parter***Sökande:* Cathay Pacific Airways Ltd (Hong-Kong, Kina) (ombud: advokaterna M. Rees och E. Estellon)*Svarande:* Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- med stöd av artiklarna 268 och 340 FEUF, förplikta Europeiska unionen (företrädd av Europeiska kommissionen) att betala:
  - ekonomisk ersättning motsvarande dröjsmålsräntan på 10 080 000 euro till ECB:s räntesats för dess refinansieringstransaktioner den 1 mars 2017 (det vill säga 0,0 procentenheter), ökad med en räntesats på 3,5 procentenheter per år, för perioden mellan den 21 juni 2017 och den 14 juli 2022, vilket ger ett belopp på 1 758 488,24 euro, eller, i annat fall, till den räntesats eller det belopp som tribunalen finner lämpligt, och
  - sammansatt ränta på beloppet för dröjsmålsränta enligt föregående strecksats för perioden mellan den 15 juli 2022 (eller, i annat fall, från och med den dag som tribunalen finner lämplig) och den dag då Europeiska kommissionen faktiskt betalar det belopp som begärs enligt föregående strecksats till ECB:s räntesats för dess refinansieringstransaktioner, ökad med en räntesats på 3,5 procentenheter per år eller, i annat fall, till den räntesats eller det belopp som tribunalen finner lämplig,
- i andra hand, med stöd av artikel 263 FEUF, ogiltigförklara kommissionens beslut Ares(2022)5454770 av den 29 juli 2022 och förplikta kommissionen att göra detta med samma belopp som yrkats i föregående strecksats,
- förplikta Europeiska kommissionen att ersätta samtliga sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden tre grunder.

1. Första grunden: Det angripna beslutet strider mot artikel 266 FEUF.
2. Andra grunden: Det angripna beslutet strider mot kommissionens delegerade förordning nr 1268/2012 ⁽¹⁾ tolkad i enlighet med artikel 266 FEUF.
3. Tredje grunden: Det angripna beslutet bör ogiltigförklaras på grund av att det inte är tillräckligt motiverat.

⁽¹⁾ Kommissionens delegerade förordning (EU) nr 1268/2012 av den 29 oktober 2012 om tillämpningsföreskrifter för Europaparlamentets och rådets förordning (EU, Euratom) nr 966/2012 om finansiella regler för unionens allmänna budget (EUT L 362, 2012, s. 1).

Tribunalens beslut av den 22 juli 2022 – CiviBank mot BCE

(Mål T-220/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/119)

Rättegångsspråk: italienska

Ordföranden på nionde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 237, 20.06.2022.

Tribunalens beslut av den 20 juli 2022 – PQ mot SEAE

(Mål T-358/22) ⁽¹⁾

(2022/C 359/120)

Rättegångsspråk: franska

Ordföranden på fjärde avdelningen har förordnat om avskrivning av målet.

⁽¹⁾ EUT C 294, 1.08.2022.

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens
publikationsbyrå
L-2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV